

295

Wet van 7 mei 1986, houdende Invoeringswet Boeken 3–6 Nieuw B.W. eerste gedeelte, bevattende wijziging van het Wetboek van Burgerlijke Rechtsvordering, de Wet op de rechterlijke organisatie en de Faillissementswet

Wij Beatrix, bij de gratie Gods, Koningin der Nederlanden, Prinses van Oranje-Nassau, enz. enz. enz.

Allen, die deze zullen zien of horen lezen, saluut! doen te weten:

Alzo Wij in overweging genomen hebben, dat het wenselijk is met het oog op de invoering van de Boeken 3–6 van het nieuwe Burgerlijk Wetboek wijziging aan te brengen in het Wetboek van Burgerlijke Rechtsvordering, de Wet op de rechterlijke organisatie en de Faillissementswet en enkele gedeelten van het Wetboek van Burgerlijke Rechtsvordering te moderniseren;

Zo is het, dat Wij, de Raad van State gehoord, en met gemeen overleg der Staten-Generaal, hebben goedgevonden en verstaan, gelijk Wij goedvinden en verstaan bij deze:

HOOFDSTUK I. WIJZIGING VAN HET WETBOEK VAN BURGERLIJKE RECHTSVORDERING

ARTIKEL I

In het Wetboek van Burgerlijke Rechtsvordering¹ worden de in de volgende bepalingen van dit hoofdstuk aangegeven wijzigingen aangebracht.

ARTIKEL II

In **artikel 4** ten 5° wordt «bewindvoerders» vervangen door curatoren.

Voorts worden in ten 7° onder 2 de woorden «gelijk mede in geval in regten worden opgeroepen houders van aandelen in geldleningen of maatschappijen, welke niet op naam staan, en waarvan de eigenaars uit dien hoofde onbekend zijn» vervangen door: gelijk mede indien houders van schuldbrieven, aandelen of andere effecten aan toonder in rechte worden opgeroepen.

Na artikel 12 wordt een nieuw **artikel 12a** ingevoegd, luidende:

Artikel 12a. Oproepingen van derden als partij in het geding geschieden met inachtneming van de voor dagvaarding geldende termijnen. Tenzij de oproeping geschiedt bij hetzelfde exploit als de dagvaarding van de gedaagde wordt de aan deze uitgebrachte dagvaarding met de oproeping aan de derde betekend.

De **artikelen 14 en 15** worden vervangen door:

Artikel 14. 1. Op een zondag of een algemeen erkende feestdag zal geen exploit, beslag of tenuitvoerlegging kunnen geschieden. Evenmin kan zulks op andere dagen geschieden voor zeven uur 's morgens of na acht uur 's avonds.

2. Indien de laatste dag van de termijn, binnen welke het exploit kan worden gedaan, op een zondag of een algemeen erkende feestdag valt, zal het exploit mogen worden gedaan op de eerstvolgende dag, die geen zondag of algemeen erkende feestdag is.

3. De president van het college of de kantonrechter voor wie bij dat exploit wordt gedagvaard of opgeroepen, en in alle andere gevallen de president van de arrondissementsrechtbank, kan verlof verlenen het exploit, het beslag of de tenuitvoerlegging te doen in afwijking van het eerste lid op alle dagen en uren.

In **artikel 17** worden de woorden «onverminderd de schaden en interessen van de partij, naar de omstandigheden» vervangen door: onverminderd het recht van de partij op schadevergoeding, zo daartoe gronden zijn.

In **artikel 19** lid 2 wordt «gemachtigden» vervangen door: gevolmachtigden.

Artikel 30 ten 9° wordt gelezen:

9° Indien hij bestuurder is van een rechtspersoon, die partij in de zaak is.

De **artikelen 52-55** worden vervangen door:

Artikel 52. 1. Tenzij uit de wet of uit de aard van de zaak anders voortvloeit, kan de rechter desgevorderd verklaren dat zijn vonnis uitvoerbaar bij voorraad zal zijn niettegenstaande daartegen aan te wenden rechtsmiddelen.

2. De uitvoerbaarverklaring bij voorraad kan de gehele uitspraak betreffen of een deel daarvan.

3. De rechter kan aan de uitvoerbaarverklaring bij voorraad de voorwaarde verbinden, dat tot een door hem te bepalen bedrag zekerheid wordt gesteld.

Artikel 53. Indien het vonnis niet uitvoerbaar bij voorraad is verklaard zal, indien tegen het vonnis een rechtsmiddel is aangewend, de oorspronkelijke eiser alsnog uitvoerbaarverklaring bij voorraad daarvan kunnen vorderen.

Artikel 54. Indien het vonnis uitvoerbaar bij voorraad is verklaard, evenwel zonder dat daaraan de voorwaarde is verbonden dat zekerheid wordt gesteld, kan de partij die tegen dat vonnis een rechtsmiddel heeft aangewend, alsnog een daartoe strekkende vordering instellen.

Aan **artikel 56** wordt een vijfde lid toegevoegd, luidende:

5. De na de uitspraak gevallen, niet ingevolge het derde lid bij het vonnis bepaalde kosten worden ten verzoeken van de partij te wier gunste een kostenveroordeling is uitgesproken, begroot door de rechter die het vonnis heeft gewezen. Deze zal daarvoor een bevelschrift afgeven. Tegen een beschikking krachtens dit lid is geen hogere voorziening toegelaten.

In **artikel 57** lid 1 wordt na «de voorlaatste zinsnede» ingevoegd: van het vierde lid.

Voorts wordt een zesde lid toegevoegd, luidende:

6. Terzake van verrichtingen waarvoor de in dit en het vorige artikel bedoelde kosten een vergoeding plegen in te sluiten, zoals die ter voorbereiding van gedingstukken en ter instructie van de zaak, kan jegens de tegenpartij geen vergoeding op grond van artikel 6.1.9.2, tweede lid, van het Burgerlijk Wetboek worden toegekend, maar zijn alleen de regels betreffende proceskosten van toepassing.

Aan **artikel 57a** wordt een derde lid toegevoegd, luidende:

3. Artikel 57, zesde lid, is van overeenkomstige toepassing.

Na artikel 57a wordt als artikel 57b ingevoegd:

Artikel 57b. 1. De rechter kan bedragen die geacht kunnen worden te zijn bedongen ter vergoeding van proceskosten of van buitengerechtelijke kosten als bedoeld in artikel 6.1.9.2, tweede lid onder b en c, van het Burgerlijk Wetboek, ambtshalve matigen, doch niet tot onder het bedrag van de krachtens de wet te begroten proceskosten, onderscheidenlijk het bedrag van de buitengerechtelijke kosten die, gelet op de tarieven volgens welke zodanige kosten aan de opdrachtgevers gewoonlijk in rekening worden gebracht, jegens de wederpartij redelijk zijn.

2. Het eerste lid geldt niet voor overeenkomsten, die strekken tot regeling van een reeds gerezen geschil.

In **artikel 58** worden de woorden «en zelfs tot vergoeding van schade en interessen, zoo daartoe gronden zijn,» vervangen door: en, zo daartoe gronden zijn, tot schadevergoeding.

In **artikel 64** worden de woorden «op straffe van vergoeding van kosten, schade en interessen,» vervangen door: op straffe van schadevergoeding.

De **artikelen 70 en 71** worden vervangen door:

Artikel 70. In geval van vrijwaring wegens uitwinning van een goed of wegens een recht waarmee het goed niet belast had mogen zijn, zal de waarborg de zaak van de gewaarborgde mogen overnemen met dien verstande dat deze als partij in het geding blijft.

Artikel 71. 1. In het geval van het vorige artikel zal het tegen de waarborg gewezen vonnis tegen de gewaarborgde ten uitvoer kunnen worden gelegd.

2. Wat de kosten en de vordering tot schadevergoeding betreft, zal de vereffening en de tenuitvoerlegging niet dan tegen de waarborg kunnen geschieden.

3. Echter zal in geval van kennelijk onvermogen van de waarborg, de gewaarborgde de kosten moeten dragen, en, zo daartoe gronden zijn, ook de schade moeten vergoeden.

In **artikel 80** wordt «bevolen» vervangen door: toegestaan.

In **artikel 82** lid 1 worden de gevallen 1–3 gelezen:

in geval van gerechtelijke verkoop van goederen, na de verkoop;

in geval van derdenbeslag op een vordering na de uitbetaling aan de beslaglegger;

in geval van tenuitvoerlegging van een veroordeling tot levering of afgifte van goederen die geen registergoederen zijn, nadat de levering of afgifte heeft plaatsgevonden;

In lid 2 wordt «bevolen» vervangen door: toegestaan.

In **artikel 84** lid 1 vervallen de woorden «, behalve aanplakking der aanslagbiljetten bij artikel 82 vermeld».

In lid 2 worden de woorden «kosten, schaden en interessen» vervangen door: schadevergoeding.

In **artikel 86** wordt «bevolen» vervangen door: toegestaan.

In **artikel 96** worden de woorden «schaden en interessen» vervangen door: de schade.

In **artikel 98** worden in lid 1 ten 4° en in lid 2 telkens «onroerende goederen» vervangen door: onroerende zaken.

Artikel 99 lid 2 wordt gelezen:

2. Een natuurlijke persoon kan slechts als gemachtigde optreden, als hij meerderjarig is.

In **artikel 117** lid 1 worden de woorden «schaden en interessen» vervangen door: schadevergoeding.

De **artikelen 123 en 124** vervallen.

In **artikel 125** vervallen de nummers «127-132,».

In **artikel 125j** lid 4 worden de woorden «kosten, schaden en interessen» vervangen door: schade.

Artikel 125k lid 4 vervalt.

In **artikel 12w** worden de woorden «het onroerend goed» vervangen door: de onroerende zaak.

ARTIKEL III

Artikel 126 lid 1 wordt gelezen:

1. De verweerder zal worden gedagvaard voor de rechter van zijn woonplaats.

Lid 4 wordt gelezen:

4. Indien de houders van schuldbrieven, aandelen of andere effecten aan toonder in rechte worden opgeroepen, eveneens voor de rechter van de woonplaats van de eiser.

Lid 8 wordt gelezen:

8. In zaken ter verkrijging van een uitspraak die de rechtstoestand of de feitelijke toestand betreft van een onroerende zaak of een recht waaraan die zaak is onderworpen, vorderingen tot levering daaronder begrepen, voor de rechter in wiens rechtsgebied de zaak is gelegen, of voor de rechter van de woonplaats van de verweerder, ter keuze van de aanlegger.

In lid 9 worden de woorden «onroerende goederen» vervangen door: onroerende zaken.

Lid 10 wordt gelezen:

10. In zaken betreffende een rekening-courant, voor de rechter die, ongeacht de posten waarop het geschil betrekking heeft, bevoegd is.

Lid 12 wordt gelezen:

12. In zaken betreffende een nalatenschap

1° wegens onderlinge vorderingen der erfgenamen tot aan de totstandkoming van de verdeling en wegens vorderingen tot vernietiging, ontbinding of ongedaanmaking van een verdeling;

2° wegens vorderingen, door de schuldeisers van de erflater vóór de totstandkoming van de verdeling ingesteld;

3° wegens vorderingen betrekkelijk tot een uiterste wilsbeschikking; voor de rechter van het sterfhuis.

De **artikelen 127-132** vervallen.

Artikel 141 lid 3 wordt gelezen:

3. Echter zullen zij die beroep willen doen op de termijn van artikel 104 van Boek 1 of van artikel 4.5.1.4 van het Burgerlijk Wetboek hun verweer tot dit beroep kunnen beperken.

In **artikel 149** worden de woorden «kosten, schaden en interessen» vervangen door: onverminderd de vergoeding van de schade, zo daartoe gronden zijn.

In **artikel 152** lid 1 worden de woorden «voor de betaling der kosten en der schaden en interessen in welke zij zouden kunnen verwezen worden» vervangen door: voor de proceskosten en de schadevergoeding tot betaling waarvan zij veroordeeld zouden kunnen worden.

Artikel 153, tweede zin, vervalt.

De vijfde afdeling van de derde titel van het eerste boek vervalt.

Artikel 201 vervalt.

In **artikel 232** lid 1 worden de woorden «schaden en interessen» vervangen door: schadevergoeding.

Artikel 250 lid 1 wordt gelezen:

1. De gedaagde is bevoegd om in alle zaken een eis in reconventie te doen, uitgezonderd wanneer de eiser in conventie is opgetreden in kwaliteit en de reconventie hem persoonlijk zou betreffen of omgekeerd.

In **artikel 271** lid 1 worden de woorden «in de kosten, schaden en interessen verwezen» vervangen door: tot schadevergoeding veroordeeld.

In lid 3 worden de woorden «ter vergoeding van kosten, schaden en interessen verwezen» vervangen door: tot schadevergoeding veroordeeld.

In **artikel 280** wordt «bewindvoerders» vervangen door: bestuurders.

Artikel 289 lid 1 wordt gelezen:

1. In alle zaken waarin uit hoofde van onverwijlde spoed, gelet op de belangen van partijen, een onmiddellijke voorziening bij voorraad wordt vereist, kan de vordering worden aangebracht op een terechtzitting, te dien einde door de president te houden op de daartoe door hem te bepalen werkdagen.

Artikel 293 vervalt.

In **artikel 297** vervallen de woorden «, desnoods zonder voorafgaande registratie».

Artikel 303 vervalt.

In **artikel 324** lid 1 onder a vervalt het bepaalde onder 14°.

Artikel 329 wordt gelezen:

Artikel 329. In alle voor hoger beroep bij het gerechtshof vatbare geschillen over zaken die ter vrije bepaling van partijen staan, kunnen partijen overeenkomen die geschillen bij de aanvang van het geding dadelijk ter kennis te brengen van het gerechtshof dat in hoger beroep bevoegd zou zijn.

In **artikel 335** lid 2 wordt «bevoelen» vervangen door: toegestaan.

In **artikel 341** worden de woorden «of, zoo zij van het recht van beraad gebruik maken, binnen eene maand na afloop van de daarvoor geldende termijn,» vervangen door: of binnen een maand na afloop van de termijn, bedoeld in artikel 4.5.1.4 van het Burgerlijk Wetboek.

De artikelen 351 en 352 vervallen.

In artikel 353 lid 1 vervallen de woorden: , de geschillen over de echtheid of onechtheid van geschriften.

Artikel 354 vervalt.

In artikel 382 onder 1° vervallen de woorden: , tenzij het geldt den beslissenden eed in artikel 1966, 1°, Burgerlijk Wetboek bedoeld.

Artikel 398 onder 2° wordt gelezen:

2° tegen vonnissen die in eerste ressort op tegenspraak zijn geweest, indien partijen nadien zijn overeengekomen het hoger beroep over te slaan.

Artikel 403 lid 2 wordt gelezen:

2. In ieder geval kan het beroep nog worden ingesteld binnen één maand na afloop van de termijn, bedoeld in artikel 4.5.1.4 van het Burgerlijk Wetboek.

In artikel 404 lid 1 wordt «bevolen» vervangen door: toegestaan.
Lid 2 vervalt.

De artikelen 405 en 406 vervallen.

Artikel 420 lid 2 vervalt.

ARTIKEL IV

In artikel 429a worden na «rechter» ingevoegd de woorden: op vordering van het openbaar ministerie of

Artikel 429c wordt gelezen:

Artikel 429c. 1. Bevoegd is de rechter van de woonplaats of, bij gebreke van een woonplaats in Nederland, van het werkelijk verblijf van de verzoeker, een en ander behoudens de gevallen, geregeld in de leden 2-7.

2. In zaken die volgens titel 3.3 van het Burgerlijk Wetboek met een verzoekschrift moeten worden ingeleid, is de rechter bevoegd van de woonplaats van de gevolmachtigde of, als deze geen woonplaats in Nederland heeft, die van de woonplaats van de verzoeker. Heeft geen van beiden woonplaats in Nederland dan is de rechter bevoegd van het werkelijk verblijf van de gevolmachtigde of, bij gebreke van een zodanig verblijf, van de verzoeker.

3. In zaken die volgens titel 3.6 van het Burgerlijk Wetboek met een verzoekschrift moeten worden ingeleid, is de rechter bevoegd van de woonplaats van de rechthebbende, vast te stellen ten nachtneming van artikel 12, tweede en derde lid, van Boek 1 van het Burgerlijk Wetboek.

4. In zaken betreffende een in Nederland opengevallen nalatenschap die volgens Boek 4 of titel 3.7 van het Burgerlijk Wetboek met een verzoekschrift moeten worden ingeleid, is de rechter van het sterfhuis bevoegd.

5. In zaken die volgens titel 3.7 van het Burgerlijk Wetboek met een verzoekschrift moeten worden ingeleid en niet reeds onder het vorige lid vallen, is de rechter bevoegd van de woonplaats van elke deelgenoot en, als geen deelgenoot woonplaats in Nederland heeft, die van het werkelijk verblijf van elke deelgenoot.

6. In zaken die volgens titel 3.8 van het Burgerlijk Wetboek met een verzoekschrift moeten worden ingeleid, is de rechter bevoegd van de woonplaats van de vruchtgebruiker of, als deze geen woonplaats in Nederland heeft, van de hoofdgerechtigde. Heeft geen van beiden woonplaats in Nederland, dan is de rechter bevoegd van het werkelijk verblijf van de vruchtgebruiker of, bij gebreke daarvan, van de hoofdgerechtigde. Hetzelfde geldt voor verzoeken die volgens de afdelingen 4.2A.1 en 4.2A.2 van het Burgerlijk Wetboek met een verzoekschrift moeten worden ingeleid, behoudens de verzoeken betreffende verwerping of vestiging van dit vruchtgebruik zelf.

7. In zaken betreffende een executie die volgens de tweede en derde titel van het Tweede Boek van dit Wetboek of titel 3.9 van het Burgerlijk Wetboek worden ingeleid door een verzoekschrift aan de president van de rechtbank of aan de kantonrechter is de president of kantonrechter bevoegd, in wiens rechtsgebied de te executeren zaken zich geheel of grotendeels bevinden of de executie zal geschieden.

8. Zijn er meer personen wier woonplaats of werkelijk verblijf volgens een der voorgaande leden gelijkelijk de bevoegdheid bepaalt, dan zijn de rechters van hun woon- of werkelijke verblijfplaatsen gelijkelijk bevoegd met dien verstande dat een door de woonplaats bepaalde bevoegdheid uitsluit dat tevens de rechter van het werkelijk verblijf van een andere persoon bevoegd is.

9. Wijzen de vorige leden geen bevoegde rechter in Nederland aan, dan is de rechter te 's-Gravenhage bevoegd.

10. Aan een rechter komt geen rechtsmacht toe, indien het verzoek onvoldoende aanknoping met de rechtssfeer van Nederland heeft.

In **artikel 429d** lid 1 worden de woorden «bij gebreke daarvan» vervangen door: bij gebreke van een woonplaats in Nederland.

Aan lid 1 wordt een zin toegevoegd, luidende: In zaken betreffende een nalatenschap vermeldt het verzoekschrift tevens het sterfhuis of de reden waarom deze vermelding niet mogelijk is.

Voorts wordt een nieuw lid toegevoegd, luidende:

4. De indiening van verzoekschriften krachtens de artikelen 459, derde lid, 461b, 462, tweede lid, 463, derde lid, 463a, 465, 481, eerste lid, 496, tweede lid, 506, tweede lid, 700, derde lid, tweede zin, 709, tweede en derde lid, 715, tweede lid, derde zin, en 721, tweede zin, kan ook door een deurwaarder geschieden. Hetzelfde geldt voor een verzoekschrift krachtens artikel 797a, derde lid, voor zover de bewaring haar grond vindt in een beslag, krachtens artikel 3.9.1.6b, derde lid, van het Burgerlijk Wetboek, indien de executie door een pandhouder geschiedt, of krachtens artikel 3.9.2.12 van het Burgerlijk Wetboek. Indien een deurwaarder het verzoekschrift indient, geldt zijn kantoor als gekozen woonplaats van de verzoeker.

Aan **artikel 429f** wordt een nieuw lid toegevoegd, luidende:

4. Kon de indiening van het verzoekschrift door een deurwaarder geschieden, dan kan de opgeroepene ook bij deurwaarder verschijnen.

In **artikel 429n** wordt na het tweede lid een nieuw lid ingevoegd, luidende:

3. De termijn loopt in zaken die volgens titel 3.6 van het Burgerlijk Wetboek met een verzoekschrift moeten worden ingeleid, vanaf de dagtekening van de beschikking, behoudens voor zover het belanghebbenden betreft die, hoewel zij ten tijde van de indiening van het verzoekschrift bekend waren, niet bij name en, zo zij toen onbekend waren, in het geheel niet opgeroepen zijn. Hetzelfde geldt in zaken betreffende executele en vereffening van een nalatenschap.

In **artikel 429q** worden de woorden «artikel 354, 429f, tweede en derde lid» vervangen door: artikel 429f, tweede, derde en vierde lid.

ARTIKEL V

Het opschrift van het Tweede Boek en de eerste tot en met de derde titel van dit boek, bevattende de artikelen 430–562, worden vervangen door:

Tweede Boek. Van de gerechtelijke tenuitvoerlegging van vonnissen, beschikkingen en authentieke akten

EERSTE TITEL. ALGEMENE REGELS

Artikel 430. 1. De grossen van in Nederland gewezen vonnissen, van beschikkingen van de Nederlandse rechter en van in Nederland verleden authentieke akten alsmede van andere bij de wet als executoriale titel aangewezen stukken kunnen in geheel Nederland worden ten uitvoer gelegd.

2. Zij moeten aan het hoofd voeren de woorden: In naam des Konings.

3. Zij kunnen niet worden ten uitvoer gelegd dan na betekening aan de partij tegen wie de executie zich zal richten.

Artikel 431. 1. Behoudens het bepaalde in de artikelen 985–994, kunnen noch beslissingen, door vreemde rechters gegeven, noch buiten Nederland verleden authentieke akten binnen Nederland ten uitvoer worden gelegd.

2. De gedingen kunnen opnieuw bij de Nederlandse rechter worden behandeld en afgedaan.

Artikel 431a. Indien de bevoegdheid tot tenuitvoerlegging van een executoriale titel op een ander overgaat, kan de executie eerst worden aangevangen of voortgezet na betekening van deze overgang aan de geëxecuteerde.

Artikel 432. Geen vonnis waarvan de voorlopige tenuitvoerlegging niet is toegestaan kan tegen een derde worden ten uitvoer gelegd, noch kan daaraan door die derde worden voldaan, dan acht dagen na betekening daarvan aan de partij die in het ongelijk is gesteld, en met overlegging van een verklaring van de griffier dat er op zijn registers geen hoger beroep of cassatie daartegen is aangetekend.

Artikel 433. De partij die hoger beroep of beroep in cassatie heeft ingesteld, heeft de bevoegdheid om daarvan ter griffie van het gerecht dat het bestreden vonnis heeft uitgesproken, aantekening te doen houden, met vermelding der namen van de partijen, de dagtekening van het vonnis en die van het hoger beroep of van de cassatie.

Artikel 434. De overhandiging van de executoriale titel, waarvan men de uitvoering verlangt, aan de deurwaarder, machtigt hem in die zaak tot het doen van de gehele executie, uit die titel voortvloeiende, met uitzondering alleen van die bij lijfswang, waartoe een bijzondere volmacht vereist wordt.

Artikel 435. 1. Het staat aan de executant vrij te gelijker tijd beslag te leggen op alle voor beslag vatbare goederen, waartoe hij bevoegd is zijn verdeling te verhalen.

2. Hij is verplicht een beslag dat strekt tot verhaal op een goed dat aan een ander dan de schuldenaar toebehoort, en dat ten laste van die ander wordt gelegd, binnen acht dagen aan de schuldenaar te betekenen.

3. Wordt een beslag van de in het vorige lid bedoelde strekking ten laste van de schuldenaar gelegd, dan is de beslaglegger verplicht het binnen acht dagen aan de ander te betekenen of, zo hij diens recht niet kent, onverwijld nadat hij van dat recht kennis heeft gekregen. Indien de ander, voordat acht dagen na deze betekening zijn verstreken, schriftelijk aan de deurwaarder mededeelt zich tegen het verhaal op zijn goed te verzetten, geldt het beslag jegens hem slechts als conservatoir en kan de executie jegens hem slechts plaatsvinden uit hoofde van een tegen hem verkregen executoriale titel om deze executie te dulden.

Artikel 436. Beslag mag niet worden gelegd op goederen, bestemd voor de openbare dienst.

Artikel 437. Hetgeen omtrent de executie van een goed is bepaald, is van overeenkomstige toepassing op de executie van een beperkt recht op of een aandeel in een zodanig goed.

Artikel 438. 1. Geschillen die in verband met een executie rijzen, worden gebracht voor de rechtbank die naar de gewone regels bevoegd zou zijn, of in welker rechtsgebied de inbeslagneming plaatsvindt, zich een of meer van de betrokken zaken bevinden of de executie zal geschieden.

2. Tot het verkrijgen van een voorziening bij voorraad kan het geschil ook worden gebracht in kort geding voor de president van de volgens het eerste lid bevoegde rechtbank. Onverminderd zijn overige bevoegdheden kan de president desgevorderd de executie schorsen voor een bepaalde tijd of totdat op het geschil zal zijn beslist, dan wel bepalen dat de executie slechts tegen zekerheidstelling mag plaatsvinden of worden voortgezet. Hij kan beslagen, al of niet tegen zekerheidstelling, opheffen. Hij kan gedurende de executie herstel bevelen van verzuimde formaliteiten met bepaling welke op het verzuim gevolgde formaliteiten opnieuw moeten worden verricht en te wiens laste de kosten daarvan zullen komen. Hij kan bepalen dat een in het geding geroepen derde de voortzetting van de executie moet gedogen dan wel zijn medewerking daaraan moet verlenen, al dan niet tegen zekerheidstelling door de executant.

3. Voor zover de zaak zich niet leent voor behandeling in kort geding, kan de president in plaats van de vordering af te wijzen de zaak op verlangen van de eiser verwijzen naar de terechtzitting van de rechtbank met bepaling van het tijdstip waarop zij ter rolle moet worden uitgeroepen en de eiser voor eis kan concluderen. Op verlangen van de eiser kan de president tevens bepalen dat voor het vervolg de regels geldende na dagvaarding op verkorte termijn van toepassing zullen zijn. Tegen een gedaagde die op voormeld tijdstip niet verschijnt en ook voor de president niet bij procureur is verschenen, wordt slechts verstek verleend, zo hij tegen dit tijdstip bij exploit is opgeroepen met inachtneming van de voor dagvaarding voorgeschreven termijn, dan wel van de termijn die op verlangen van de eiser door de president bepaald is.

4. De deurwaarder die met de executie is belast en daarbij op een bezwaar stuit dat een onverwijld voorziening nodig maakt, kan zich met een daarvan door hem opgemaakt proces-verbaal bij de president vervoegen ten einde deze in kort geding tussen de betrokken partijen te doen beslissen. De president zal de behandeling aanhouden tot de partijen zijn opgeroepen, tenzij hij, gelet op de aard van het bezwaar, een onmiddellijke beslissing geboden acht. De deurwaarder die zijn voormelde bevoegdheid zonder instemming van de executant uitoefent, kan persoonlijk in de kosten worden veroordeeld, indien deze uitoefening nodeloos was.

5. Verzet tegen de executie door een derde geschiedt door dagvaarding van zowel de executant als de geëxecuteerde.

Artikel 438a. Aan een in verband met de executie volgens wettelijk voorschrift gekozen woonplaats kunnen alle betekeningen en exploiten worden gedaan, zelfs van verzet, hoger beroep en cassatie.

TWEEDE TITEL. VAN DE GERECHTELIJKE TENUITVOERLEGGING OP GOEDEREN DIE GEEN REGISTERGOEDEREN ZIJN

Eerste Afdeling. Van executoriaal beslag op roerende zaken die geen registergoederen zijn

Artikel 439. 1. Het beslag op roerende zaken die geen registergoederen zijn, moet worden voorafgegaan door een exploit van een deurwaarder, houdende bevel om binnen twee dagen aan de executoriale titel te voldoen. Eerst na verloop van die termijn kan het beslag worden gelegd. Indien daartoe gronden zijn, kan de president van de rechtbank, ook op mondeling verzoek van de deurwaarder, die termijn inkorten.

2. Indien bij het betekenen van de executoriale titel tevens het voorgeschreven bevel is gedaan, wordt geen afzonderlijk bevel vereist.

3. Bij het bevel of de betekening moet de executant tot het uiteinde der executie woonplaats kiezen ten kantore van de deurwaarder, zulks op straffe van nietigheid van het exploit. Tevens kan woonplaats worden gekozen in Nederland ten kantore van een advocaat.

Artikel 440. 1. Het beslag wordt gelegd bij een exploit van een deurwaarder dat, behalve de gewone formaliteiten, op straffe van nietigheid inhoudt:

- a. de vermelding van de voornaam, naam en woonplaats van de executant en de naam en woonplaats van de geëxecuteerde;
- b. de vermelding van de executoriala titel uit hoofde waarvan het beslag wordt gelegd;
- c. indien het beslag wordt gelegd buiten het arrondissement waarin overeenkomstig artikel 439, derde lid, woonplaats is gekozen, een keuze van woonplaats ten kantore van de deurwaarder die het beslag legt.

2. De deurwaarder kan zich doen bijstaan door een of twee getuigen, wier naam en woonplaats hij in dat geval in het proces-verbaal zal vermelden en die dat stuk mede zullen tekenen.

Artikel 441. 1. Het beslag kan slechts worden gedaan voor een vordering waarvan het geldelijk beloop bepaalbaar is.

2. Indien de vordering niet is vereffend, worden na het beslag alle verdere vervolgingen gestaakt, totdat de vereffening is geschied.

Artikel 443. 1. De deurwaarder zal dadelijk, of uiterlijk op de volgende dag overgaan tot de meer bijzondere aanduiding der zaken die hij in beslag neemt, en zal deze op het door hem daarvan onverwijld op te maken proces-verbaal nauwkeurig beschrijven met opgave van hun getal, gewicht en maat overeenkomstig hun aard. Het proces-verbaal wordt binnen drie dagen na de inbeslagneming betekend aan de geëxecuteerde en, als er een bewaarder is, ook aan deze.

2. De executant mag bij de inbeslagneming niet tegenwoordig zijn dan in geval de deurwaarder zulks ter aanwijzing van de in beslag te nemen zaken noodzakelijk acht.

Artikel 444. Indien de deuren gesloten zijn, of de opening daarvan geweigerd wordt, gelijk mede indien geweigerd wordt enige kamer of stuk huisraad te openen, alsmede wanneer bij niet-tegenwoordigheid van de geëxecuteerde er niemand gevonden wordt om hem te vertegenwoordigen, zal de deurwaarder zich vervoegen bij de burgemeester der gemeente in wiens tegenwoordigheid de opening van de deuren en van het huisraad, zal gedaan worden. De burgemeester kan zich in gemeenten met gemeentepolitie doen vertegenwoordigen door een commissaris, een hoofdinspecteur, een inspecteur van gemeentepolitie of door een politieambtenaar van lagere rang, indien deze de vervanger is van de korpschef van gemeentepolitie. In gemeenten met rijkspolitie kan de burgemeester zich doen vertegenwoordigen door de groepscommandant van het korps rijkspolitie of diens vervanger of door de postcommandant van het korps rijkspolitie. Van de tegenwoordigheid van een der genoemde ambtenaren en van hetgeen in zijn bijzijn, uit kracht van dit en de volgende drie artikelen, is verricht, zal melding gemaakt worden in het proces-verbaal van beslag.

Artikel 444a. 1. Indien er redelijk vermoeden bestaat, dat in beslag te nemen zaken zich bevinden op een plaats, van een derde gehuurd of op andere wijze in gebruik verkregen, zodanig dat voor de toegang de medewerking van de derde nodig blijft, zal de deurwaarder, ingeval van weigering van de geëxecuteerde of de derde om de deuren, welke tot de plaats toegang geven, te openen, handelen, zoals in het vorige artikel is bepaald. Met weigering staat gelijk afwezigheid na behoorlijke sommatie om persoonlijk of bij gemachtigde te verschijnen om de deuren te openen. De deurwaarder kan inmiddels door een bewaarder beletten, dat van de plaats iets wordt weggenomen.

2. De derde is gehouden de deurwaarder op vertoon van de titel, uit krachte waarvan het beslag wordt gelegd, aanwijzing te doen van de verhuurde of op andere wijze in gebruik gegeven ruimte.

3. Zij die van het verhuren of op andere wijze in gebruik geven, als bedoeld in de vorige leden, een bedrijf maken, zijn verplicht desgewenst de deurwaarder inzage te geven van het register of de stukken, waarin de gebruikers zijn vermeld.

4. Van het ogenblik, dat de deurwaarder zich tot de derde heeft gewend om tot de inbeslagneming ingevolge dit artikel te komen, mag de derde de geëxecuteerde toegang tot de ruimte niet meer verlenen dan in tegenwoordigheid van de deurwaarder.

Artikel 444b. 1. Indien de derde niet voldoet aan enige hem bij het tweede, derde en vierde lid van het vorige artikel opgelegde verplichting, kan hij worden veroordeeld tot voldoening van het bedrag der vordering, waarvoor het beslag wordt gelegd, met rente en kosten.

2. De schade, welke de derde lijdt door het openbreken der deuren, wordt, indien dit niet aan hem te wijten is, hem vergoed door de executant, behoudens het verhaal van deze op de geëxecuteerde, indien daartoe gronden aanwezig zijn. De derde kan verlangen, dat, alvorens tot het openmaken der deuren wordt overgegaan, zekerheid wordt gesteld voor de voldoening der hem verschuldigde schadevergoeding.

3. De deurwaarder en de ambtenaar, in artikel 444 genoemd, zijn tot geheimhouding verplicht nopens de inhoud van het register en de stukken, bedoeld in het derde lid van het vorige artikel; echter wat de geëxecuteerde betreft, voor zover niet anders is vereist voor een behoorlijke vervulling van hun taak te dezen.

Artikel 445. Indien er bij de inbeslagneming gereed geld wordt gevonden, zal het getal en de geldsoort vermeld worden; de deurwaarder zal het geld benevens alle aandeelbewijzen, effecten en verder geldswaarde hebbend papier aan een door hem aan te wijzen volgens de Wet toezicht kredietwezen ingeschreven kredietinstelling of door zodanige kredietinstelling gegarandeerd effectenbewaarbedrijf of aan de Nederlandsche Bank N.V. in gerechtelijke bewaring geven, tenzij de executant en geëxecuteerde omtrent een andere plaats van bewaring mochten zijn overeengekomen. De bewaring geschiedt ten name van de deurwaarder onder vermelding van het beslag, van de executant en van de geëxecuteerde.

Artikel 446. 1. De deurwaarder kan ook andere zaken dan die bedoeld in het vorige artikel aan een door hem aan te wijzen geschikte bewaarder in gerechtelijke bewaring geven, indien dit voor het behoud van deze zaken redelijkerwijze noodzakelijk is. De tweede zin van het vorige artikel is van toepassing.

2. De deurwaarder maakt van de inbewaringgeving een afzonderlijk proces-verbaal op, dat binnen drie dagen na de inbewaringgeving wordt betekend aan de geëxecuteerde en aan de bewaarder.

Artikel 447. Geen beslag op roerende zaken mag, uit welken hoofde ook, gedaan worden:

1° op het nodige bed en beddegoed van de geëxecuteerde en de inwonende leden van zijn gezin en op de kleren, waarmee zij gekleed en gedekt zijn;

2° op de gereedschappen van ambachtslieden en werklieden, tot hun persoonlijk bedrijf behorende;

3° op de in het huis voorhanden zijnde voorraad van spijs en drank, dienende tot de behoefte van het huisgezin, gedurende een maand;

4° op het ingevolge de artikelen 320c, 320q of 320t in de kas der gerechtelijke consignaties gestorte bedrag.

Artikel 448. 1. Evenmin kan beslag worden gelegd op de boeken die de geëxecuteerde nodig heeft voor zijn beroep, en op de werktuigen en gereedschappen, dienend tot enig onderwijs of de beoefening van kunsten en wetenschappen, telkens tot een bij algemene maatregel van bestuur vast te stellen bedrag en te zijner keuze.

2. De in het eerste lid bedoelde zaken kunnen wel in beslag worden genomen voor vorderingen:

1° wegens levensbehoeften verstrekt aan de geëxecuteerde en de inwonende leden van zijn gezin;

2° ter zake van de vervaardiging of het herstel van deze zaken of de verkoop daarvan aan de geëxecuteerde.

Artikel 449. Dag en uur van de verkoop van de in beslag genomen zaken worden aan de geëxecuteerde betekend hetzij tezamen met het proces-verbaal van inbeslagneming hetzij binnen drie dagen na de betekening daarvan.

Artikel 451. 1. Indien beesten of werktuigen voor de landbouw, of vruchten te velde welke reeds van de grond zijn afgescheiden, zijn in beslag genomen, kan de kantonrechter, op verzoek van de executant, en na verhoor of behoorlijke oproeping van de geëxecuteerde, een geschikte persoon aanstellen, teneinde voor de nodige bedrijfsvoering, verzorging of inzameling zorg te dragen.

2. Tegen een toewijzende beschikking krachtens het vorige lid is geen hogere voorziening toegelaten.

Artikel 453a. 1. Een vervreemding, bezwaring, onderbewindstelling of verhuring van de zaak, tot stand gekomen nadat deze in beslag genomen is, kan niet tegen de beslaglegger worden ingeroepen.

2. Rechten door een derde anders dan om niet verkregen, worden geëerbiedigd, mits de zaak in zijn handen is gekomen en hij toen te goeder trouw was.

Artikel 455. 1. Nog niet verantwoorde en afgedragen baten, voortgebracht door de in beslag genomen zaken, vallen mede onder het beslag en moeten aan de deurwaarder worden verantwoord en op zijn verlangen aan hem worden afgedragen, een en ander behoudens de rechten van derden, die de executant moet eerbiedigen.

2. Bestaat de bate in een vordering op een derde dan valt zij niet onder het beslag dan nadat het beslag aan de derde is betekend. De artikelen 475c, 476 en 478 zijn van overeenkomstige toepassing.

Artikel 455a. 1. Vorderingen tot vergoeding die na inbeslagneming in de plaats van de beslagen zaak zijn getreden, daaronder begrepen vorderingen ter zake van waardevermindering van de zaak, vallen, nadat het beslag aan de schuldenaar uit die vordering is betekend, eveneens onder het beslag, behoudens de rechten van derden, die de executant moet eerbiedigen. Zij moeten op verlangen van de deurwaarder aan hem worden voldaan.

2. De artikelen 475c, 476 en 478 zijn van overeenkomstige toepassing.

Artikel 456. 1. Treft het beslag een zaak die geheel of ten dele aan een ander toebehoort of ten aanzien waarvan een ander een recht geldend kan maken dat de executant moet eerbiedigen, dan kan deze ander zicht tegen verkoop waarbij zijn recht niet in acht wordt genomen tot op het tijdstip van verkoop verzetten.

2. De eiser die in het ongelijk wordt gesteld, zal op vordering van de executant, zo daartoe gronden zijn, tot schadevergoeding worden veroordeeld.

Artikel 456a. 1. Hij die recht op overdracht van de zaak heeft krachtens artikel 3.4.2.3a van het Burgerlijk Wetboek, kan tot het tijdstip van de verkoop van de executant en de geëxecuteerde overdracht overeenkomstig dat artikel verlangen.

2. Voor de toepassing van artikel 3.4.2.3a, derde lid, wordt de waarde die moet worden vergoed of waarvoor zekerheid moet worden gesteld, vervangen door het bedrag dat de zaak bij de executie naar schatting zou hebben opgebracht tot ten hoogste het geschatte bedrag van de vordering waarvoor het beslag ligt. De vergoeding of zekerheidstelling geschiedt aan de deurwaarder en het beslag rust mede op het aan deze betaalde of te betalen bedrag. Is dit bedrag lager dan de vergoeding waarop de geëxecuteerde zonder het beslag recht zou hebben gehad, dan heeft hij jegens degene die overdracht vordert, recht op vergoeding van het verschil, mits hij deze binnen acht dagen na de in het eerste lid bedoelde vordering opgave van deze vergoeding doet.

3. De executant kan de in artikel 3.4.2.3a, vierde lid, bedoelde termijn stellen.

Artikel 457. 1. Op de in beslag genomen zaken kan tot op het tijdstip van de verkoop opnieuw beslag worden gelegd. De beslaglegger is verplicht een zodanig beslag onverwijld te betekenen aan de deurwaarder die het eerdere beslag heeft gelegd en, zo deze er is, aan de gerechtelijke bewaarder, met vermelding van de aard van de vordering en van het beloop van het bedrag waarvoor het nieuwe beslag is gelegd of, indien de vordering nog niet is verffend, van het geschatte bedrag.

2. Indien onder een beslag vorderingen tot vergoeding vallen, die voor in beslag genomen zaken in de plaats zijn getreden, worden deze ook door volgende beslagen op die zaken getroffen. Is een in beslag genomen zaak verloren gegaan, dan kan op die vorderingen tot op het tijdstip van de inning daarvan beslag worden gelegd met inachtneming van dezelfde formaliteiten als wanneer deze zaak zich nog onder de schuldenaar zou hebben bevonden.

Artikel 458. 1. Indien op de zaak meer beslagen zijn gelegd, wordt zij verkocht door de beslaglegger die het oudste executoriale beslag heeft gelegd.

2. Rust op een zaak een beperkt recht dat deze beslaglegger moet eerbiedigen, maar dat niet aan een latere beslaglegger kan worden tegengeworpen, dan wordt de zaak vrij van het beperkte recht verkocht, indien deze laatste beslaglegger aan de executant, de geëxecuteerde en de beperkt gerechtigde bij exploit mededeelt dit te verlangen.

Artikel 459. 1. Indien de executant in gebreke blijft om binnen vier weken na afloop van de in artikel 462 bedoelde termijn de verkoop tot stand te brengen, kan iedere beslaglegger die een executoriale titel heeft, de executie van de door hem in beslag genomen zaken overnemen door zulks bij exploit aan de executant en de geëxecuteerde aan te zeggen.

2. De overneming kan niet geschieden dan nadat aan de executant schriftelijk een redelijke termijn is gesteld om alsnog tot verkoop over te gaan.

3. Indien er meer beslagleggers zijn die de overneming verlangen, is slechts degene die het oudste executoriale beslag heeft gelegd, daartoe bevoegd, tenzij de president van de rechtbank op verzoek van de meest gereede partij anders beslist.

4. Tegen beschikkingen krachtens het vorige lid is geen hogere voorziening toegelaten.

Artikel 461a. 1. Indien de in beslag genomen zaak is verpand en de pandhouder bevoegd is tot executie over te gaan, kan hij, zo nodig overeenkomstig artikel 496 afgifte van de zaak vorderende, de executie overnemen en zelf executeren met inachtneming van de bepalingen betreffende executie krachtens pandrecht.

2. Rusten op een zaak meer pandrechten, dan komt deze bevoegdheid uitsluitend toe aan de hoogst gerangschikte pandhouder, die tot executie wenst over te gaan.

3. De pandhouder, die van deze bevoegdheid gebruik wil maken, dient zulks uiterlijk op het tijdstip van de verkoop bij exploit aan de beslaglegger, aan te zeggen met opgave van de termijn binnen welke hij tot verkoop zal overgaan.

4. Zolang geen aanzegging als voormeld plaatsvindt, blijft de beslaglegger bevoegd de executie voort te zetten.

Artikel 461b. 1. Indien de pandhouder de in het derde lid van het vorige artikel bedoelde termijn te lang stelt dan wel binnen die termijn niet tot verkoop overgaat, kan de president van de rechtbank op verzoek van de beslaglegger een termijn bepalen binnen welke de pandhouder uiterlijk tot de verkoop moet overgaan. Volgt binnen die termijn geen verkoop, dan is de executant met uitsluiting van de pandhouder bevoegd met de executie voort te gaan.

2. Tegen een beschikking krachtens het vorige lid is geen hogere voorziening toegelaten.

Artikel 461c. De schuldeiser die vóór het beslag ten aanzien van in beslag genomen zaken het beding, bedoeld in artikel 3.9.2.14a van het Burgerlijk

Wetboek heeft gemaakt en van de in het tweede lid van dat artikel bedoelde bevoegdheid tot gezamenlijke executie gebruik wil maken, kan de executie overeenkomstig artikel 461a overnemen. De artikelen 544-548 zijn op de executie van deze zaken van toepassing.

Artikel 461d. Bevindt de in beslag genomen zaak zich onder een derde en beroept deze zich erop dat hij het beslag wegens de vorm ervan of wegens een hem ten aanzien van de zaak toekomend recht niet behoeft te dulden, dan dienen bij het beslag, voor zover de executant de executie zonder eerbiediging van het ingeroepen recht of bevoegdheid wenst door te zetten, de regels betreffende het derden-beslag uit de tweede afdeling te worden gevolgd, met dien verstande dat het reeds gelegde beslag geldt als een uitsluitend op die zaken gelegd derdenbeslag en vervalt indien niet binnen drie dagen nadat het is gelegd, aan de derde een formulier in tweevoud als bedoeld in artikel 475, is betekend.

Artikel 462. 1. De verkoop der in beslag genomen zaken mag geen plaats hebben vóór vier weken, te rekenen van de dag van de betekening aan de geëxecuteerde van het proces-verbaal, bedoeld in artikel 443, zulks op straffe van schadevergoeding.

2. Deze termijn kan verkort worden bij onderlinge toestemming van partijen of ook ten verzoeken van de meest gerede partij door de president van de rechtbank.

Artikel 463. 1. De verkoop zal in het openbaar worden gehouden ten overstaan van de deurwaarder en op een door deze daartoe aan te wijzen binnen zijn ambtsgebied gelegen plaats.

2. Is de in beslag genomen zaak op een markt of beurs verhandelbaar, dan kan de verkoop in afwijking van de artikelen 464-466 en 469 geschieden op die markt door tussenkomst van een makelaar in het vak of ter beurze door die van een bevoegde tussenpersoon overeenkomstig de regels en gebruiken die aldaar voor een gewone verkoop gelden.

3. De president van de rechtbank kan ten verzoeken van de beslaglegger of de geëxecuteerde een verkoop als in het vorige lid bedoeld ook bepalen ten aanzien van effecten aan toonder die niet ter beurze verhandelbaar zijn.

Artikel 463a. Geschillen over de veilconditiën, over de wijze van verkoop of over dag, uur of plaats daarvan worden op verzoek van de meest gerede partij of de deurwaarder beslist door de president van de rechtbank, onverminderd de bevoegdheid van hen wier rechten bij de executie niet worden geëerbiedigd, zich daartegen overeenkomstig artikel 438 te verzetten.

Artikel 463b. Tegen beschikkingen krachtens de artikelen 462, tweede lid, 463, derde lid, en 463a is geen hogere voorziening toegelaten.

Artikel 464. 1. In de gemeente binnen welke de verkoop zal geschieden, zullen, ter plaatse daartoe bestemd, biljetten worden aangeslagen, houdende aanduiding van de plaats, de dag en het uur van de verkoop, alsmede van de aard van de zaken, doch zonder vermelding van nadere bijzonderheden.

2. De biljetten worden in elk geval aangeslagen aan de plaats waar de zaken zich bevinden en aan die waar de verkoop zal plaatsvinden.

Artikel 465. 1. Het aanslaan der biljetten moet geschieden na de in artikel 449 bedoelde betekening en tenminste vier dagen vóór de verkoop, tenzij die termijn door de president van de rechtbank ten verzoeken van de meest gerede partij is verkort.

2. Tegen een beschikking krachtens het vorige lid is geen hogere voorziening toegelaten.

Artikel 466. 1. De verkoop zal daarenboven worden bekend gemaakt in een dagblad van de plaats waar de verkoping zal geschieden, en bij gebreke van zodanig dagblad, in dat van een naburige plaats.

Artikel 474b. 1. Nog niet aan de geëxecuteerde verantwoorde en afgedragen baten, die voortvloeien uit een recht aan toonder of order, een aandeel op naam of een effect op naam dat geen aandeel is, en die bestaan in geld of andere waarden, vallen mede onder het beslag en moeten aan de deurwaarder worden verantwoord en op zijn verlangen aan hem worden afgedragen, een en ander behoudens de rechten van derden die de executant moet eerbiedigen.

2. Aan de schuldenaar die de in het eerste lid bedoelde baten heeft uitgekeerd aan hem die zich door middel van het toonder- of orderpapier als gerechtigd tot die baten heeft gelegitimeerd, kan evenwel dit beslag niet worden tegengeworpen.

3. De artikelen 475c, 476 en 478 zijn van overeenkomstige toepassing.

Artikel 474ba. Het stemrecht verbonden aan een in beslag genomen goed als bedoeld in het vorige artikel, en andere aan een zodanig goed verbonden bevoegdheden die niet onder het vorige artikel vallen, blijven gedurende het beslag bij de geëxecuteerde. Desgevraagd is de bewaarder of, als deze ontbreekt, de deurwaarder verplicht hem daartoe een bewijsstuk af te geven en verder het nodige te verrichten om hem in de gelegenheid te stellen tot het uitoefenen van deze rechten.

Artikel 474bb. 1. Rechten waarvan de executie niet elders geregeld is, en niet opeisbare rechten waarop beslag onder derden mogelijk is, kunnen met overeenkomstige toepassing van de eerste afdeling worden geëxecuteerd, tenzij uit de wet of de aard van het recht anders volgt.

2. De artikelen 474b en 474ba zijn onder hetzelfde voorbehoud van overeenkomstige toepassing.

3. Gaat het om een recht dat jegens een derde moet worden uitgeoefend, dan is voor het beslag tevens betekening van het beslagexploit aan de derde vereist.

4. Indien door een zodanige executie van een niet opeisbaar recht waarop beslag onder derden mogelijk is, de geëxecuteerde of een andere belanghebbende onredelijk wordt benadeeld, beveelt de president op diens vordering dat de executie wordt gestaakt.

Eerste Afdeling B. Van executoriaal beslag op aandelen op naam in naamloze vennootschappen en besloten vennootschappen met beperkte aansprakelijkheid

Artikel 474c. 1. Onverminderd het bepaalde in het achtste lid van dit artikel geschiedt het beslag op aandelen op naam in een naamloze vennootschap of besloten vennootschap met beperkte aansprakelijkheid bij exploit van een deurwaarder dat, behalve de gewone formaliteiten, op straffe van nietigheid inhoudt:

- a. een aanzegging aan de vennootschap van de inbeslagneming;
- b. de vermelding van de voornaam, naam en woonplaats van de executant en de naam en woonplaats van de geëxecuteerde;
- c. de vermelding van de executoriale titel uit hoofde waarvan het beslag wordt gelegd;
- d. een keuze van woonplaats ten kantore van de deurwaarder.

2. De deurwaarder vermeldt in zijn proces-verbaal zo mogelijk het getal en de nummers der in beslag genomen aandelen.

3. Aan de vennootschap zal afschrift worden gelaten van het beslagexploit en van de executoriale titel uit hoofde waarvan het beslag wordt gelegd.

4. In het register van aandeelhouders wordt terstond een namens de vennootschap ondertekende en door de deurwaarder mede-ondertekende aantekening geplaatst vermeldende de datum en het tijdstip van het gelegde beslag, de naam van de beslaglegger en het getal en zo mogelijk de nummers der in beslag genomen aandelen.

5. De vennootschap en een ieder die toegang heeft tot de ruimte waar het register van aandeelhouders wordt bewaard, zijn verplicht hun medewerking aan de bepaling van het vorige lid te verlenen. Indien geen register bestaat, vermeldt de deurwaarder dit in zijn proces-verbaal.

6. Indien voor de in beslag genomen aandelen aandeelbewijzen zijn uitgegeven, is de vennootschap verplicht, op verlangen van de deurwaarder, hem daarvan bij het uitbrengen van het exploit mededeling te doen.

7. Bij gebreke van enige medewerking als bedoeld in de drie voorafgaande leden is artikel 444b van overeenkomstige toepassing.

8. Indien het betreft aandelen op naam, waaromtrent de statuten der vennootschap voorschrijven, dat voor levering daarvan al dan niet onder bepaalde omstandigheden afgifte van het aandeelbewijs bij de vennootschap vereist is, geschiedt het beslag bij exploit van een deurwaarder met aanzegging als in het eerste lid vermeld na voorafgaande inbeslagneming van de desbetreffende aandeelbewijzen op de wijze als omschreven in de eerste afdeling. Deze inbeslagneming en de bewaargeving, bedoeld in artikel 445, zullen onder verwijzing naar de akten of processen-verbaal, bedoeld in de artikelen 440 en 443, in het exploit worden vermeld.

Artikel 474d. 1. De deurwaarder zal van het gelegde beslag onverwijld, zo mogelijk op dezelfde dag, schriftelijk mededeling doen aan de geëxecuteerde.

2. Daarenboven moet, op straffe van verval van het beslag, een afschrift van het exploit binnen acht dagen na het beslag, aan de geëxecuteerde worden betekend.

3. Indien voor de in beslag genomen aandelen aandeelbewijzen zijn uitgegeven, is de geëxecuteerde verplicht aan de deurwaarder, zo mogelijk reeds bij de betekening van het exploit van beslag, de aandeelbewijzen met de eventueel daarbij behorende dividendbewijzen en talons ter hand te stellen of het nodige te verrichten opdat deze stukken hem ter hand gesteld worden. Indien voor die terhandstelling de medewerking van een derde vereist is, is die derde verplicht zijn medewerking tegen vergoeding der kosten te verlenen. Bij gebreke van medewerking van de derde is artikel 444b van overeenkomstige toepassing.

4. De deurwaarder zal, in afwachting van de executoriale verkoop, met die stukken handelen als bepaald in artikel 445.

Artikel 474e. De in beslag genomen aandelen kunnen niet ten nadele van de beslaglegger worden vervreemd, bezwaard of onder bewind gesteld.

Artikel 474f. Binnen acht dagen na het beslag zal de vennootschap aan de deurwaarder schriftelijk mededeling doen van rechten die vóór het exploit reeds op de in beslag genomen aandelen mochten zijn gevestigd, onder opgave van de namen en woonplaatsen der gerechtigden.

Artikel 474g. 1. Binnen één maand na het exploit van beslag zal de beslaglegger, op straffe van verval van het gelegde beslag, aan de rechtbank van het arrondissement waarin hij bij het beslagexploit woonplaats heeft gekozen, zo mogelijk onder overlegging van de mededeling bedoeld in het voorgaande artikel en de statuten der vennootschap, verzoeken bij beschikking te bepalen, dat en binnen welke termijn tot verkoop en overdracht van de in beslag genomen aandelen kan worden overgegaan.

2. De rechtbank gelast alvorens de gevraagde beschikking te geven de oproeping van de deurwaarder, de beslaglegger, de geëxecuteerde, de vennootschap, en, zo zij dit nodig acht, van verdere belanghebbenden, om op het verzoek te worden gehoord. Verzet tegen de verkoop door derden-recht-hebbenden, kan uitsluitend geschieden door tijdige indiening van een daartoe strekkend verzoekschrift, waarvan afschrift wordt betekend aan de beslaglegger en aan de deurwaarder, die het beslag heeft gelegd.

3. De rechtbank zal in haar beschikking bepalen op welke wijze en onder welke voorwaarden de verkoop en overdracht dienen te geschieden.

4. De wettelijke en statutaire bepalingen ter zake van vervreemding van aandelen moeten worden in acht genomen, met dien verstande, dat alle ten aanzien van de vervreemding aan de aandeelhouder toekomende rechten

en op hem drukkende verplichtingen worden uitgeoefend en nagekomen door de deurwaarder. Ook de beschikking der rechtbank zal ten aanzien van deze wettelijke en statutaire bepalingen geen afwijkingen mogen inhouden behoudens voor zover inachtneming van deze bepalingen de executoriale verkoop onmogelijk zou maken.

Artikel 474ga. 1. Hij die recht op overdracht van het aandeel heeft krachtens artikel 3.4.2.3b, tweede lid, van het Burgerlijk Wetboek, kan tot het tijdstip van de verkoop van de executant en de geëxecuteerde overdracht overeenkomstig dat artikel verlangen.

2. Het beslag rust mede op de uit hoofde van artikel 3.4.2.3b, tweede lid, betaalde of verschuldigde schadevergoeding. Deze wordt voldaan aan de deurwaarder.

3. De executant kan de in artikel 3.4.2.3b, derde lid, bedoelde termijn stellen.

Artikel 474h. 1. Van de verkoop wordt door de deurwaarder proces-verbaal opgemaakt. De koopprijs wordt de deurwaarder ter hand gesteld.

2. De levering van de aandelen heeft plaats door betekening van dat proces-verbaal en van de grosse der door de rechtbank gegeven beschikking aan de vennootschap. Indien het aandelen betreft ten aanzien waarvan de statuten der vennootschap voorschriften bevatten als bedoeld in artikel 474c, achtste lid, geschiedt de levering door betekening van de akte en grosse voormeld en afgifte van het aandeelbewijs bij de vennootschap.

3. In het register van aandeelhouders wordt de dag der levering aangekend.

4. Indien ten aanzien van andere aandelen dan die bedoeld in de laatste zin van het tweede lid van dit artikel de verkrijger daarvan niet de beschikking heeft kunnen krijgen over de aandeelbewijzen met de eventueel daarbij behorende dividendbewijzen en talons op naam, zal de vennootschap hem daarvan desverlangd en op zijn kosten duplicaten afgeven. Door de uitgifte der duplicaten verliezen de oorspronkelijke stukken hun geldigheid. Indien de bedoelde verkrijger niet de beschikking heeft kunnen krijgen over de eventueel bij de aandeelbewijzen behorende dividendbewijzen en talons aan toonder, zal de vennootschap hem daarvan desverlangd en op zijn kosten slechts duplicaten afgeven na zekerheidstelling zijnerzijds voor de door de vennootschap tengevolge van de uitgifte der duplicaten op te lopen schade.

Artikel 474i. Bij executie van een executoriale titel tot levering van een aandeel zijn de leden 2-4 van het vorige artikel van overeenkomstige toepassing, met dien verstande dat in plaats van de in het tweede lid bedoelde beschikking de te executeren titel aan de vennootschap wordt betekend en dat betekening van het proces-verbaal van beslag niet vereist is dan in het geval dat ter verzekering van de vordering tot levering beslag is gelegd.

Tweede Afdeling. Van executoriaal beslag onder derden

Artikel 475. 1. Het beslag op vorderingen die de geëxecuteerde op derden mocht hebben of uit een ten tijde van het beslag reeds bestaande rechtsverhouding rechtstreeks zal verkrijgen, en op hem toebehorende roerende zaken die onder derden mochten berusten en geen registergoederen zijn, geschiedt bij een exploit van een deurwaarder dat, behalve de gewone formaliteiten, op straffe van nietigheid inhoudt:

a. een bevel aan de derde om het verschuldigde of de zaken onder zich te houden op straffe van onwaarde van elke in weerwil van het beslag gedane betaling of afgifte;

b. een vermelding van de naam, voornaam en woonplaats van de executant en de naam en woonplaats van de geëxecuteerde;

c. een vermelding van de titel uit hoofde waarvan het beslag wordt gelegd, en een opgave van hetgeen de geëxecuteerde krachtens deze titel aan de executant verschuldigd is;

d. een keuze van woonplaats ten kantore van de deurwaarder.

2. De deurwaarder laat aan de derde-beslagene afschrift van het beslagexploit en van de executoriale titel uit hoofde waarvan het beslag wordt gelegd, alsmede een formulier in tweevoud volgens een bij algemene maatregel van bestuur vast te stellen model, waarop de verklaring bedoeld in artikel 476b kan worden gedaan.

Artikel 475a. 1. Het beslag strekt zich niet uit tot vorderingen of zaken die volgens de wet niet voor beslag vatbaar zijn, noch tot vorderingen die recht geven op een volgens de wet of naar haar aard niet voor beslag vatbare prestatie.

2. Het beslag is niet geldig op het gedeelte van een vordering dat daarop wordt ingehouden krachtens de wet, uit hoofde van een ziektekostenverzekering of van een pensioenspaarregeling dan wel uit hoofde van een ondernemingsspaarregeling voor een oudedagsverzorging.

3. Het beslag op een vordering tot levensonderhoud of tot voorziening in de kosten van verzorging en opvoeding van een minderjarige, verschuldigd krachtens de wet of een overkomst ter nadere vaststelling van deze vordering of ter versterking van een desbetreffende natuurlijke verbintenis dan wel een ter voldoening aan een zodanige verbintenis gemaakt legaat, is niet geldig, tenzij het beslag voor een vordering van dezelfde aard wordt gelegd, in welk geval het beslag geldig is binnen de grenzen, bepaald in het eerste lid van artikel 1638g van het Burgerlijk Wetboek.

4. Vorderingen die recht geven op iets anders dan betaling van een geldsom of dan levering van roerende zaken die geen registergoederen zijn, of van rechten aan toonder of order, vallen slechts onder het beslag, voor zover zij in het beslagexploit uitdrukkelijk zijn omschreven.

Artikel 475b. 1. Een vervreemding, bezwaring, afstand of onderbewindstelling van een door het beslag getroffen vordering, tot stand gekomen nadat het beslag is gelegd, kan niet tegen de beslaglegger worden ingeroepen. Hetzelfde geldt voor een in weerwil van het beslag gedane betaling of afgifte, tenzij de derde heeft gedaan wat redelijkerwijs van hem kon worden gevergd om de betaling of afgifte te voorkomen.

2. Op door het beslag getroffen zaken zijn de artikelen 453a en 456a van overeenkomstige toepassing.

Artikel 475c. De executant is verplicht om binnen acht dagen na het leggen van het beslag het beslagexploit aan de geëxecuteerde te doen betekenen bij gebreke waarvan de president van de rechtbank het beslag op vordering van de geëxecuteerde kan opheffen.

Artikel 476. 1. Een schorsing van de executie werkt tegen de derde-beslagene pas, nadat deze schorsing hem met de grond waarop zij berust schriftelijk is medegedeeld.

2. De executie wordt mede geschorst door betekening aan de derde-beslagene van een dagvaarding, waarbij de geëxecuteerde in kort geding schorsing van de executie of opheffing van het beslag vordert, indien deze dagvaarding niet later is uitgebracht dan veertien dagen na de in artikel 475c bedoelde betekening van het beslag aan de geëxecuteerde en in het exploit van betekening aan de derde tevens mededeling van deze schorsende werking wordt gedaan.

Artikel 476a. 1. Zodra vier weken zijn verstreken na het leggen van het beslag, is de derde verplicht verklaring te doen van de vorderingen en zaken die door het beslag zijn getroffen. Is de executie geschorst op grond van een tegen de executoriale titel gericht rechtsmiddel of een tegen de executie gericht verzet, dan loopt de termijn vanaf de betekening van de uitspraak, waarbij het rechtsmiddel is verworpen of het verzet is afgewezen, dan wel de schorsing is opgeheven of geweigerd.

2. De verklaring wordt door de derde-beslagene gedagtekend en ondertekend en bevat:

a. de met redenen omklede opgave of hij al dan niet iets aan de geëxecuteerde verschuldigd is of uit een ten tijde van het beslag reeds bestaande rechtsverhouding zal worden, dan wel of hij al dan niet iets voor deze onder zich heeft;

- b. de aard en het beloop van de door het beslag getroffen vorderingen en eventueel de tijdsbepalingen of voorwaarden die daaraan zijn verbonden;
- c. een gespecificeerde opgave van de door het beslag getroffen zaken;
- d. een opgave van eventuele andere, onder de derde-beslagene ten laste van de geëxecuteerde liggende beslagen met vermelding van de deurwaarders die ze hebben gelegd en de tijdstippen waarop ze zijn gelegd;
- e. een opgave van de aan de derde-beslagene bekende pandrechten die op door het beslag getroffen goederen rusten, met vermelding van de pandhouders;
- f. de verdere gegevens die voor het vaststellen van de rechten van partij en dienstig mochten zijn.

Artikel 476b. 1. De verklaring wordt op een bij algemene maatregel van bestuur vast te stellen wijze gericht tot de deurwaarder die het beslag heeft gelegd of tot de advocaat die voor de beslaglegger optreedt, zo deze in het exploit is vermeld.

2. De verklaring gaat zo veel mogelijk vergezeld van afschrift van tot staving dienende bescheiden.

3. De deurwaarder of advocaat die een verklaring heeft ontvangen, zendt binnen drie dagen afschrift daarvan aan de geëxecuteerde.

Artikel 477. 1. De derde-beslagene die overeenkomstig het vorige artikel verklaring heeft gedaan, is verplicht de volgens deze verklaring verschuldigde geldsommen aan de deurwaarder te voldoen en de verschuldigde goederen of af te geven zaken te zijner beschikking te stellen.

2. Verschuldigde geldsommen worden uitbetaald tot het bedrag waarvoor het beslag is gelegd, verminderd met de kosten van de in artikel 476b, tweede lid, bedoelde afschriften en vermeerderd met de door de deurwaarder aan de derde-beslagene op te geven kosten van executie, die door de deurwaarder uit het betaalde worden voldaan. Verschuldigde goederen of af te geven zaken mogen onder de derde worden gelaten, totdat zij voor de verdere afwikkeling van de executie nodig blijken.

3. Is een door het beslag getroffen vordering of een verplichting tot afgifte van een door het beslag getroffen zaak er een onder tijdsbepaling of voorwaarde, dan kan slechts betaling of afgifte na het verschijnen van het aangegeven tijdstip of de vervulling van de voorwaarde worden gevorderd.

4. De beslaglegger is bevoegd tot opzegging, wanneer de vordering niet opeisbaar is, maar door opzegging opeisbaar gemaakt kan worden. Hij is jegens de geëxecuteerde gehouden niet onnodig van deze bevoegdheid gebruik te maken.

5. Hetgeen in handen van de deurwaarder is gesteld, wordt verder geëxecuteerd overeenkomstig de gewone regels, die voor de executie daarvan gelden.

Artikel 477a. 1. Indien de derde-beslagene in gebreke blijft verklaring te doen, wordt hij op vordering van de executant veroordeeld tot betaling van het bedrag waarvoor het beslag is gelegd als ware hij daarvan zelf schuldenaar, onverminderd zijn verplichting tot vergoeding van de schade, zo daartoe gronden zijn. De derde-beslagene tegen wie deze vordering wordt ingesteld, wordt toegelaten alsnog een gerechtelijke verklaring te doen. De kosten die in dat geval nodeloos zijn veroorzaakt, worden voor zijn rekening gebracht.

2. Indien de derde-beslagene wel een verklaring heeft afgelegd, is de executant bevoegd deze geheel of ten dele te betwisten dan wel aanvulling daarvan te eisen door de derde binnen twee maanden na zijn verklaring te dagvaarden tot het doen van gerechtelijke verklaring en tot betaling of afgifte van hetgeen volgens de vaststelling door de rechter aan de executant zal blijken toe te komen. Overschrijding van deze termijn doet deze bevoegdheid vervallen. De rechter kan op verlangen van de derde-beslagene, te uiten voor alle weren, bepalen dat de executant, op straffe van niet ontvankelijkheid, zekerheid moet stellen voor de proceskosten, waarin hij jegens de derde-beslagene kan worden veroordeeld.

3. De advocaat van de executant, die een gerechtelijke verklaring ontvangt, zendt binnen drie dagen afschrift daarvan aan de geëxecuteerde.

4. Indien de derde-beslagene, die overeenkomstig artikel 476b verklaring heeft gedaan, zijn in artikel 477 bedoelde verplichting tot betaling of afgifte niet nakomt, wordt hij op vordering van de executant veroordeeld tot nakoming van deze verplichting, alsmede tot de vervangende schadevergoeding, die hij in geval van niet-nakoming daarvan verschuldigd zal zijn.

5. Tot kennisneming van de in dit artikel bedoelde vorderingen is de rechtbank bevoegd. Indien de executant bij zijn dagvaarding het beslag slechts vervolgt op vorderingen, waarvan de berechting ongeacht hun beloop of naar hun gezamenlijk beloop tot de bevoegdheid van de kantonrechter behoort, is slechts de kantonrechter bevoegd.

Artikel 477b. 1. Betaling of afgifte door de derde-beslagene overeenkomstig zijn buitengerechtelijke verklaring of krachtens een veroordeling als bedoeld in artikel 477a geldt als betaling of afgifte aan de geëxecuteerde.

2. Levering uit hoofde van de executoriale verkoop van een goed dat de derde aan de geëxecuteerde verschuldigd was en ter beschikking van de deurwaarder heeft gesteld, geldt tevens als levering van dit goed door de derde aan de geëxecuteerde. Indien het niet gaat om een roerende zaak die geen registergoed is, of een recht aan toonder of order, dient de terbeschikkingstelling schriftelijk te zijn geschied.

3. De derde-beslagene en de geëxecuteerde worden overigens niet gebonden door hetgeen in een vonnis ingevolge artikel 477a omtrent hun onderlinge rechtsverhouding is beslist, tenzij de derde-beslagene de geëxecuteerde tijdig in het geding heeft geroepen.

Artikel 478. 1. Indien onder de derde-beslagene ten laste van de geëxecuteerde ook andere beslagen zijn gelegd en niet bij voorbaat vaststaat dat alle beslagleggers uit de door de derde-beslagene verschuldigde geldsommen zullen kunnen worden voldaan, int de deurwaarder die het oudste executoriale beslag heeft gelegd, voor de gezamenlijke beslagleggers hetgeen de derde-beslagene heeft te betalen of af te geven. Wordt de executie door de legger van dit beslag niet voortgezet, dan neemt de deurwaarder die het daaropvolgende executoriale beslag heeft gelegd, de inning over.

2. Een derde-beslagene die een betaling of afgifte heeft gedaan aan een deurwaarder die een der andere executoriale beslagen heeft gelegd, is niet-temin bevrijd. De deurwaarder die de gelden of goederen heeft ontvangen, draagt deze onverwijld af aan de deurwaarder die ze had behoren te ontvangen.

3. Ieder der deurwaarders die beslag hebben gelegd, is verplicht de anderen zodra mogelijk van het door hen gelegde beslag op de hoogte te brengen. De derde is verplicht ieder van hen desgevraagd in te lichten omtrent andere beslagen, de namen en gekozen woonplaatsen van de andere beslagleggers en het beloop van hun vorderingen.

4. Ieder der beslagleggers kan tussen komen in een procedure als bedoeld in artikel 477a.

Artikel 479. 1. Derdenbeslag onder de staat of een openbaar lichaam is, onverminderd het in artikel 436 bepaalde, toegelaten, echter slechts op bepaalde in het exploit of, in geval van het beslag als bedoeld in artikel 479g, in de kennisgeving omschreven vorderingen of zaken.

2. Om redenen van openbaar belang kan de staat of het openbaar lichaam in kort geding voor de president van de rechtbank onmiddellijke opheffing van het derdenbeslag vorderen.

Artikel 479a. 1. Ingeval een schuldeiser voor een vordering verhaal zoekt op een schuldenaar, die om niet of tegen een onevenredig lage vergoeding geregeld werkzaamheden of diensten voor een derde verricht welke aard en omvang zodanig zijn, dat zij gewoonlijk slechts tegen betaling worden verricht, wordt ten behoeve van die schuldeiser aangenomen, dat daarvoor een redelijke vergoeding verschuldigd is.

2. Bij de beoordeling der vraag, of het in het vorige lid bedoelde geval zich voordoet, en, zo ja, welke vergoeding als redelijk aangenomen moet worden, worden alle omstandigheden van het geval in aanmerking genomen, in

het bijzonder de aard van de verrichte werkzaamheden of diensten, de betrekkingen van verwantschap of van andere aard tussen de schuldenaar en de derde en de financiële draagkracht van deze laatste.

Tweede Afdeling A. Van executoriaal beslag onder derden in zaken betreffende levensonderhoud en uitkering voor de huishouding

Artikel 479b. Het beslag tot verhaal van een uitkering tot levensonderhoud, krachtens Boek 1 van het Burgerlijk Wetboek of bij wijze van voorlopige voorziening in verband met een scheidingsgeding verschuldigd, daaronder begrepen het verschuldigde voor verzorging en opvoeding van een minderjarige alsmede het beslag tot verhaal van een uitkering krachtens artikel 85, tweede lid, van Boek 1 van het Burgerlijk Wetboek door de man aan de vrouw verschuldigd, worden, indien de beslagen gelegd worden op loon of andere periodieke uitkeringen, welke de geëxecuteerde van een derde te vorderen mocht hebben, gelegd en vervolgd op de wijze en met de gevolgen in de vorige afdeling bepaald, voor zover daarvan in deze afdeling niet is afgeweken.

Artikel 479c. De bepalingen van bijzondere wetten en wettelijke verordeningen, krachtens welke schuldeisers niet of alleen binnen de daarin aangegeven grenzen of op de daarin bepaalde wijze ten aanzien van loon en andere periodieke uitkeringen rechten kunnen doen gelden, blijven te dezen buiten werking. Op dit loon en op zulk een periodieke uitkering is beslag voor levensonderhoud slechts geldig binnen de grenzen, bepaald in het eerste lid van artikel 1638g van het Burgerlijk Wetboek, behoudens voor zover beslag door andere schuldeisers tot een hoger bedrag geldig zou zijn.

Artikel 479d. De geëxecuteerde kan te allen tijde overeenkomstig artikel 438 verzet instellen op grond dat de beslissing over de uitkering inmiddels is gewijzigd of ingetrokken of dat het recht op uitkering niet langer bestaat.

Artikel 479e. 1. Van de dag van het beslag af is de derde-beslagene verplicht om, zolang de executant dit verlangt, naar gelang hij loon of andere periodieke uitkeringen aan de geëxecuteerde verschuldigd is, het door de executant aangegeven achterstallig bedrag en de termijnen van de uitkering, tot welker verhaal het beslag is gelegd, aan de executant te betalen, tenzij onder hem beslag gelegd mocht worden wegens vorderingen van hogere of gelijke rang.

2. Verzet tegen het beslag door de geëxecuteerde schorst de verplichting tot betaling, behoudens de bevoegdheid van de president de voorlopige voortzetting van de betaling te bevelen.

3. De derde die meer aan de executant heeft betaald dan waarop deze recht heeft, is jegens de geëxecuteerde bevrijd, voor zover dat voortvloeit uit artikel 6.1.6.7 van het Burgerlijk Wetboek.

Artikel 479f. De executant vervolgt de derde-beslagene, die in gebreke blijft aan zijn verplichting ingevolge het voorgaand artikel te voldoen, voor de kantonrechter volgens de wijze van procederen in zaken betrekkelijk tot een arbeidsovereenkomst.

Artikel 479g. 1. Indien de raad voor de kinderscherming executant is, kan hij dit beslag leggen hetzij op de gewone wijze, hetzij door van het vonnis of de beschikking in afschrift mededeling te doen aan de derde-beslagene. In het laatste geval zendt deze die schriftelijke kennisgeving voor «gezien» getekend aan de raad voor de kinderscherming terug. Eerst door deze terugzending is het beslag voltooid.

2. De raad voor de kinderscherming kan beslag leggen op de dag, volgende op die waarop de uitkering moet geschieden, zonder voorafgaande betekening of bevel tot betaling en zonder overlegging van een verklaring van de griffier, als bedoeld in de artikelen 86 en 432.

3. Toezending door de executant van een afschrift der kennisgeving bij aangetekende brief aan de geëxecuteerde binnen zeven dagen na de dag, waarop die kennisgeving, voor «gezien» getekend, door de executant van de derde-beslagene is terugontvangen, geldt als de betekening, bij artikel 475c voorgescreven.

Tweede Afdeling B. Van executoriaal beslag onder de schuldeiser zelf

Artikel 479h. Een schuldeiser kan ook beslag leggen op de vorderingen die zijn schuldenaar op hem heeft of uit een ten tijde van het beslag reeds bestaande rechtsverhouding rechtstreeks zal verkrijgen, alsook op de aan zijn schuldenaar toebehorende roerende zaken die hij voor deze onder zich heeft en die geen registergoederen zijn.

Artikel 479i. 1. Het beslag wordt gelegd bij een exploit van een deurwaarder dat, behalve de gewone formaliteiten, op straffe van nietigheid inhoudt:

- a. de voornaam, naam en woonplaats van de executant en de naam en woonplaats van de geëxecuteerde;
- b. een gespecificeerde opgave en omschrijving van de vorderingen en zaken waarop het beslag wordt gelegd;
- c. een vermelding van de titel waarvan de tenuitvoerlegging plaatsvindt, en een opgave van hetgeen de geëxecuteerde krachtens deze titel aan de executant verschuldigd is;
- d. een keuze van woonplaats ten kantore van de deurwaarder.

2. De artikelen 475a, eerste lid, en 475b zijn van overeenkomstige toepassing.

Artikel 479j. 1. Veertien dagen na het leggen van het beslag is de executant bevoegd de door hem aan de geëxecuteerde verschuldigde goederen of af te geven zaken over te geven aan de deurwaarder ter executie volgens de gewone regels voor zodanige goederen of zaken voorgescreven.

2. Door de executoriale verkoop wordt de executant bevrijd van zijn verplichting tot levering van de goederen of afgifte van de zaken aan de geëxecuteerde.

Artikel 479k. Indien andere schuldeisers ten laste van de schuldenaar beslag op de vordering of de zaak hebben gelegd, is artikel 478 van overeenkomstige toepassing.

Derde Afdeling. Van de verdeling van de opbrengst der executie

Artikel 480. 1. Indien er geen andere schuldeiser is, die op de goederen of de opbrengst van de executie beslag heeft gelegd, en evenmin een beperkt gerechtigde bekend is wiens recht door de executie is vervallen, keert de deurwaarder de netto-opbrengst aan de executant tot het beloop van diens vordering uit. Een eventueel overschot wordt aan de geëxecuteerde afgedragen.

2. In geval er wel schuldeisers of beperkt gerechtigden zijn, als in het eerste lid bedoeld, stort de deurwaarder de netto-opbrengst onverwijld bij een bewaarder als bedoeld in artikel 445. Indien de voormelde schuldeisers en beperkt gerechtigden alsmede de geëxecuteerde en de executant, tot overeenstemming omtrent de verdeling van de netto-opbrengst komen, keert de deurwaarder of in zijn opdracht de bewaarder aan ieder het hem toekomende uit.

3. Voor zover de verplichtingen welke krachtens dit artikel op de deurwaarder rusten, niet worden nageleefd, is de Staat jegens belanghebbenden voor de daaruit voor hen voortvloeiende schade met de deurwaarder hoofdelijk aansprakelijk.

Artikel 481. 1. Is na de inning van de opbrengst van de executie geen overeenstemming als bedoeld in het tweede lid van het vorige artikel tot stand gekomen, dan kan de meest gereede partij aan de president van de rechtbank binnen welker rechtsgebied de executie in hoofdzaak heeft plaats

gehad, de benoeming van een rechter-commissaris verzoeken, te wiens overstaan de verdeling zal plaatsvinden.

2. Bij het verzoekschrift is gevoegd een staat van alle in artikel 480 bedoelde belanghebbenden met vermelding van hun woonplaatsen, op te maken door de deurwaarder.

3. Tegen een benoeming krachtens het eerste lid is geen hogere voorziening toegelaten.

Artikel 482. 1. De griffier doet onverwijld aan de voormelde belanghebbenden op bij algemene maatregel van bestuur te bepalen wijze mededeling van de benoeming van de rechter-commissaris, met vermelding van de termijn waarbinnen de in het tweede lid bedoelde aanmelding van de vorderingen moet plaatsvinden.

2. De tot voormelde belanghebbenden behorende schuldeisers, onder wie begrepen de voormelde beperkt gerechtigden, dienen binnen veertien dagen na de in het eerste lid bedoelde mededeling hun vorderingen schriftelijk, zo veel mogelijk met overlegging van bewijsstukken, bij de rechter-commissaris aan te melden teneinde overeenkomstig de door hen daarbij aan te geven rang te worden gerangschikt.

Artikel 483. Na verloop der veertien dagen bij het voorgaande artikel bepaald, zal de rechter-commissaris, naar aanleiding van de overgelegde stukken, een staat van verdeling opmaken.

Artikel 483a. Vorderingen onder een ontbindende voorwaarde worden in de rangschikking begrepen voor het hele bedrag, onverminderd de werking van de voorwaarde, wanneer zij vervuld wordt.

Artikel 483b. Vorderingen onder een opschortende voorwaarde worden in de rangschikking begrepen, hetzij voor hun waarde ten tijde van het opmaken van de staat van verdeling, hetzij op verlangen van een der schuldeisers of de geëxecuteerde, voorwaardelijk voor het hele bedrag.

Artikel 483c. 1. Niet opeisbare vorderingen en vorderingen die recht geven op periodieke uitkeringen, worden in de rangschikking begrepen voor hun waarde ten tijde van het opmaken van de staat van verdeling.

2. Bij de berekening wordt uitsluitend gelet op het tijdstip en de wijze van aflossing, het kansgenot, waar dit bestaat, en, indien de vordering rentedragend is, op de bedongen rentevoet.

Artikel 483d. Vorderingen, waarvan de waarde onbepaald of onzeker is of niet in Nederlands geld uitgedrukt, worden in de rangschikking begrepen voor hun geschatte waarde in Nederlands geld ten tijde van het opmaken van de staat van verdeling.

Artikel 483e. Indien een pand- of hypotheekrecht strekt tot zekerheid van vorderingen die de pand- of hypotheekhouder uit hoofde van een bestaande rechtsverhouding zal verkrijgen, kunnen deze in de rangregeling worden begrepen, hetzij voor het gehele op het tijdstip van het opmaken van de staat reeds verschuldigde bedrag, hetzij, op verlangen van de pand- of hypotheekhouder, voorwaardelijk voor het hele bedrag waarvoor het pand- of hypotheekrecht tot zekerheid strekt.

Artikel 483f. Vorderingen die betwist worden, kunnen door de rechter-commissaris voorwaardelijk worden opgenomen tot een door hem te bepalen bedrag. Wanneer de voorrang betwist wordt, kan deze door de rechter-commissaris voorwaardelijk worden erkend.

Artikel 484. 1. De staat wordt door de rechter-commissaris ter griffie nedergelegd en van deze nederlegging wordt onverwijld door de griffier aan alle bovengenoemde belanghebbenden op bij algemene maatregel van bestuur te bepalen wijze kennis gegeven met vermelding van dag en uur, waarop alle partijen zich bij de rechter-commissaris zullen kunnen vervoegen tot het voorstellen hunner tegenspraak.

2. Indien de geëxecuteerde niet tevens de schuldenaar is, geschiedt de kennisgeving mede aan deze laatste.

Artikel 485. 1. Ingeval er geen tegenspraak gedaan wordt, zal de rechter-commissaris zijn proces-verbaal sluiten, en bij bevelschrift de houder van de netto-opbrengst gelasten daaruit de nog niet eerder voldane kosten te voldoen en aan de schuldeisers en de geëxecuteerde uit te betalen hetgeen hun, volgens de staat, toekomt. Het bedrag waarvoor een vordering of een daaraan verbonden voorrang voorwaardelijk is opgenomen of erkend, wordt gereserveerd tot de vordering of de voorrang vaststaat.

2. De bevelschriften worden in executoriale vorm uitgegeven.

Artikel 485 a. 1. De tegenspraak wordt gericht tot de rechter-commissaris en op diens proces-verbaal aangetekend.

2. Heeft een schuldeiser als bedoeld in artikel 482, tweede lid, de daar bedoelde termijn niet in acht genomen of niet op de in artikel 484 bedoelde dag tegenspraak gedaan, dan zal hij slechts in zijn tegenspraak kunnen worden ontvangen, indien hij daarbij een redelijk belang heeft en hij de daardoor veroorzaakte kosten en schade voor zijn rekening neemt en deze tot een door de rechter-commissaris voorlopig te begroten bedrag onverwijld stort bij de bewaarder van de opbrengst.

Artikel 486. 1. In geval van tegenspraak verwijst de rechter-commissaris de partijen, zo hij ze niet kan verenigen, en voor zover het geschil niet reeds aanhangig is, naar een door hem te bepalen terechtzitting van de rechtbank, zonder dat daartoe een dagvaarding is vereist.

2. De procureurs, die voor partijen optreden, verklaren dit bij het uitroepen ter terechtzitting.

3. Verschijnt de schuldeiser, wiens vordering is tegengesproken, op de bepaalde terechtzitting niet, dan wordt hij geacht de aanmelding van zijn vordering te hebben ingetrokken; verschijnt hij die de tegenspraak doet niet, dan wordt hij geacht zijn tegenspraak te hebben laten varen.

4. Belanghebbenden die geen tegenspraak hebben gedaan, kunnen in het geding niet tussenkomen of zich voegen.

Artikel 489. Nadat op het geschil bij in kracht van gewijsde gegane uitspraak is beslist of het geschil krachtens artikel 486, derde lid, is geëindigd, legt de meest gereede partij de uitspraak of een uittreksel uit het audiëntieblad waaruit van het niet verschijnen blijkt, aan de rechter-commissaris over. Deze sluit zijn proces-verbaal en beveelt de uitgifte van bevelschriften tot betaling overkomstig artikel 485.

Artikel 490. Na het sluiten van het proces-verbaal van verdeling kan geen tegenspraak meer worden gedaan, hebben de belanghebbenden onderling geen recht meer op rente over hetgeen aan hen is toegedeeld, en kan geen beslag op de opbrengst van de executie meer worden gelegd.

Artikel 490a. Het bedrag, uitgetrokken voor een voorwaardelijk opgenomen vordering of een voorwaardelijk erkende voorrang, wordt, zodra blijkt dat de schuldeiser niets of minder te vorderen heeft dan wel geen of een lagere voorrang heeft, overeenkomstig de opgemaakte staat onder de schuldeisers verdeeld.

Artikel 490b. 1. Indien een pandhouder krachtens zijn pandrecht heeft geëxecuteerd en er beperkt gerechtigden of beslagleggers zijn als bedoeld in de derde volzin van artikel 3.9.2.14 van het Burgerlijk Wetboek, wordt het daar bedoelde overschot dat van de netto-opbrengst na afhouding van het aan de pandhouder krachtens zijn rang toekomende is overgebleven, aan hen uitgekeerd overeenkomstig hetgeen zij en de pandgever omtrent de verdeling daarvan zijn overeengekomen.

2. Is op het tijdstip dat de pandhouder tot uitkering kan overgaan, nog geen overeenstemming omtrent de verdeling bereikt, dan stort de pandhouder de opbrengst tot tenminste het bedrag van het overschot onverwijld bij een bewaarder met overeenkomstige toepassing van artikel 445 en kan de

meest gerede partij, onder wie de pandhouder zelf, een rangregeling verzoeken overeenkomstig de voorgaande artikelen van deze afdeling. Indien de pandhouder zelf aan de eisen van artikel 445 voldoet, kan hij zichzelf als bewaarder aanwijzen.

3. De rangregeling betreft het overeenkomstig het tweede lid in bewaring gegeven bedrag, mits de pandhouder binnen de in artikel 482 bedoelde termijn aan de rechter-commissaris de stukken ter hand stelt, waaruit van de verantwoording van het gestorte bedrag blijkt en binnen de in artikel 484 bedoelde termijn geen tegenspraak ter zake van het door de pandhouder afgehouden bedrag wordt gedaan.

4. Blijkt na tegenspraak de pandhouder volgens de definitief geworden staat te veel van de netto-opbrengst te hebben afgehouden, dan gelast de rechter-commissaris desverlangd bij een in executoriale vorm afgegeven bevelschrift, dat door ieder bij genoemde staat batig gerangschikte kan worden geëxecuteerd, de pandhouder het tekort tegen kwijting aan de in het tweede lid bedoelde bewaarder uit te keren.

5. Heeft de pandhouder overeenkomstig artikel 482 rangschikking van zijn vordering gevorderd of blijkt hij na tegenspraak overeenkomstig het vorige lid te veel te hebben afgehouden, dan draagt hij in de kosten van de rangregeling bij. In andere gevallen worden de kosten van de in de rangregeling betrokken pandhouder hem vergoed door degenen die zijn verantwoording betwist hebben. Desverlangd geeft de rechter-commissaris een desbetreffend bevelschrift in executoriale vorm uit.

6. Indien belanghebbenden voor het tot stand komen van een rangregeling alsnog over de verdeling overeenstemming bereiken en daarvan uit een onderhandse of authentieke akte doen blijken, keert de bewaarder ieder het hem volgens deze akte toekomende uit.

Artikel 490c. 1. Een executant die betaling heeft ontvangen, is verplicht desverlangd aan hem wiens goed is verkocht en aan de schuldenaar binnen één maand na de betaling rekening en verantwoording te doen.

2. Een schuldeiser die in de rangregeling is begrepen, kan binnen één maand na de sluiting daarvan een gelijke rekening en verantwoording vragen, indien hij daarbij een rechtstreeks belang heeft.

Artikel 490d. Beschikkingen van de rechter-commissaris krachtens de onderhavige afdeling zijn niet vatbaar voor hoger beroep.

Vierde Afdeling. Van executie tot afgifte van roerende zaken, die geen registergoederen zijn

Artikel 491. 1. De executie tot afgifte van een roerende zaak die geen registergoed is, vangt aan met een bevel als bedoeld in artikel 439, dat van overeenkomstige toepassing is, behoudens dat de in het eerste lid van dat artikel bedoelde termijn niet hoeft te worden in acht genomen ter zake van de executie van vonnissen en beschikkingen, die uitvoerbaar bij voorraad zijn verklaard.

2. De executie geschiedt doordat de deurwaarder de zaak onder zich neemt en afgeeft aan degene die haar krachtens de executoriale titel moet ontvangen. Hij maakt van een en ander onverwijld proces-verbaal op.

3. De artikelen 440 en 443-444b zijn van overeenkomstige toepassing met dien verstande dat voor de toepassing van artikel 444b de waarde van de zaak in de plaats treedt van het bedrag van de vordering waarvoor beslag is gelegd.

Artikel 492. 1. Ter inleiding van de toepassing van artikel 491 kan de deurwaarder op de zaak beslag tot verkrijging van afgifte leggen. De in artikel 439, eerste lid, bedoelde termijn hoeft daarbij niet in acht te worden genomen.

2. Indien de deurwaarder bevindt dat de zaak reeds in beslag is genomen, mist artikel 491 toepassing, maar kan de deurwaarder daarop overeenkomstig het eerste lid eveneens beslag leggen. Hij is verplicht dit beslag onverwijld te betekenen aan de deurwaarder die het reeds liggende beslag heeft gelegd.

3. De artikelen 440, 443-446, 451 en 455 zijn van overeenkomstige toepassing met inachtneming van de volgende bepalingen van deze afdeling. Voor de toepassing van artikel 444b treedt de waarde van de in beslag te nemen zaak in de plaats van het bedrag van de vordering waarvoor het beslag is gelegd. De artikelen 445 en 446 worden niet toegepast, zolang de zaak zich reeds in gerechtelijke bewaring bevindt. Artikel 455 is alleen van toepassing voor zover het recht op afgifte mede de daar bedoelde baten betreft.

4. Indien geen ander beslag daaraan in de weg staat, kan de deurwaarder alsnog artikel 491 toepassen. Het door hem gelegde beslag eindigt daardoor.

Artikel 493. Betreft het recht op afgifte een of meer naar de soort bepaalde zaken, dan zal de deurwaarder een aan dat recht beantwoordende hoeveelheid zaken van die soort onder zich of in beslag nemen, uit te kiezen door de deurwaarder tenzij de geëxecuteerde tijdig van een hem toekomende bevoegdheid tot kiezen gebruik maakt.

Artikel 494. 1. Betreft het recht op afgifte te velde staande vruchten en beplantingen van een onroerende zaak, dan kan uit dien hoofde beslag worden gelegd op de zaak of het zakelijk recht van degene jegens wie dit recht bestaat, zulks overeenkomstig de bepalingen betreffende beslag op onroerende zaken, maar met vermelding in het proces-verbaal dat het beslag slechts ten aanzien van die vruchten of beplantingen zijn werking heeft.

2. Het beslag komt op de vruchten of beplantingen te rusten, zodra deze zijn afgescheiden. Zodra alle vruchten of beplantingen waarop het beslag betrekking heeft zijn afgescheiden, vervalt het beslag op de zaak of het zakelijk recht.

3. Artikel 451 is, mede ter zake van de inoogsting, van overeenkomstige toepassing.

Artikel 495. 1. Betreft het recht op afgifte een orderpapier, dan is artikel 474a, tweede lid, van overeenkomstige toepassing.

2. Betreft het recht op afgifte een toonder- of orderpapier en is aan het daaruit voortvloeiende recht stemrecht verbonden, dan is artikel 474ba van overeenkomstige toepassing, tenzij het stemrecht blijkens de executoriale titel aan de executant toekomt.

Artikel 496. 1. Betreft het een executie tot afgifte op vordering van een pandhouder als bedoeld in artikel 3.9.2.2, derde lid, van het Burgerlijk Wetboek, dan geeft de deurwaarder de zaak af aan de pandhouder of derde in wiens macht de zaak moet worden gebracht.

2. Is het pandrecht uit hoofde waarvan de afgifte geëist wordt, niet bij een authentieke akte gevestigd, dan kan de deurwaarder de zaak slechts onder zich nemen of in beslag nemen met verlof van de president van de rechtbank binnen welker rechtsgebied de zaak zich bevindt. Het verlof wordt verzocht bij een verzoekschrift waarbij de pandakte wordt overgelegd. De president beslist na summier onderzoek. Het verlof en het verzoekschrift worden, met het in artikel 491, tweede lid, bedoelde proces-verbaal, aan de pandgever betekend. Tegen een krachtens dit lid gegeven verlof is geen hogere voorziening toegelaten.

3. Is op de zaak reeds beslag gelegd, dan kan de deurwaarder haar met handhaving van het beslag niettemin onder zich nemen, mits de pandhouder tevens overeenkomstig artikel 461a de executie van de beslaglegger overneemt. Hij betekent de in de derde zin van het vorige lid bedoelde stukken onverwijld mede aan de deurwaarder die het beslag heeft gelegd.

Artikel 497. 1. Bij samenloop van een beslag tot verkrijging van afgifte met een ander beslag, al of niet van dezelfde aard, kan de meest gerede partij zich overeenkomstig artikel 438 tot de rechter wenden.

2. Wordt op een zaak zowel beslag tot verkrijging van afgifte gelegd als tot verhaal van een geldvordering, dan geldt het beslag tot verkrijging van afgifte zo nodig tevens als een als tweede gelegd executoriaal beslag tot verhaal van de vordering tot vervangende schadevergoeding wegens uitblijven van de afgifte.

3. Een beslag tot verhaal van een vordering tot vervangende schadevergoeding wegens het uitblijven van afgifte van een zaak kan niet tegen de leg-ger van een beslag tot verkrijging van afgifte van die zaak worden ingeroepen, indien deze andere goederen van de beslagene aanwijst die voor deze vordering voldoende verhaal bieden.

Artikel 498. 1. Zolang de afgifte nog niet heeft plaats gevonden, kan ieder wiens recht op de zaak de executant moet eerbiedigen, zich tegen de afgifte verzetten.

2. Deze bevoegdheid komt eveneens toe aan degene die recht op overdracht van de zaak heeft krachtens artikel 3.4.2.3a van het Burgerlijk Wetboek.

Artikel 499. Bevindt de zaak zich onder een derde die tegen de afgifte geen bezwaar maakt of zich niet te goeder trouw tegen een vordering tot afgifte aan de geëxecuteerde zou kunnen verzetten, dan geschiedt de executie overeenkomstig de voorgaande artikelen van deze afdeling. De afgifte aan de executant geldt mede als afgifte van de derde aan de geëxecuteerde.

Artikel 500. Tot afgifte van een zaak die zich onder een derde bevindt, kan ook derdenbeslag gelegd worden. De artikelen 475–479 zijn van overeenkomstige toepassing. Het exploit van beslaglegging houdt in om de afgifte van welke zaak of zaken het gaat. De verklaring van de derde, als bedoeld in artikel 476a, betreft uitsluitend deze zaak of zaken.

DERDE TITEL. VAN DE GERECHTELIJKE TENUITVOERLEGGING OP ONROERENDE ZAKEN

Eerste Afdeling. Van executoriaal beslag op onroerende zaken

Artikel 502. 1. Het beslag op onroerende zaken moet worden voorafgegaan door een exploit van een deurwaarder, houdende bevel om binnen twee dagen aan de executoriale titel te voldoen. Eerst na verloop van die termijn kan het beslag worden gelegd. Indien daartoe gronden zijn, kan de president van de rechtbank, ook op mondeling verzoek van de deurwaarder, die termijn inkorten.

2. Het bevel zal melding maken van de titel uit kracht waarvan de vervolging plaats heeft en zal uitdrukken dat bij gebreke van betaling zal worden overgegaan tot executoriale maatregelen tegen de onroerende zaken van de geëxecuteerde, zulks op straffe van nietigheid van het exploit.

3. Indien bij het betekenen van de executoriale titel tevens het voorgeschreven bevel is gedaan, wordt geen afzonderlijk bevel vereist.

4. Bij het bevel of de betekening moet de executant tot het uiteinde der executie woonplaats kiezen ten kantore van de deurwaarder, zulks op straffe van nietigheid van het exploit. Tevens kan woonplaats worden gekozen in Nederland ten kantore van een advocaat.

Artikel 503. Indien de schuldeiser een jaar na het bevel heeft laten verlopen, zal hij gehouden zijn het bevel te vernieuwen.

Artikel 504. 1. Het beslag geschiedt bij een proces-verbaal van een deurwaarder dat, behalve de gewone formaliteiten, op straffe van nietigheid inhoudt:

a. de vermelding van de voornaam, naam en woonplaats van de executant en de naam en woonplaats van de geëxecuteerde;

b. de vermelding van de titel uit hoofde waarvan het beslag wordt gelegd;

c. de aard van de in beslag genomen onroerende zaken, hun ligging naar aanleiding der kadastrale indeling, en, indien zij buiten de bebouwde kom zijn gelegen, zoveel mogelijk de grootte;

d. indien het beslag wordt gelegd buiten het arrondissement waarin overeenkomstig artikel 502, vierde lid, woonplaats is gekozen, een keuze van woonplaats ten kantore van de deurwaarder die het beslag legt.

2. In het proces-verbaal kan tevens een notaris worden aangewezen ten overstaan van wie de verkoop zal geschieden. In dat geval wordt in plaats van bij de deurwaarder, woonplaats bij de notaris gekozen.

Artikel 504a. 1. Het beslag kan slechts worden gelegd voor een vordering waarvan het geldelijk beloop bepaalbaar is.

2. Zolang de vordering niet is vereffend, kan niet tot executoriale verkoop worden overgegaan.

Artikel 505. 1. Het proces-verbaal van inbeslagneming zal in de in afdeling 3.1.2 van het Burgerlijk Wetboek bedoelde openbare registers worden ingeschreven. Een afschrift van het proces-verbaal zal op straffe van nietigheid van het beslag niet later dan drie dagen na de inschrijving aan de geëxecuteerde worden betekend.

2. Een vervreemding, bezwaring, onderbewindstelling, verhuring of verpachting, tot stand gekomen na de inschrijving van het proces-verbaal, kan niet tegen de beslaglegger worden ingeroepen. Dit geldt niet voor verhuur van woonruimte waarop de artikelen 1623a–1623f van het Burgerlijk Wetboek van toepassing zijn, tenzij de verhuring plaatsvond na de bekendmaking bedoeld in artikel 516 of huurder wist dat de beslaglegger door de verhuring in zijn verhaalsmogelijkheden zou worden benadeeld.

3. Indien de akte betreffende de vervreemding of bezwaring vóór de inschrijving van het beslag reeds was verleden, kan de vervreemding of bezwaring nog tegen de beslaglegger worden ingeroepen, mits de inschrijving van deze akte uiterlijk geschiedt de eerste dag, waarop het kantoor van de bewaarder der registers na de dag van de inschrijving van het beslag open is.

Artikel 506. 1. De geëxecuteerde is verplicht de in beslag genomen zaken in goede staat te houden.

2. De president van de rechtbank kan op verzoek van een beslaglegger een gerechtelijke bewaarder van de zaak aanstellen.

3. Tegen een aanstelling krachtens het vorige lid is geen hogere voorziening toegelaten.

Artikel 507. 1. Vruchten en beplantingen, die ten tijde van de inschrijving zich nog op of in de zaak bevinden of te velde staan en vóór de verkoop worden geoogst, vallen mede onder het beslag, tenzij daarop rechten of beslagen van derden rusten, daaronder begrepen het pandrecht bedoeld in artikel 3.9.2.2, vierde lid, van het Burgerlijk Wetboek.

2. Artikel 451 is, mede ter zake van de inoogsting, van toepassing.

3. Na de betekening van het ingeschreven beslag aan de huurder of pachter valt de aan de geëxecuteerde nog verschuldigde huur en pacht onder het beslag en moet zij worden betaald aan de notaris ten overstaan van wie de executie zal plaatsvinden, mits dit bij de betekening uitdrukkelijk aan de huurder of pachter met opgave van de plaats van betaling wordt medegedeeld en behoudens de rechten van derden, die de executant moet eerbiedigen. Hetgeen aan de notaris wordt betaald, wordt gerekend tot de in artikel 551 bedoelde opbrengst van de zaak. De artikelen 475c, 476 en 478 zijn van overeenkomstige toepassing.

4. Het vorige lid is van overeenkomstige toepassing op hetgeen aan de geëxecuteerde verschuldigd is als canon uit hoofde van een erfpacht of als retributie uit hoofde van een opstalrecht of erfdienstbaarheid of als tegenprestatie ter zake van een kwalitatieve verplichting als bedoeld in artikel 6.5.3.4, vierde lid, van het Burgerlijk Wetboek.

Artikel 507a. 1. Eveneens vallen onder het beslag vorderingen tot vergoeding die na de inschrijving in de plaats van de zaak zijn getreden, daaronder begrepen vorderingen ter zake van waardevermindering van de zaak.

2. Zij moeten met overeenkomstige toepassing van artikel 507, derde lid, aan de notaris worden voldaan, behoudens de rechten van derden, die de executant moet eerbiedigen.

Artikel 508. Rusten op de in beslag genomen zaak een of meer hypotheeken, dan zal de beslaglegger het door hem gelegde beslag uiterlijk binnen vier dagen na de inschrijving in de betreffende openbare registers aan de hypotheekhouders doen betekenen; de betekening mag geschieden aan de door deze overeenkomstig artikel 3.9.4.2, eerste lid, derde zin, van het Burgerlijk Wetboek gekozen woonplaats.

Artikel 509. 1. Indien een hypotheekhouder die uit hoofde van zijn recht bevoegd is tot executoriale verkoop, de executie wil overnemen en dit binnen veertien dagen nadat het beslag aan hem is betekend, aanzegt aan de executant met inachtneming van artikel 544, tweede lid, geschiedt de executie verder door de hypotheekhouder en zijn de desbetreffende bepalingen van toepassing.

2. Zijn er meer hypotheekhouders, dan komt deze bevoegdheid toe aan de hoogst gerangschikte hypotheekhouder, die de in het eerste lid bedoelde aanzegging heeft gedaan.

3. Wordt niet binnen veertien dagen een aanzegging als in het eerste lid bedoeld gedaan, dan is de beslaglegger bevoegd de executie voort te zetten.

Artikel 513. 1. Indien meer schuldeisers op dezelfde zaak beslag hebben gelegd, zal de executie plaatsvinden op de vervolging van degene die het eerst overeenkomstig artikel 505, eerste lid, het proces-verbaal van beslag heeft doen inschrijven.

2. De president van de rechtbank binnen welker rechtsgebied de zaak geheel of grotendeels is gelegen, kan op verzoek van een schuldeiser wiens proces-verbaal later is ingeschreven, bepalen dat deze de executie zal overnemen:

a. in geval van arglist van de schuldeiser wiens proces-verbaal het eerst is ingeschreven, of samenspanning van deze met de geëxecuteerde;

b. indien deze schuldeiser de executie niet met redelijke spoed voortzet.

3. Tegen een beschikking krachtens het tweede lid is geen hogere voorziening toegelaten.

4. Bij toepassing van het tweede lid wordt de overneming bij exploit aan de geëxecuteerde aangezegd.

Artikel 513a. De inschrijving van het beslag kan worden doorgehaald met toepassing van de artikelen 3.1.2.10 en 10a van het Burgerlijk Wetboek, met dien verstande dat de bewaarder mede tot doorhaling wordt gemachtigd door:

1° een schriftelijke ter inschrijving aangeboden verklaring van de deurwaarder dat hij in opdracht van de executant het beslag opheft;

2° een overeenkomstig artikel 3.1.2.2 onder e van het Burgerlijk Wetboek ingeschreven rechterlijke uitspraak die tot opheffing van het beslag strekt.

Tweede Afdeling. Van executoriale verkoop van onroerende goederen

Artikel 514. 1. De executoriale verkoop geschiedt ten overstaan van een bevoegde notaris.

2. Zo de notaris niet reeds in het proces-verbaal van inbeslagneming is aangewezen, geschiedt de aanwijzing bij exploit aan de geëxecuteerde. Hetzelfde geldt voor de vervanging van een reeds aangewezen notaris.

3. Bij een exploit als bedoeld in het tweede lid kiest de executant op straffe van nietigheid woonplaats ten kantore van de aangewezen notaris.

Artikel 515. 1. De notaris stelt binnen veertien dagen na zijn aanwijzing of, zo er hypothecaire inschrijvingen zijn, binnen veertien dagen na het ongebruikt verstrijken van de in artikel 509, eerste lid, bedoelde termijn, dag, uur en plaats van de verkoop vast.

2. Hij deelt aan de hand van een hem door de bewaarder van de openbare registers af te geven staat van alle op de dag van de inschrijving van het proces-verbaal bestaande inschrijvingen aan ieder van de ingeschrevenen schriftelijk dag, uur en plaats van de verkoop mee.

Artikel 516. 1. Geen verkoop zal kunnen plaatsvinden dan na verloop van dertig dagen, nadat zij door aanplakking volgens plaatselijk gebruik en door aankondiging in een plaatselijk verspreid dagblad zal zijn bekend gemaakt.

2. In de bekendmakingen wordt vermeld dat het een executoriale verkoop betreft.

Artikel 517. 1. De notaris stelt de veilconditiën vast, zulks in overleg met de executant en met inachtneming van het bepaalde in artikel 519. Tenminste acht dagen voor de verkoop doet hij de in artikel 515, tweede lid, bedoelde ingeschrevenen en latere beslagleggers hiervan mededeling met toezending van een exemplaar van deze condities en legt hij tevens een exemplaar daarvan te zijnen kantore neer ter inzage voor het publiek.

2. Op verlangen van ieder der voormelde belanghebbenden kunnen de veilconditiën tevens inhouden dat de zaak wordt verkocht vrij van daarop rustende rechten of beperkingen, die niet tegen het recht van deze belanghebbende kunnen worden ingeroepen.

Artikel 518. 1. Geschillen over de veilconditiën, over de wijze van verkoop of over dag, uur of plaats daarvan worden op verzoek van de meest gerede partij of van de notaris beslist door de president van de rechtbank in welker rechtsgebied de zaken geheel of grotendeels zijn gelegen, onverminderd de bevoegdheid van hen wier rechten bij de executie niet worden geëerbiedigd, zich daartegen overeenkomstig artikel 538 te verzetten.

2. Tegen beschikkingen krachtens dit artikel is geen hogere voorziening toegelaten.

Artikel 519. De verkoop vindt in het openbaar plaats, eerst bij opbod en vervolgens bij afmijning.

Artikel 520. 1. De executant kan onroerende zaken die in verschillende arrondissementen zijn gelegen, slechts gezamenlijk voor één prijs verkopen, indien zij tezamen worden geëxploiteerd of door alle belanghebbenden bij de opbrengst gezamenlijke verkoop is overeengekomen.

2. Is zulks niet overeengekomen, dan kan de president van de rechtbank binnen welker rechtsgebied de zaken grotendeels zijn gelegen op verzoek van de meest gerede partij of van de notaris bepalen dat de zaken gezamenlijk zullen worden verkocht.

3. Tegen beschikkingen krachtens het vorige lid is geen hogere voorziening toegelaten.

Artikel 521. Heeft de executant voor de schuld waarvoor hij beslag heeft gelegd tevens hypotheek op andere onroerende zaken of op beperkte rechten daarop, dan mag hij de in beslag genomen zaken slechts verkopen in geval de aan hem verhypothekerde goederen ontoereikend zijn.

Artikel 522. Indien meer onroerende zaken in dezelfde inbeslagneming zijn vervat en de opbrengst van het verkochte toereikend is om de executant, de beperkt gerechtigden wier recht vervalt, en de andere beslagleggers op deze zaken, met de kosten, te voldoen, zal de notaris met de verkoop der overige zaken niet verder gaan, tenzij de geëxecuteerde verklaart die verkoop te verlangen.

Artikel 523. De notaris is verplicht, voor zover hem dit mogelijk is, uiterlijk op de dag na de verkoop, van de verkoop schriftelijk kennis te geven aan de geëxecuteerde en aan alle in artikel 551 bedoelde beperkt gerechtigden en schuldeisers.

Artikel 524. De koper is gehouden de koopprijs te voldoen in handen van de notaris. Deze voldoet daaruit de kosten van de executie.

Artikel 525. 1. De koper verkrijgt het recht op de verkochte zaken door inschrijving van het proces-verbaal van toewijzing.

2. De bewaarder van de openbare registers weigert inschrijving, indien niet tevens een verklaring van de notaris wordt overgelegd dat de koopprijs in zijn handen is gestort en, zo het om een verkoop bedoeld in artikel 477b, tweede lid, gaat, tevens een schriftelijke verklaring van de derde dat hij de zaak ter beschikking heeft gesteld van de deurwaarder die het beslag onder de derde heeft gelegd.

3. De geëxecuteerde zal op enkel vertoon van het proces-verbaal tot ont-ruiming worden genoodzaakt op de wijze bepaald bij de artikelen 556 en 557.

Artikel 526. 1. Artikel 3.9.4.19 van het Burgerlijk Wetboek is van toepas-sing.

2. Op de in dat artikel aangegeven wijze vervallen ook beperkte rechten die wel tegen de verkoper ingeroepen kunnen worden, indien de zaak vrij van deze rechten is verkocht overeenkomstig artikel 517, tweede lid.

Artikel 527. Schiet de koper tekort in de nakoming van de koopovereen-komst, dan mag de executant ten laste van de koper de verkochte zaak met inachtneming van de artikelen 514 en volgende wederom verkopen. De exe-cutant is tot deze verkoop gehouden, indien een van de bij de opbrengst di-rect belanghebbenden dit verlangt.

Artikel 528. De koper zal deze nieuwe verkoop kunnen voorkomen door vóór de verkoop alsnog aan de koopovereenkomst te voldoen en de met be-trekking tot deze nieuwe verkoop reeds gemaakte kosten te betalen met aan-bod van zekerheid voor zover deze nog niet bekend mochten zijn.

Artikel 529. De koper die in de nakoming van de koopovereenkomst te-kortschiet, is aansprakelijk voor het verschil tussen de prijs waarvoor hij de zaak heeft gekocht en die van de nieuwe verkoop, zonder dat hij nochtans het meerdere dat deze laatste verkoop mocht hebben opgebracht, zal kun-nen vorderen; dit meerdere zal aan de schuldeisers, of zo dezen niet meer te vorderen hebben, aan degenen tegen wie het beslag gedaan is, betaald wor-den.

Derde Afdeling. Van opvordering door derden

Artikel 538. 1. Treft het beslag een zaak die geheel of ten dele aan een ander toebehoort of waarop een recht van een ander rust dat de executant moet eerbiedigen, dan kan deze ander zich tegen verkoop waarbij zijn recht niet in acht wordt genomen, tot op het tijdstip van de verkoop verzetten.

2. De eiser die in het ongelijk wordt gesteld, zal, op vordering van de exe-cutant, zo daartoe gronden zijn, tot schadevergoeding worden veroordeeld.

Artikel 539. De notaris aan wie een dagvaarding als bedoeld in het vorige artikel betekend wordt is bevoegd de verkoop van alle bij de executie betrok-ken zaken op te schorten, totdat de president van de rechtbank omtrent de schorsing van de executie zal hebben beslist op vordering van de meest ge-rede partij of op verlangen van de notaris, die zich daartoe bij de president kan vervoegen.

Artikel 540. Indien de verkoop door het verzet is vertraagd, kan deze niet plaatsvinden dan nadat de in artikel 516 bedoelde bekendmakingen op-nieuw hebben plaatsgevonden en de daar bedoelde termijn opnieuw is in acht genomen.

Artikel 541. 1. Hij die recht op overdracht van de zaak heeft krachtens artikel 3.4.2.3b, tweede lid, van het Burgerlijk Wetboek, kan tot het tijdstip van de verkoop van de executant en de geëxecuteerde overdracht overeen-komstig dat artikel verlangen.

2. Het beslag rust mede op de uit hoofde van artikel 3.4.2.3b, tweede lid, betaalde of verschuldigde schadevergoeding. Deze wordt voldaan aan de notaris die met de verkoop was belast, of, als deze nog niet is aangewezen, aan de deurwaarder.

3. De executant kan de in artikel 3.4.2.3b, derde lid, bedoelde termijn stellen.
4. De artikelen 539 en 540 zijn van overeenkomstige toepassing.

Vierde Afdeling. Van executie door een hypotheekhouder

Artikel 544. 1. De hypotheekhouder is verplicht de executie te doen inleiden door een aanzegging daarvan of van de in artikel 509 bedoelde overneming aan de hypotheekgever, de schuldenaar en hen van wier recht of beslag uit de registers blijkt en wier recht door de executoriale verkoop zal tenietgaan of vervallen.

2. De aanzegging van de executie of de overneming daarvan geschiedt bij exploit van een deurwaarder en houdt in:

a. zo nauwkeurig mogelijk het bedrag waarvoor de hypotheekhouder uit hoofde van zijn recht tot executie wil overgaan, en de ter zake tot het tijdstip van de aanzegging reeds gemaakte kosten;

b. de aanwijzing van de notaris ten overstaan van wie de verkoop zal plaatsvinden.

3. Een hypotheekhouder kan de executie ook overnemen van een andere hypotheekhouder wiens recht in rang na het zijne komt, door binnen veertien dagen nadat hem de in het eerste lid bedoelde aanzegging is gedaan, van de overneming aanzegging te doen. Artikel 509 is van overeenkomstige toepassing. De vorige leden worden opnieuw in acht genomen.

Artikel 545. 1. Indien de hypotheekhouder in gebreke mocht blijven de executie met redelijke spoed voort te zetten, kan elke beslaglegger of hypotheekhouder aan de president van de rechtbank binnen welker rechtsgebied de zaken geheel of grotendeels zijn gelegen, verzoeken een termijn vast te stellen, waarbinnen de hypotheekhouder tot de verkoop of tot indiening van een verzoek tot onderhandse verkoop moet overgaan.

2. Bij overschrijding van de termijn wordt de executie voortgezet door de verzoeker met de hoogst gerangschikte hypotheek of, zo onder de verzoekers geen hypotheekhouder is, door de schuldeiser wiens beslag het eerst is ingeschreven.

3. Tegen een beschikking krachtens het eerste lid is geen hogere voorziening toegelaten.

Artikel 546. De artikelen 514, tweede lid, tweede zin, en derde lid, 515–520, 522, 523, 525, 526, tweede lid, en 527–529 zijn ook bij executie door een hypotheekhouder van toepassing met inachtneming van de volgende artikelen van deze afdeling.

Artikel 547. 1. De in artikel 515 bedoelde termijn loopt vanaf de dag van de in artikel 544 bedoelde aanzegging aan de hypotheekgever.

2. In de in artikel 516 bedoelde aanplakking en aankondiging dient tevens te zijn opgenomen dat tot veertien dagen vóór de voor de verkoop bepaalde dag ondershands op de te executeren zaken kan worden geboden bij een aan de notaris gericht geschrift.

3. De notaris geeft van de binnengekomen biedingen onverwijld afschrift aan de executant en de geëxecuteerde.

Artikel 548. 1. Tot één week vóór de voor de verkoop bepaalde dag kan bij de president van de rechtbank het in artikel 3.9.4.11, tweede lid, van het Burgerlijk Wetboek bedoelde verzoek dat de verkoop ondershands zal geschieden, worden ingediend.

2. Dit verzoek kan uitsluitend worden gedaan, indien tevens een volledige koopakte wordt overgelegd, zij het dat, indien het verzoek niet door de executant wordt gedaan, de akte niet door of namens hem ondertekend behoeft te zijn. Tevens dienen in afschrift te worden overgelegd de biedingen die bij de notaris zijn binnengekomen dan wel een verklaring van de notaris dat hij zulke biedingen niet heeft ontvangen.

3. Bij verzoekschrift wordt voorts een lijst overgelegd van de in artikel 544 bedoelde belanghebbenden. De griffier deelt hun onverwijld mede dat het verzoek is gedaan en dat zij op hun verlangen door de president kunnen worden gehoord.

4. Door tijdige indiening van het verzoek vervalt de voor de openbare verkoop bepaalde dag. Wordt het verzoek afgewezen, dan zal de rechter tevens de dag bepalen waarop de openbare verkoop zal plaatsvinden. Deze verkoop zal tenminste veertien dagen tevoren op de in artikel 516 bedoelde wijze worden bekendgemaakt. De president kan de verzoeker in de kosten van de bekendmaking veroordelen, onverminderd diens verplichting de door het verzoek ontstane schade te vergoeden, zo daartoe gronden zijn.

Vijfde Afdeling. Van de verdeling van de opbrengst van de executie

Artikel 551. 1. Indien er geen andere schuldeiser is, die op het geëxecuteerde of op de koopprijs beslag heeft gelegd, en evenmin door de executie een beperkt recht vervalt, draagt de notaris aan de executant uit de netto-opbrengst van de zaak af hetgeen aan deze blijkt een door hem te dien aanzien aan de notaris afgelegde verklaring krachtens zijn executoriale titel toekomt; het overschot keert de notaris uit aan de geëxecuteerde.

2. Ingeval er wel schuldeisers of beperkt gerechtigden zijn, als in het eerste lid bedoeld, dan wel de in dat lid bedoelde verklaring wordt betwist of de notaris ernstige reden heeft te vermoeden dat zij onjuist is, stort de notaris de netto-opbrengst onverwijld bij een door hem aangewezen bewaarder die aan de in artikel 445 bedoelde eisen voldoet.

3. Wanneer de schuldeisers die op de zaak of op de koopprijs beslag hebben gelegd, de beperkt gerechtigden wier recht door de executie vervalt, en de geëxecuteerde het vóór de betaaldag van de koopsom omtrent de verdeling van de te storten som eens zijn geworden, blijft de storting achterwege en keert de notaris aan ieder het hem toekomende uit.

4. Voor zover de verplichtingen welke ingevolge dit artikel op de notaris rusten, niet worden nagekomen, is de Staat jegens belanghebbenden voor de daaruit voor hen voortvloeiende schade met de notaris hoofdelijk aansprakelijk.

5. In geval van executie door een hypotheekhouder is niet dit artikel, maar artikel 3.9.4.16 van het Burgerlijk Wetboek van toepassing.

6. Van het in dit artikel bepaalde kan in de koopvoorwaarden niet worden afgeweken.

Artikel 551a. 1. Na de betaling van de koopprijs is ieder der in het derde lid van het vorige artikel genoemde belanghebbenden bevoegd een gerechtelijke rangregeling te verzoeken.

2. Indien deze belanghebbenden met betrekking tot de verdeling alsnog tot overeenstemming komen en daarvan door een authentieke akte doen blijken aan de in artikel 551, tweede lid, bedoelde bewaarder, keert deze aan ieder het hem volgens deze akte toekomende uit.

Artikel 552. 1. Een gerechtelijke rangregeling, bedoeld in het vorige artikel en in artikel 3.9.4.17 van het Burgerlijk Wetboek, wordt verzocht door aan de president van de rechtbank binnen welker rechtsgebied zich de geëxecuteerde zaken geheel of grotendeels bevinden, de benoeming van een rechter-commissaris te verzoeken, te wiens overstaan de verdeling zal plaatsvinden.

2. Bij het verzoekschrift wordt gevoegd een staat van alle bestaande inschrijvingen, af te geven door de bewaarder van de openbare registers, alsmede een staat van de schuldeisers die beslag hebben gelegd op de opbrengst van de executie, af te geven door de notaris.

3. Tegen een benoeming krachtens het eerste lid is geen hogere voorziening toegelaten.

4. Op de rangregeling zijn de artikelen 482–490a, 490c en 490d van toepassing.

Artikel 553. 1. Ingeval bij een executoriale verkoop meer onroerende zaken of daarop rustende rechten tezamen dan wel een of meer onroerende zaken of daarop rustende rechten tezamen met daarbij behorende roerende zaken, zoals omschreven in artikel 3.9.2.14a van het Burgerlijk Wetboek, voor één prijs zijn verkocht en er deelnemers aan de rangregeling zijn, wier recht of voorrang niet alle verkochte zaken of rechten betreft, deelt ieder van hen alleen mee of alleen met voorrang mee in het gedeelte van de netto-opbrengst dat naar schatting kan worden toegerekend aan de zaken of rechten waarop zijn recht of voorrang betrekking had.

2. In de in artikel 483 bedoelde staat van verdeling zal de rechter-commissaris aan de hand van de overgelegde stukken en zo nodig na verhoor van deskundigen een verdeling overeenkomstig het vorige lid voorstellen.

Zesde Afdeling. Van gedwongen ontruiming

Artikel 555. De gedwongen ontruiming van onroerende zaken moet worden voorafgegaan door een exploit van een deurwaarder, houdende bevel om binnen drie dagen aan de executoriale titel te voldoen. De artikelen 502 en 503 zijn van overeenkomstige toepassing.

Artikel 556. 1. De gedwongen ontruiming geschiedt door een deurwaarder.

2. Deze kan zich doen bijstaan door een of twee getuigen, wier naam en woonplaats hij in dat geval in zijn proces-verbaal zal vermelden en die dit stuk mede zullen tekenen.

Artikel 557. Indien de deuren gesloten zijn, of de opening geweigerd wordt, gelijk mede indien geweigerd wordt enige kamer te openen, is artikel 444 van overeenkomstige toepassing.

Artikel 558. Is de executant overeenkomstig artikel 3.11.3 van het Burgerlijk Wetboek gemachtigd ten aanzien van een onroerende zaak zelf datgene te verrichten waartoe nakoming van een jegens hem bestaande verplichting zou hebben geleid, en is daartoe gehele of gedeeltelijke al of niet tijdelijke ontruiming nodig, dan is het bepaalde in deze afdeling mede van toepassing.

ARTIKEL VI

De zesde en zevende titel van het Tweede Boek, bevattende de artikelen 612-619, worden vervangen door:

ZESDE TITEL. VAN HET VEREFFENEN VAN SCHADEVERGOEDING

Artikel 612. De rechter die een veroordeling tot schadevergoeding uitspreekt, begroot, voor zover hem dit mogelijk is, de schade in het vonnis. Indien begroting in het vonnis hem niet mogelijk is, spreekt hij een veroordeling uit tot schadevergoeding op te maken bij staat.

Artikel 613. 1. De tenuitvoerlegging van een veroordeling tot schadevergoeding op te maken bij staat, vangt aan met de betekening aan de wederpartij van een staat waarin het beloop van de schade waarvan de vereffening wordt gevorderd, gespecificeerd wordt opgegeven.

2. In het exploit worden tevens dag en uur medegedeeld waarop de zaak op de terechtzitting zal worden gebracht. De bepalingen betreffende dagvaarding zijn van overeenkomstige toepassing. Bevoegd is de rechter die in eerste instantie over de hoofdzaak heeft geoordeeld.

Artikel 614. De schuldeiser kan in de schadestaat ook vereffening van de schade in andere vorm dan betaling van een geldsom vorderen.

Artikel 615. De schuldeiser kan, onverschillig of in de hoofdzaak reeds schadeposten waren gesteld, nieuwe posten in de schadestaat opnemen. Indien de wederpartij zich door de opnemering in haar verdediging onredelijk bemoeilijkt acht, kan zij zich daartegen verzetten met overeenkomstige toepassing van artikel 134, tweede en derde lid. Het verzet wordt in elk geval afgewezen, voor zover de schuldeiser ten tijde van de hoofdzaak niet met de schade bekend was.

Artikel 615a. Voor de toepassing van de artikelen 75–89a, 134, 138, 139, 254–262 en 279–284 worden hoofdzaak en schadestaatprocedure als afzonderlijke gedingen beschouwd.

Artikel 615b. De schuldenaar wordt veroordeeld de vastgestelde schade te voldoen. Op verlangen van de schuldeiser kan de rechter de schadeposten afzonderlijk toewijzen, zodra zij zijn komen vast te staan.

ZEVENDE TITEL. VAN HET STELLEN VAN ZEKERHEID

Artikel 616. 1. Ingeval van geschil over een krachtens vonnis of beschikking te stellen zekerheid wordt daarover op vordering van de meest gerede partij in kort geding beslist door de president van de rechtbank, door wie of door wiens college de zaak in eerste aanleg is behandeld, of, in geval van een arbitraal vonnis, van de rechtbank ter griffie waarvan dat vonnis is nedergelegd.

2. Gaat het om een vonnis of beschikking van de kantonrechter, dan wordt de vordering voor deze ingesteld. Gaat het om een uitspraak van een gerechtshof in eerste aanleg, dan wordt de vordering ingesteld voor de president van de rechtbank die naar de gewone regels in eerste aanleg bevoegd zou zijn.

3. Zowel de rechter die het vonnis of de beschikking, bedoeld in de vorige leden, wijst als de rechter die over het geschil omtrent de te stellen zekerheid oordeelt, kan een termijn bepalen:

a. waarbinnen de zekerheid moet worden aangeboden of gesteld, op straffe van verval van de bevoegdheid met het oog op welke uitoefening de zekerheidstelling is bevolen;

b. waarbinnen een aangeboden zekerheid door de wederpartij moet worden aanvaard of geweigerd, op straffe van verval van haar bevoegdheid zekerheidstelling te eisen.

4. De rechter die de termijn heeft bepaald, kan deze op verzoek van de meest gerede partij, in te dienen voordat de termijn is verstreken, verlengen. Tegen een beschikking krachtens dit lid is geen hogere voorziening toegelaten.

ARTIKEL VII

De artikelen 620 en 621 worden vervangen door:

Artikel 620. 1. Geschillen kunnen door partijen aan een uitspraak van scheidsmannen worden onderworpen, tenzij hun last de bevoegdheid zou insluiten tot een vaststelling, waarvan de rechtsgevolgen niet ter vrije bepaling van partijen staan.

2. Indien voor de beëindiging van het geschil door een vaststellingsovereenkomst machtiging van een overheidsorgaan of toestemming van een

derde nodig zou zijn, kan het geschil ook niet zonder een zodanige machtiging of toestemming aan een uitspraak van scheidsmannen worden onderworpen.

3. Men kan zich zelfs vooraf verbinden om geschillen welke in het vervolg mochten opkomen, aan een uitspraak van scheidsmannen te onderwerpen.

4. Op de onderwerping van een geschil aan een uitspraak van scheidsmannen is titel 7.15 van het Burgerlijk Wetboek niet van toepassing.

Artikel 621. Een compromis dat is aangegaan ter zake van echtscheiding, scheiding van tafel en bed, ontbinding van het huwelijk na scheiding van tafel en bed, opheffing van de wettelijke gemeenschap van goederen, of van geschilpunten die de staat van personen betreffen, of dat om een andere reden de bevoegdheid zou insluiten tot een vaststelling, waarvan de rechtsgevolgen niet ter vrije bepaling van partijen staan, is nietig.

In **artikel 622** lid 1 worden de woorden «ieder die lasthebber kan wezen» vervangen door: ieder die gevolmachtigde kan zijn.

De tweede zin van **artikel 628** wordt gelezen:

Zij kunnen worden veroordeeld tot schadevergoeding jegens de partijen, indien zij zonder wettige redenen geen uitspraak binnen de daartoe bepaalde termijn hebben gedaan.

Artikel 645 vervalt.

In **artikel 654** lid 2 worden de woorden «na het einde der termijnen van boedelbeschrijving en van het regt van beraad» vervangen door: na het einde van de termijn, bedoeld in artikel 4.5.1.4 van het Burgerlijk Wetboek.

ARTIKEL VIII

De tweede titel, de derde titel en de eerste zes afdelingen van de vierde titel van het Derde Boek, bevattende de artikelen 658–770g, worden vervangen door:

TWEDE TITEL. VAN PROCEDURES BETREFFENDE EEN ALGEMEENHEID VAN GOEDEREN OF EEN GEMEENSCHAP

Eerste Afdeling. Van de verzegeling

Artikel 658. 1. Zaken die tot een algemeenheid van goederen behoren kunnen worden verzegeld met verlof van de kantonrechter in wiens rechtsgebied de verzegeling moet plaatsvinden. De verzegeling geschiedt door een bij dit verlof aan te wijzen notaris met diens zegel. Tegen het verlof is geen hogere voorziening toegelaten.

2. De notaris kan een bewaarder van de gelegde zegels aanstellen.

Artikel 659. De artikelen 444, 444a en 444b, tweede en derde lid, zijn van overeenkomstige toepassing.

Artikel 660. 1. Verlof tot verzegeling kan worden verzocht:

1° door hem die de algemeenheid als rechthebbende kan opeisen of als deelgenoot of beperkt gerechtigde op een aandeel in de algemeenheid verdeling daarvan kan vorderen;

2° zo zich onder 1° bedoelde personen onbekwamen bevinden, die geen wettelijke vertegenwoordiger hebben, of, indien deze afwezig is, door een bloed- of aanverwant van de onbekwame;

3° in geval van een nalatenschap:

a. mede door de overgebleven echtgenoot, door de uitvoerders van een uiterste wilsbeschikking en door vereffenaars die door de rechter zijn benoemd;

b. zo noch de onder a bedoelde personen, noch een der erfgenamen aanwezig mocht zijn, door een dergenen die in dienst van de overledene waren of met hem samenwoonden;

4° in geval de algemeenheid van goederen onder bewind staat: door de bewindvoerder;

5° door een schuldeiser van de algemeenheid, doch alleen indien hij zonder de verzegeling ernstig gevaar zou lopen zijn vordering niet te kunnen verhalen.

2. Het verlof wordt slechts gegeven, indien de verzoeker zijn recht of bevoegdheid en een voldoende ernstig belang bij de verzegeling summierlijk aannemelijk maakt.

Artikel 661. Indien in geval van een nalatenschap een der in artikel 660, eerste lid onder 1°, bedoelde personen afwezig of onbekwaam is, en geen wettelijke vertegenwoordiger heeft of deze afwezig is, kan het verlof tot verzegeling ook door een notaris worden verzocht of door de kantonrechter ambtshalve worden bevolen.

Artikel 662. Van de verzegeling moet door een proces-verbaal blijken, dat zal inhouden:

1° dag en uur van de verzegeling;

2° naam, voornaam en woonplaats van hem op wiens verzoek de verzegeling is gedaan en een keuze van woonplaats ten kantore van de notaris die de verzegeling verricht;

3° de vermelding van het verlof tot verzegeling;

4° de verschijning van de partijen en hun verzoeken en beweringen;

5° de opgave van de plaatsen en de voorwerpen waarop het zegel is gezet en een korte beschrijving van de zaken die buiten verzegeling zijn gebleven;

6° naam, woonplaats en beroep van de bewaarder als bedoeld in artikel 658, tweede lid;

7° de eed bij de sluiting der verzegeling die in handen van de notaris moet worden afgelegd door degenen die de zaken onder zich hadden of het huis bewonen, waar de verzegeling is gedaan, dat zij niets verduisterd hebben, noch gezien hebben noch weten dat iets verduisterd is.

Artikel 663. 1. Indien bij de verzegeling boeken of papieren worden gevonden, kunnen zij door de notaris worden geopend. Indien zij voor de algemeenheid of de daartoe behorende goederen of schulden van belang kunnen zijn, worden zij overgebracht naar de griffie van het kantongerecht of naar een andere door de notaris aan te wijzen plaats, waar zij ter beschikking van de partijen blijven.

2. Zodra blijkt dat de overgebrachte boeken of papieren niet van belang zijn of aan een derde toebehoren, zorgt de notaris voor afgifte aan de rechthebbende.

Artikel 664. De notaris kan op verlangen en op kosten van elk der partijen de voorwerpen, boeken en papieren, alsmede de plaats waar zij zijn aangetroffen, doen fotograferen of kopiëren. Hij hecht de foto's of copieën aan het proces-verbaal van verzegeling.

Artikel 665. 1. Indien geen tot de algemeenheid behorende roerende zaken van voldoende belang worden aangetroffen, zal dit in het proces-verbaal worden vermeld en verzegeling achterwege kunnen blijven.

2. Zaken die niet voor beslag vatbaar zijn of niet zonder schade verzegeld kunnen worden, blijven buiten de verzegeling, maar worden overeenkomstig artikel 662 onder 5° in het proces-verbaal beschreven.

Tweede Afdeling. Van ontzegeling

Artikel 666. 1. De in artikel 660 onder 1°, 3° onder a en 4° bedoelde personen kunnen aan de kantonrechter die verlot tot de verzegeling gaf, verlot tot ontzegeling verzoeken. Tegen het verlot is geen hogere voorziening toegelaten.

2. Ontzegeling heeft in elk geval plaats voor zover van de algemeenheid van goederen een partijen bindende boedelbeschrijving wordt opgesteld of alle partijen hun toestemming tot de ontzegeling geven en het vrije beheer over hun goederen hebben.

Artikel 667. 1. De in artikel 660 onder 1°, 3° onder a en 4° bedoelde personen en degene die de verzegeling heeft uitgelokt worden opgeroepen om op het verzoekschrift te worden gehoord, indien zij het verlangen daartoe tijdig aan de notaris die de verzegeling heeft verricht, hebben medegedeeld met opgave van de redenen van dit verlangen en van hun woonplaats.

2. Bij het verzoekschrift wordt een verklaring van de notaris overgelegd waaruit blijkt of en, zo ja, welke mededelingen zijn gedaan.

Artikel 668. De ontzegeling geschiedt door de in het verlot tot ontzegeling aangewezen notaris.

Artikel 669. De in artikel 660 onder 1°, 3° onder a en 4° bedoelde personen en degene die de verzegeling heeft uitgelokt worden door de notaris ten minste vierentwintig uur tevoren van het tijdstip van ontzegeling op de hoogte gesteld. Hetzelfde geldt voor de schuldeiser van de algemeenheid die zijn verlangen daartoe tijdig aan de notaris heeft medegedeeld met opgave van zijn vordering en van zijn woonplaats.

Artikel 670. Het proces-verbaal van de ontzegeling moet bevatten:

- 1° dag en uur waarop zij gedaan wordt;
- 2° naam, voornaam en woonplaats of gekozen woonplaats van hem die de ontzegeling verzocht heeft;
- 3° vermelding van het verlot tot ontzegeling;
- 4° vermelding van de in artikel 669 bedoelde mededelingen;
- 5° de verschijning van partijen en hun opmerkingen;
- 6° de herkenning van de zegels en de bevinding daarvan als gaaf en ongeschonden, of indien zij dit niet mochten zijn, de vermelding van de toestand waarin zij worden bevonden.

Derde Afdeling. Van boedelbeschrijving

Artikel 671. Indien alle partijen zich daarmee verenigen en het vrije beheer over hun goederen hebben, kan een voorgeschreven boedelbeschrijving plaatsvinden bij een onderhandse akte. In alle andere gevallen geschiedt zij bij notariële akte.

Artikel 672. 1. De kantonrechter in wiens rechtsgebied de boedel zich geheel of voor een groot deel bevindt, kan op verzoek van een der in artikel 660 onder 1°, 3° onder a en 4° bedoelde personen of van iemand die daarbij op andere grond voldoende belang heeft, een boedelbeschrijving bevelen door een bij dat bevel aan te wijzen notaris. Tegen het bevel is geen hogere voorziening toegelaten.

2. Het verzoek kan worden gedaan tezamen met een verzoek strekkende tot verzegeling of tot ontzegeling.

3. Het bevel wordt slechts gegeven, indien de verzoeker zijn recht en belang summierlijk aannemelijk maakt.

Artikel 673. Indien de notaris nodig oordeelt de te beschrijven zaken zelf in ogenschouw te nemen, zijn de artikelen 444, 444a en 444b, tweede en derde lid, van overeenkomstige toepassing.

Artikel 674. De boedelbeschrijving zal bevatten:

1° naam, voornaam en woonplaats van de verschenen of opgeroepen partijen en van de aangewezen schatters;

2° een korte beschrijving van alle tot de boedel behorende goederen en schulden en, zo een der partijen zulks wenst, een schatting van de waarde van de roerende zaken door een of meer door partijen aan te wijzen schatters met hun beëdiging;

3° een opgave van de plaats waar de beschreven zaken zich bevinden, of waarheen zij zijn overgebracht;

4° een opgave van tot de boedel behorende geldsommen;

5° een opgave van de aangetroffen boeken en registers betreffende de boedel, die op de eerste en laatste bladzijden worden gewaarmerkt, ingeval van een notariële beschrijving door de notaris en ingeval van een onderhandse beschrijving door de partijen;

6° vermelding van de akten die op de goederen en de schulden van de boedel betrekking hebben;

7° ingeval van een notariële beschrijving: vermelding van de eed, af te leggen in handen van de notaris, van hen die vóór de beschrijving de goederen in hun macht hadden of het huis waarin deze zich bevinden bewoond hebben, dat zij niets hebben verduisterd, noch gezien hebben, noch weten dat iets verduisterd is.

Artikel 675. Indien partijen het niet eens worden over de aanwijzing van de schatters, worden deze benoemd door de notaris of, in geval van een onderhandse boedelbeschrijving, door de kantonrechter. Een schatter wordt, zo de schatting niet onder een reeds afgelegde eed kan geschieden, beëdigd door een notaris of door de kantonrechter die hem heeft benoemd.

Vierde Afdeling. Van geschillen in verband met verzegeling, ontzegeling en boedelbeschrijving

Artikel 676. Geschillen die in verband met een verzegeling, ontzegeling of boedelbeschrijving rijzen, worden in kort geding gebracht voor de president van de rechtbank in welker rechtsgebied de verzegeling is geschied of de te beschrijven boedel zich geheel of grotendeels bevindt.

Vijfde Afdeling. Van de verdeling van een gemeenschap

Artikel 677. 1. Het vonnis waarbij een vordering tot verdeling van een gemeenschap wordt toegewezen zonder dat de rechter de vaststelling van de verdeling aan zich houdt, zal inhouden een bevel tot verdeling ten overstaan van een notaris, alsmede, zo partijen het over de keuze niet eens zijn, de benoeming van deze notaris. De rechter die een notaris benoemt, kan de zaak voor wat betreft hetgeen overigens ter zake van de verdeling is gevorderd, aanhouden tot is gebleken of de notaris partijen kan verenigen. De griffier van het gerecht dat de benoeming deed, zendt de notaris onverwijld een expeditie van de uitspraak.

2. Op verlangen van elk der partijen kan het vonnis tevens de benoeming inhouden van een onzijdig persoon als bedoeld in artikel 3.7.1.10 van het Burgerlijk Wetboek.

3. De notaris bepaalt dag en uur waarop partijen voor hem moeten verschijnen en roept hen tegen het vastgestelde tijdstip op. Indien zij niet allen verschijnen, kan hij partijen een of meer malen tegen een nieuwe dag oproepen.

Artikel 678. 1. Indien de notaris partijen niet kan verenigen, constateert hij dit in een proces-verbaal, waarin hij desverlangd opgeeft op welke punten partijen reeds tot overeenstemming zijn gekomen.

2. Zolang geen volledige overeenstemming is bereikt, kan de meest gerede partij vorderen dat de rechter de wijze van verdeling gelast of zelf de verdeling vaststelt, dan wel wat overigens ter zake van hetgeen partijen verdeeld houdt, nodig mocht zijn.

3. Zolang hem geen afschrift van het in het eerste lid bedoelde proces-verbaal wordt overgelegd, kan de rechter op verlangen van elk der partijen de zaak aanhouden ten einde de notaris opnieuw gelegenheid te geven tot toepassing van het tweede lid van het vorige artikel.

Artikel 679. 1. Indien partijen het niet eens worden over de benoeming van een deskundige om de waarde van een of meer der te verdelen goederen te schatten, geschiedt de benoeming op verzoek van de meest gerede partij door de kantonrechter in wiens ambtsgebied de goederen zich bevinden. Bevinden zij zich in het buitenland, dan is de kantonrechter te Amsterdam bevoegd.

2. Is met betrekking tot de verdeling een procedure aanhangig, dan kan de benoeming ook, op verlangen van een der partijen of ambtshalve, worden gedaan door de rechter voor wie de zaak in eerste aanleg of in hoger beroep dient of door de rechter- of raadsheercommissaris voor wie een getuigenverhoor of verschijning van partijen is gelast.

3. Een door de rechter benoemde deskundige wordt, zo de schatting niet onder een reeds afgelegde eed kan geschieden, tevens door deze rechter beëdigd.

Artikel 680. 1. Indien een vordering tot verdeling, tot gelasten van de wijze van verdeling of tot vaststelling van een verdeling niet de gehele voor verdeling vatbare gemeenschap betreft, kan ieder van de gedaagden overeenkomstig de hem in de artikelen 3.7.1.9a en 3.7.1.14 van het Burgerlijk Wetboek toegekende bevoegdheden eisen dat de verdeling van de gehele voor verdeling vatbare gemeenschap wordt bevolen of door de rechter zelf wordt vastgesteld.

2. Indien de vordering strekt tot het verkrijgen van een bevel tot verdeling of tot de wijze van verdeling van de gehele voor verdeling vatbare gemeenschap, kan ieder van de gedaagden vaststelling van de verdeling door de rechter zelf vorderen.

3. De in de vorige leden bedoelde eis moet worden gedaan voor alle wettelijke bepalingen die niet de bevoegdheid van de rechter of zekerheidstelling overeenkomstig artikel 152 betreffen.

4. Zijn een of meer partijen niet verschenen, dan doet degene die de eis heeft gedaan haar aan hem betekenen met inachtneming van de voor dagvaarding voorgeschreven termijnen en met oproeping tegen de dag waarop hij de zaak wederom ter rolle wil doen dienen. Deze dag zal niet later mogen worden gesteld dan drie maanden na de dag waartegen de op te roepen partij voor wie de langste termijn van dagvaarding geldt, op zijn vroegst gedagvaard zou mogen worden. De rechter kan, uiterlijk op de dag waartegen is opgeroepen, oproeping tegen een latere dag toestaan.

5. Zijn niet allen die aan de verdeling dienen mee te werken in het geding betrokken, dan kan ieder van de gedaagden hen met overeenkomstige toepassing van het vorige lid alsnog in het geding roepen, met betekening tevens van een afschrift van de aan hem zelf uitgebrachte dagvaarding.

VIERDE TITEL. VAN MIDDELEN TOT BEWARING VAN ZIJN RECHT

Eerste Afdeling. Algemene bepalingen

Artikel 700. 1. Voor het leggen van conservatoir beslag is verlof vereist van de president van de rechtbank binnen welker rechtsgebied zich een of meer van de betrokken zaken bevinden, dan wel, indien het beslag niet op zaken betrekking heeft, de schuldenaar of degene of een dergenen onder wie het beslag gelegd wordt, woonplaats heeft.

2. Het verlof wordt verzocht bij een verzoekschrift waarin de aard van het te leggen beslag en van het door de verzoeker ingeroepen recht en, zo dit recht een geldvordering is, ook het bedrag of, zo dit nog niet vaststaat, het maximum bedrag daarvan, worden vermeld, onverminderd de bijzondere eisen door de wet gesteld voor een beslag van de soort waarom het gaat. De president beslist na summier onderzoek. In geval van een geldvordering

stelt hij het bedrag vast waarvoor het verlop wordt verleend, met inbegrip van de kosten waarin de schuldenaar zal kunnen worden veroordeeld. Tegen een krachtens dit lid gegeven verlop is geen hogere voorziening toegelaten.

3. Tenzij op het tijdstip van het verlop reeds een eis in de hoofdzaak is ingesteld, wordt het verlop verleend onder voorwaarde dat het instellen daarvan geschiedt binnen een door de president daartoe te bepalen termijn van ten minste acht dagen na het beslag. De president kan de termijn verlengen, indien de beslaglegger dit voor het verstrijken van de termijn verzoekt. Tegen de beschikking is geen hogere voorziening toegelaten. Overschrijding van de termijn doet het beslag vervallen.

Artikel 701. 1. De president kan het verlop verlenen onder voorwaarde dat tot een door hem te bepalen bedrag zekerheid wordt gesteld voor schade die door het beslag kan worden veroorzaakt.

2. De zekerheid moet voor of bij de betekening van het beslagexploit aan de beslagene worden aangeboden. Voor het overige is artikel 616 van toepassing.

Artikel 702. 1. Tenzij de wet anders bepaalt, wordt een conservatoir beslag gelegd met overeenkomstige toepassing van de voorschriften, geldende voor het leggen van executoriaal beslag tot verhaal van een geldvordering op een goed van de soort als in beslag genomen wordt. In plaats van de executoriale titel wordt in het beslagexploit het in artikel 700 bedoelde verlop van de president vermeld.

2. Dit verlop en het verzoekschrift waarop het is gegeven worden tezamen met het beslagexploit aan de beslagene betekend.

Artikel 703. Het beslag mag niet worden gelegd op goederen bestemd voor de openbare dienst.

Artikel 704. 1. Zodra de beslaglegger in de hoofdzaak een executoriale titel heeft verkregen en deze voor tenuitvoerlegging vatbaar is geworden, gaat het conservatoir beslag over in een executoriaal beslag, mits de verkregen titel aan de beslagene en, zo het beslag onder een derde is gelegd, ook aan deze is betekend.

2. Wordt de eis in de hoofdzaak afgewezen, en is deze afwijzing in kracht van gewijsde gegaan, dan vervalt daardoor tevens van rechtswege het beslag. Hetzelfde geldt, indien voor de tenuitvoerlegging van de beslissing in de hoofdzaak een rechterlijk bevelschrift of verlop nodig is, en de beslissing waarbij dit door de rechter is geweigerd in kracht van gewijsde is gegaan.

Artikel 705. 1. De president die verlop tot het beslag heeft gegeven kan, rechtdoende in kort geding, het beslag op vordering van elke belanghebbende opheffen, onverminderd de bevoegdheid van de gewone rechter.

2. De opheffing wordt onder meer uitgesproken bij verzuim van op straffe van nietigheid voorgeschreven vormen, indien summierlijk van de ondeugdelijkheid van het door de beslaglegger ingeroepen recht of van het onnodige van het beslag blijkt, of, zo het beslag is gelegd voor een geldvordering, indien voor deze vordering voldoende zekerheid wordt gesteld.

3. Het derde, vierde en vijfde lid van artikel 438 zijn van overeenkomstige toepassing.

Artikel 706. De kosten van het beslag kunnen, al of niet in de hoofdzaak, van de beslagene worden teruggevorderd, tenzij het beslag nietig, onnodig of onrechtmatig was.

Artikel 707. Hetgeen is bepaald omtrent conservatoir beslag op een goed, is van overeenkomstige toepassing op conservatoir beslag op een beperkt recht op of een aandeel in een zodanig goed.

Artikel 708. 1. Hetgeen is bepaald omtrent conservatoir beslag op een goed van de schuldenaar is van overeenkomstige toepassing op conservatoir beslag op een goed waarop de schuldeiser zich kan verhalen en dat aan

een ander dan de schuldenaar toebehoort. De beslaglegger is in dit geval verplicht het beslag binnen acht dagen aan de schuldenaar te betekenen.

2. Wordt het beslag ten laste van de schuldenaar gelegd, dan is de beslaglegger verplicht het binnen acht dagen aan de ander te betekenen of, zo hij diens recht niet kent, onverwijld nadat hij van dat recht kennis heeft gekregen. Indien de ander, voordat acht dagen na deze betekening zijn verstreken, schriftelijk aan de deurwaarder mededeelt zich tegen het voorgenomen verhaal op zijn goed te verzetten, gaat het beslag jegens hem slechts over in een executoriaal beslag uit hoofde van een tegen hem verkregen executoriale titel om de executie te dulden.

Artikel 709. 1. Op verzoek van degene die verlof vraagt tot het leggen van conservatoir beslag op roerende zaken die geen registergoederen zijn, of die op zodanige zaken reeds beslag heeft gelegd, kan de president die het verlof geeft of heeft gegeven of in het rechtsgebied van wiens rechtbank zich een of meer van de betrokken zaken bevinden, bevelen dat zij tevens ter gerechtelijke bewaring zullen worden afgegeven aan een door de president aan te wijzen bewaarder.

2. Een overeenkomstig verzoek kan worden gedaan door een pandhouder als bedoeld in artikel 3.9.2.2, wanneer op de verpande zaak conservatoir of executoriaal beslag is gelegd.

3. De president wijst het verzoek niet toe dan na de beslagene en eventuele andere belanghebbenden gelegenheid te hebben gegeven te worden gehoord, tenzij bijzondere omstandigheden eisen dat het bevel terstond wordt gegeven. Tegen het bevel is geen hogere voorziening toegelaten.

4. Artikel 701 is van overeenkomstige toepassing.

Artikel 710. 1. Indien over één of meer goederen geschil bestaat aan wie van twee of meer partijen zij toekomen, kunnen zij op vordering van elk der partijen in kort geding onder een bewind als bedoeld in artikel 3.6.1.14c lid 1 onder e van het Burgerlijk Wetboek worden gesteld door de president van de rechtbank in welker rechtsgebied zich een of meer van de betrokken zaken bevinden of waarvoor de hoofdzaak aanhangig is of die naar de gewone regels bevoegd zou zijn van de hoofdzaak kennis te nemen.

2. Tenzij reeds een eis in de hoofdzaak is ingesteld, vindt onderbewindstelling slechts plaats onder voorwaarde dat deze eis binnen een door de president daartoe te bepalen termijn ingesteld wordt. De president kan de termijn verlengen, indien dit voor het verstrijken van de termijn door een der partijen of de bewindvoerder wordt verzocht. Tegen de beschikking is geen hogere voorziening toegelaten. Overschrijding van de termijn doet het bewind eindigen.

3. Door partijen op een of meer van de goederen gelegde beslagen beperken de bewindvoerder niet in de hem als zodanig toekomende bevoegdheden.

4. De bewindvoerder doet de onder het bewind staande goederen toekomen aan degene die daarop krachtens een in kracht van gewijsde gegane of uitvoerbaar bij voorraad verklaarde uitspraak recht heeft, tenzij de president anders heeft bepaald.

5. Het bewind kan, onverminderd het bepaalde in artikel 3.6.1.14f van het Burgerlijk Wetboek, op vordering van elk der partijen door de president worden opgeheven.

Tweede Afdeling. Van conservatoir beslag in handen van de schuldenaar

Artikel 711. 1. Verlof om conservatoir beslag tot verhaal van een geldvordering te leggen op roerende zaken die geen registergoederen zijn en op rechten aan toonder of order wordt slechts verleend, indien de schuldeiser aantoonst dat er gegronde vrees bestaat voor verduistering hetzij door de schuldenaar van zijn goederen hetzij, zo de voor het beslag vatbare goederen aan een ander dan de schuldenaar toebehoren, door deze ander van die goederen.

2. De eis van vrees voor verduistering geldt niet wanneer het verlof wordt verleend aan de houder van een wisselbrief, een orderbiljet of cheque, waar-

van de non-betaling door protest of een voor de cheque daarmee gelijk te stellen verklaring is vastgesteld, telkens voor hetgeen deze houder te vorderen heeft van de trekker, de acceptant, de avalist en de endossanten. Ook artikel 701 mist in dit geval toepassing.

3. De vorige leden zijn mede van toepassing op de goederen bedoeld in artikel 474bb. Het in beslag te nemen goed moet in het in artikel 700, tweede lid, bedoelde verzoekschrift worden omschreven.

Artikel 712. De artikelen 441, eerste lid, 443-445, 447, 448, 451, 453a, 455a, 456a, 457 en 461d zijn op de in het vorige artikel bedoelde beslag van overeenkomstige toepassing.

Artikel 713. Wordt het beslag gelegd op een recht aan toonder of order, dan worden de in artikel 474b bedoelde baten geïnd door de bewaarder van het papier en zijn voorts dat artikel en artikel 474ba van overeenkomstige toepassing.

Derde Afdeling. Van conservatoir beslag op aandelen op naam, en effecten op naam die geen aandelen zijn

Artikel 714. De bepalingen van de artikelen 474b, tweede lid, 474ba en 711, eerste en tweede lid, zijn van overeenkomstige toepassing op het conservatoir beslag tot verhaal van een geldvordering op aandelen op naam en effecten op naam die geen aandelen zijn.

Artikel 715. 1. Conservatoir beslag op aandelen op naam in een naamloze vennootschap of besloten vennootschap met beperkte aansprakelijkheid wordt gelegd op de wijze en met de gevolgen als bepaald in de artikelen 474c, 474d, 474e en 474f, met dien verstande dat het verlot van de president van de arrondissementsrechtbank treedt in de plaats van de executoriale titel.

2. Het beslagexploit houdt in waar de hoofdzaak aanhangig is of binnen welke termijn zij blijkens het verlot ingesteld moet worden. Is nog geen eis in de hoofdzaak ingesteld, dan is de beslaglegger verplicht binnen acht dagen na dit instellen een afschrift van de dagvaarding of, zo de eis op andere wijze is ingesteld, van het stuk waarbij dit geschiedde, aan de vennootschap te betekenen. De president kan deze termijn op verzoek van de beslaglegger verlengen, in dier voege dat de verlenging om haar werking te hebben binnen acht dagen na het verstrijken van de termijn schriftelijk aan de vennootschap moet zijn medegedeeld. Tegen de beschikking is geen hogere voorziening toegelaten.

3. De termijn, vermeld in artikel 474 g, eerste lid, eindigt eerst één maand na de dag, waarop de in kracht van gewijsde gegane executoriale titel aan de vennootschap is betekend.

4. Artikel 474ga is van overeenkomstige toepassing.

Artikel 716. Ten aanzien van de baten uit in beslag genomen aandelen op naam voortvloeiende geldt het beslag als een beslag onder de vennootschap. Van deze baten doet de vennootschap verklaring aan de rechtbank alvorens deze de beschikking bedoeld in artikel 474g geeft. Bij deze beschikking wordt tevens beslist omtrent de deugdelijkheid van deze verklaring, en wordt de afgifte van de baten aan de deurwaarder gelast, mits alle kosten aan de zijde van de vennootschap ter zake van de deugdelijk bevonden verklaring worden vergoed.

Artikel 717. 1. De bepalingen van de artikelen 715 en 716 zijn voor zover mogelijk eveneens van toepassing op andere aandelen op naam dan in een naamloze vennootschap of besloten vennootschap met beperkte aansprakelijkheid en op effecten op naam die geen aandelen zijn.

2. Lidmaatschapsrechten in verenigingen worden als effecten op naam aangemerkt, indien zij voor vervreemding vatbaar zijn.

3. Het eerste lid is niet van toepassing op inschrijvingen in de Grootboeken der Nationale Schuld, waarop de bepalingen van de Grootboekwet onverminderd van toepassing blijven.

Vierde Afdeling. Van conservatoir beslag onder derden

Artikel 718. Een schuldeiser kan onder derden conservatoir beslag leggen op de in artikel 475 bedoelde goederen.

Artikel 719. 1. Onverminderd hetgeen voortvloeit uit artikel 702, moeten op straffe van nietigheid in het beslagexploit worden vermeld het bedrag waarvoor het in artikel 700 bedoelde verlof werd verleend, alsmede waar de hoofdzaak aanhangig is of binnen welke termijn zij blijkens het verlof ingesteld moet worden.

2. Bij het beslagexploit wordt aan de derde tevens een afschrift betekend van het verlof van de president en van het verzoekschrift waarop het is gegeven.

Artikel 720. De artikelen 475a, 475b, 475c, 479 en 479a zijn van overeenkomstige toepassing. In het geval van artikel 475a, vierde lid, moet de vordering waarop het beslag wordt gelegd in het verzoekschrift waarbij verlof van de president wordt gevraagd, uitdrukkelijk worden omschreven.

Artikel 721. De beslaglegger is op straffe van nietigheid van het beslag verplicht om, zo de eis in de hoofdzaak na het beslag wordt ingesteld, binnen acht dagen na dit instellen een afschrift van de dagvaarding of, zo de eis op andere wijze is ingesteld, van het stuk waarbij het is geschied, aan de derde te betekenen. De president kan deze termijn op verzoek van de beslaglegger verlengen, in dier voege dat de verlenging om haar werking te hebben binnen acht dagen na het verstrijken van de termijn schriftelijk aan de derde moet zijn medegedeeld. Tegen de beschikking is geen hogere voorziening toegelaten.

Artikel 722. De betekening aan de derde, in het eerste lid van artikel 704 voorgeschreven, dient te geschieden binnen één maand nadat ter zake van de hoofdvordering een executoriale titel is verkregen en deze voor tenuitvoerlegging vatbaar is geworden; blijft betekening binnen deze termijn uit, dan zullen de betalingen door de derde gedaan, van waarde zijn.

Artikel 723. De termijn van artikel 476a, eerste lid, begint vanaf de betekening van de titel aan de derde te lopen, mits de derde hieromtrent in het exploit mededeling wordt gedaan.

Vijfde Afdeling. Van conservatoir beslag onder de schuldeiser zelf

Artikel 724. 1. Een schuldeiser kan onder zichzelf beslag leggen op de in artikel 479h bedoelde goederen. Deze goederen moeten in het in artikel 700, tweede lid, bedoelde verzoekschrift worden omschreven.

2. De artikelen 475a, eerste lid, en 475b zijn van overeenkomstige toepassing.

3. De termijn van artikel 479j, eerste lid, begint te lopen vanaf de dag dat de schuldeiser een executoriale titel heeft verkregen en deze voor tenuitvoerlegging vatbaar is geworden en aan de schuldenaar is betekend.

Zesde Afdeling. Van conservatoir beslag op onroerende zaken

Artikel 725. Indien is voldaan aan de eisen die in artikel 711, eerste en tweede lid, voor het verlof worden gesteld, kan ook verlof verleend worden om beslag te leggen op een of meer bepaald aan te wijzen onroerende zaken.

Artikel 726. 1. De artikelen 504a, eerste lid, 505, 506, 507a, 513a en 541 zijn van overeenkomstige toepassing.

2. De termijn van artikel 508 begint te lopen vanaf de dag dat de schuldeiser een executoriale titel heeft verkregen en deze voor tenuitvoerlegging vatbaar is geworden en aan de schuldenaar is betekend.

Artikel 727. Indien de eis in de hoofdzaak niet binnen de overeenkomstig artikel 700, derde lid, bepaalde termijn is ingesteld, is de beslaglegger verplicht de inschrijving van het beslag in de openbare registers onverwijld te doen doorhalen op straffe van schadevergoeding.

Zevende Afdeling. Van conservatoir beslag tot afgifte van zaken en levering van goederen

Artikel 730. Ieder die recht heeft op afgifte van een roerende zaak of levering van een goed of die zodanig recht door een rechterlijke uitspraak tot vernietiging of ontbinding kan verkrijgen, kan deze zaak of dit goed ter bewaring van dit recht in beslag nemen.

Artikel 731. Betreft het recht op afgifte een of meer naar de soort bepaalde zaken, dan zal de deurwaarder een aan dat recht beantwoordende hoeveelheid zaken van die soort in beslag nemen, uit te kiezen door de deurwaarder, tenzij de beslagene tijdig een redelijke andere keuze doet.

Artikel 732. Betreft het recht op afgifte te velde staande vruchten of beplantingen van een onroerende zaak, dan kan uit dien hoofde beslag worden gelegd overeenkomstig artikel 494. In dat geval worden de in artikel 451 aan de kantonrechter toegekende bevoegdheden uitgeoefend door de president van de rechtbank, indien dit bij het in artikel 700, tweede lid, bedoelde verzoekschrift wordt verzocht.

Artikel 733. 1. Hij die verdeling van een gemeenschap kan vorderen, kan de daartoe behorende goederen in beslag nemen, voor zover zij in het bijzonder in aanmerking komen om aan hem of aan de deelgenoot voor wiens aandeel hij optreedt, te worden toegedeeld.

2. Het beslag vervalt, naarmate de goederen aan een ander worden toegedeeld.

Artikel 734. 1. Op een beslag als bedoeld in deze afdeling zijn de voorschriften betreffende conservatoir beslag tot verhaal van geldvorderingen van overeenkomstige toepassing, behoudens voor zover dit zou leiden tot toepasselijkheid van de artikelen 447, 448, 456a, 474ga, 505, derde lid, en 541.

2. In geval van overeenkomstige toepassing van artikel 444b treedt de waarde van het in beslag te nemen goed in de plaats van het bedrag van de vordering waarvoor beslag is gelegd.

3. Artikel 474b is slechts van overeenkomstige toepassing ingeval uit hoofde van het recht waarvoor het beslag is gelegd, tevens recht op de in dat artikel bedoelde baten bestaat.

4. In het in artikel 700, tweede lid, bedoelde verzoekschrift wordt het in beslag te nemen goed omschreven. Vrees voor verduistering behoeft niet te worden gesteld.

Artikel 735. 1. Een beslag als bedoeld in de voorgaande artikelen, gelegd ter verkrijging van levering van een goed, blijft van kracht totdat hetzij de levering heeft plaatsgevonden, hetzij zes maanden zijn verstreken, nadat in de hoofdzaak een beslissing is verkregen die een executoriale titel oplevert en die in kracht van gewijsde is gegaan.

2. Een beslag als bedoeld in de voorgaande artikelen van deze afdeling op een roerende zaak die geen registergoed is, gaat krachtens artikel 704, eerste lid, over in een executoriaal beslag als bedoeld in artikel 492, indien de door de beslaglegger verkregen executoriale titel tot afgifte strekt.

Artikel 736. 1. Bij samenloop van een beslag als bedoeld in de onderhavige afdeling met een ander beslag, al of niet van dezelfde aard, kan de meest gereede partij zich tot de rechter wenden, al naar de aard van het andere beslag overeenkomstig artikel 438 of overeenkomstig artikel 705.

2. Wordt op een goed zowel beslag gelegd als bedoeld in de voorgaande artikelen van de onderhavige afdeling als tot verhaal van een geldvordering, dan geldt eerstgenoemd beslag tevens als een conservatoir beslag, gelegd tot verhaal van de vordering tot vervangende schadevergoeding wegens uitblijven van afgifte of levering.

3. Een beslag tot verhaal van een vordering tot vervangende schadevergoeding wegens het uitblijven van afgifte of levering kan niet tegen de leg-ger van een beslag tot verkrijging van afgifte of levering van dezelfde zaak of hetzelfde goed worden ingeroepen, indien deze andere goederen van de beslagene aanwijst die voor de vordering voldoende verhaal bieden.

Artikel 737. 1. Een beslag als bedoeld in deze afdeling kan mede worden gelegd door een schuldeiser die door een rechterlijke uitspraak tot vernietiging op grond van artikel 3.2.11 van het Burgerlijk Wetboek de bevoegdheid kan verkrijgen zich op het goed te verhalen.

2. Is de vernietiging uitgesproken, dan gaat het beslag over in een conservatoir beslag op het goed tot verhaal van zijn vordering of, als te dier zake is voldaan aan de eisen van artikel 704, eerste lid, in een overeenkomstig executoriaal beslag.

Achtste Afdeling. Van conservatoir beslag tegen schuldenaren zonder bekende woonplaats in Nederland

Artikel 765. Indien de schuldenaar geen bekende woonplaats in Nederland heeft, kan in Nederland overeenkomstig de voorgaande afdelingen van deze titel beslag worden gelegd, zonder dat vrees voor verduistering behoeft te worden aangetoond.

Artikel 766. De beslaglegger is van rechtswege bewaarder van de in beslag genomen zaken, in geval deze zich onder hem bevinden; zo niet, dan kan daarover naar de regels betreffende executoriaal beslag een gerechtelijke bewaarder worden aangesteld.

Artikel 767. Bij gebreke van een andere weg om een executoriale titel in Nederland te verkrijgen kan de eis in de hoofdzaak, de vordering ter zake van de beslagkosten daaronder begrepen, worden ingesteld voor de rechtbank waarvan de president het verlot tot het gelegde of het tegen zekerheidstelling voorkomen of opheffen beslag heeft verleend. In geval van verlot tot beslag onder een derde geldt dit alleen indien het goed waarop beslag zal worden gelegd in het verzoekschrift uitdrukkelijk is omschreven.

ARTIKEL IX

In **artikel 784** worden de woorden «beneficiaire erfgenamen, curators in nalatenschappen welke onder voorrecht van boedelbeschrijving zijn aanvaard, curators in onbeheerde nalatenschappen of andere rekenplichtigen,» vervangen door: rekenplichtigen.

De eerste afdeling van de zesde titel van het Derde Boek, bevattende de artikelen 794–797, wordt vervangen door:

Eerste Afdeling. Van gerechtelijke bewaring

Artikel 794. 1. De kantonrechter kan onder hen die in zijn ambtsgebied hun bedrijf maken van het bewaren van roerende zaken, een of meer gerechtelijke bewaarders aanwijzen, hetzij op verzoek van de bewaarder, hetzij ambtshalve. De aanwijzing kan worden beperkt tot bepaalde groepen van zaken.

2. De kantonrechter vergewist zich tevoren van de bereidheid en de geschiktheid van de bewaarder om als zodanig op te treden.

3. De kantonrechter kan een aanwijzing ambtshalve intrekken. De intrekking heeft geen gevolg voor lopende bewaringen.

Artikel 795. Behalve in de andere in de wet vermelde gevallen kan een zaak in gerechtelijke bewaring worden gesteld op een in kort geding gegeven bevel van de president van de rechtbank.

Artikel 796. De rechter die de gerechtelijke bewaring van een bepaalde zaak beveelt, kan iedere daartoe geschikte persoon die bereid is deze benoeming te aanvaarden, als gerechtelijke bewaarder van die zaak aanwijzen. Hetzelfde geldt voor de deurwaarder die gebruik maakt van zijn bevoegdheid om een zaak in bewaring te stellen krachtens artikel 446 en die ter plaatse geen voor zodanige zaken aangewezen gerechtelijke bewaarder tegen een redelijk loon tot de bewaring bereid vindt.

Artikel 797. 1. Degene die gerechtelijke bewaring verlangt van een roerende zaak die geen registergoed is, geeft bij de inbewaringgeving aan de bewaarder de wettelijke bepaling of het rechterlijk bevel op uit hoofde waarvan de bewaring zal geschieden. De bewaarder geeft hem een ontvangstbewijs waarop deze bepaling of dit bevel is vermeld.

2. Degene die de zaak in bewaring heeft gegeven, is verplicht hiervan zo spoedig mogelijk schriftelijk mededeling te doen aan degenen tegen wie de bewaring zich richt en daarbij op te geven op welke grond de inbewaringstelling geschiedt.

Artikel 797a. 1. De gerechtelijke bewaring van een zaak geschiedt op de voorwaarden die door de bewaarder gewoonlijk voor zaken van dezelfde soort worden overeengekomen, of, bij gebreke daarvan, volgens de regels die krachtens het Burgerlijk Wetboek op de overeenkomst van toepassing zijn, telkens tenzij de rechter die de gerechtelijke bewaring beveelt, anders bepaalt.

2. De inbewaringstelling kan aldus geschieden dat de bewaarder de zaak mag afgeven aan degene tegen wie de bewaring zich richt, mits deze tevoren aan zijn verplichtingen jegens de bewaargever heeft voldaan. Van een zodanig beding wordt melding gemaakt in de mededeling, bedoeld in artikel 797, tweede lid.

3. De rechter die de gerechtelijke bewaring heeft bevolen, of anders de president van de rechtbank, kan op verzoek van de bewaarder of een belanghebbende de voorwaarden vaststellen of wijzigen of een gerechtelijke bewaarder aanwijzen die de gerechtelijke bewaring van de oorspronkelijke zal overnemen.

Artikel 797b. 1. De kosten van de bewaring worden aan de bewaarder voldaan door degene die de zaak in bewaring heeft doen geven of het bevel tot bewaring heeft uitgelokt, onverminderd de rechten van hemzelf tegen degenen die jegens hem voor de kosten aansprakelijk zijn.

2. De bewaarder heeft voor al hetgeen hem ter zake van de bewaring toekomt een retentierecht op de in bewaring gestelde zaken, dat hij kan uitoefenen tegen ieder die recht op afgifte van die zaken mocht hebben.

Artikel 797c. 1. Wanneer de kosten van de bewaring niet op tijd aan de bewaarder worden voldaan, kan deze op een door de president van de rechtbank op zijn verzoek te bepalen wijze het in bewaring gestelde verkopen; de opbrengst treedt voor het in bewaring gestelde in de plaats en wordt, na aftrek van de kosten van bewaring en van de verkoop, ten behoeve van belanghebbenden in de consignatiekas gestort.

2. In geval de bewaring haar grond vindt in een beslag, wijst de president het verzoek niet toe dan nadat de beslagene is opgeroepen om te worden gehoord.

3. Tegen een toewijzende beschikking krachtens dit artikel is geen hogere voorziening toegelaten.

4. Van dit artikel kan niet bij de overeenkomst van bewaargeving worden afgeweken, tenzij de rechter krachtens artikel 797a anders bepaalt.

Artikel 797d. Indien degene die de zaak in bewaring heeft doen geven, in verband daarmee ten aanzien van de zaak een verzekering heeft gesloten, kan hij de door hem betaalde premies en kosten op dezelfde voet als de kosten van de bewaring terugvorderen van degenen die jegens hem voor die kosten aansprakelijk zijn, tenzij het niet redelijk was om de verzekering te sluiten.

Artikel 797e. 1. Een gerechtelijke bewaring kan op vordering van elke belanghebbende in kort geding, al of niet tegen zekerheidstelling, worden opgeheven door de president die de bewaring heeft bevolen of in het rechtsgebied van wiens rechtbank de zaken zich bevinden. De president bepaalt desverlangd aan wie de bewaarder de zaak dient af te geven.

2. Opheffing van het beslag waarin de gerechtelijke bewaring haar grond vindt, heeft van rechtswege tevens opheffing van de bewaring tot gevolg. De bewaarder is verplicht tot afgifte van de zaak aan de beslagene.

3. Opheffing van de bewaring doet niet af aan de rechten van de bewaarder tot het tijdstip van de afgifte.

Artikel 797f. 1. In geval van een gerechtelijke bewaring die haar grond vindt in een beslag tot verhaal van een geldvordering, geeft de bewaarder het in bewaring gestelde op verzoek van de deurwaarder die met de executoriale verkoop is belast, tijdig aan deze af.

2. Is een zaak in bewaring gesteld in afwachting van de beslissing wie op afgifte daarvan recht heeft, dan geeft de bewaarder haar af aan degene aan wie zij krachtens een in kracht van gewijsde gegane of uitvoerbaar bij voorraad verklaarde uitspraak toekomt.

ARTIKEL X

De artikelen 808a–808j worden vervangen door:

Artikel 808a. 1. Het verlot om een of meer van deze maatregelen te nemen kan aan de president worden verzocht bij of na het verzoekschrift in artikel 805 bedoeld.

2. Tegen een dergelijk verlot is geen hogere voorziening toegelaten.

Artikel 808b. 1. Op het beslag zijn de bepalingen betreffende conservatoir beslag tot verhaal van een geldvordering, vervat in de vierde titel, van overeenkomstige toepassing met dien verstande dat geen vermelding van een bedrag wordt vereist en dat als hoofdzaak geldt de vordering tot opheffing van de gemeenschap, alles behoudens voor zover daarvan in de volgende artikelen niet wordt afgeweken.

2. Voor de overeenkomstige toepassing van artikel 444b treedt de waarde van het in beslag te nemen goed in de plaats van het bedrag van de vordering waarvoor het beslag wordt gelegd.

Artikel 808c. Onder het beslag mogen niet begrepen worden goederen waarvan de andere echtgenoot aantoonde, dat zij niet tot de gemeenschap behoren.

Artikel 808d. 1. Bij toewijzing van de eis tot opheffing van de gemeenschap vervalt het beslag naarmate de goederen aan de andere echtgenoot worden toegedeeld of krachtens de verdeling aan de beslaglegger geleverd.

2. De artikelen 704, eerste lid, 715, derde lid, 722, 723 en 724, derde lid, zijn niet van toepassing.

Artikel 808e. Indien het beslag is gelegd onder een derde en het vonnis, houdende opheffing van de gemeenschap, na in kracht van gewijsde te zijn gegaan aan de derde is betekend, is deze verplicht verklaring te doen van de vorderingen en zaken die door het beslag zijn getroffen. De artikelen

476a-477a zijn van overeenkomstige toepassing. De termijn van artikel 476a, eerste lid, begint te lopen vanaf de betekening van het vonnis indien de derde hieromtrent in het exploit mededeling wordt gedaan.

2. De derde voldoet op verlangen van de deurwaarder aan zijn verplichtingen tot voldoening, afgifte of terbeschikkingstelling van de uit te keren gelden, zaken of goederen, naar gelang dit voor de afwikkeling van de verdeling van de gemeenschap nodig is.

Artikel 808f. In geval van een beslag op een onroerende zaak is artikel 505, derde lid, niet van toepassing.

Artikel 808g. 1. Op verzoek van de andere echtgenoot kan de president die verlot tot beslag heeft verleend, gehele of gedeeltelijke opheffing van het beslag verlenen of machtiging geven tot vervreemding, bezwaring, verhuur of verpachting van in beslag genomen goederen, een en ander onder zodanige voorwaarden als hij nodig zal achten.

2. De president beslist niet dan na verhoor of behoorlijke oproeping van de arrestant. Van zijn beslissing staat hoger beroep op het gerechtshof open binnen veertien dagen na de dagtekening van de beschikking.

Artikel 808h. 1. Het beslag verhindert de inbeslagneming en executie door derden wegens schulden door de andere echtgenoot na de inbeslagneming aangegaan.

2. Een eventueel overschot van een executie wordt door de deurwaarder, notaris of pandhouder onverwijld gestort bij een bewaarder als bedoeld in artikel 445 ten behoeve van de echtgenoot aan wie dit overschot wordt toegeedeeld.

ARTIKEL XI

In **artikel 828j** lid 2 vervallen de derde en vierde zin.

Artikel 835 vervalt.

In de **artikelen 839, tweede lid, 845, tweede lid en 852, eerste lid**, worden de woorden «vergoeding van kosten, schaden en interessen» telkens vervangen door: schadevergoeding.

In **artikel 988** lid 1 vervalt de tweede zin.

Artikel 991 vervalt.

Artikel 998 wordt gelezen:

Artikel 998. Vorderingen van het openbaar ministerie op grond van het bij of krachtens Boek 2 van het Burgerlijk Wetboek bepaalde leiden tot een beschikking, tenzij uit de wet anders volgt.

Het eerste lid van de **Algemene Slotbepaling** wordt gelezen:

1. De Algemene termijnenwet is niet van toepassing op de termijn gesteld in de artikelen 25, 443, eerste lid, eerste zin, 479g, tweede lid, 592 en 597.

HOOFDSTUK II. WIJZIGING VAN DE WET OP DE RECHTERLIJKE ORGANISATIE

ARTIKEL I

De Wet op de rechterlijke organisatie¹ wordt als volgt gewijzigd:

Artikel 38 onder 1° wordt gelezen:

1° van alle rechtsvorderingen ongeacht hun aard;

Artikel 39 onder 1° vervalt.

De nummers 2°-5° worden vernummerd tot 1°-4°.

Artikel 40 vervalt.

In **artikel 41** lid 1 worden de woorden «onroerende goederen» vervangen door: onroerende zaken.

Lid 2 vervalt.

In **artikel 42** lid 1 worden de woorden «onroerende goederen» vervangen door: onroerende zaken.

Lid 2 vervalt.

Artikel 43 lid 1 wordt vervangen door:

1. In alle geschillen die aan een uitspraak door scheidslieden kunnen worden onderworpen, en in welke partijen zich voor een kantonrechter te hunner keuze doch binnen het arrondissement aanmelden, en zijn beslissing inroepen, zal deze van hun geschil moeten kennis nemen, ongeacht de aard daarvan en de waarde van het betwiste voorwerp.

Artikel 53 wordt vervangen door:

Artikel 53. De arrondissementsrechtbanken zullen in eerste aanleg kennis nemen van alle rechtsvorderingen, ongeacht hun aard, uitgezonderd die welke bij de wet verklaard zijn tot de bevoegdheid van de kantongerechten, van de hoven of van de Hoge Raad te behoren.

Artikel 54 onder 2° wordt geschrapt.

Het nummer 3° wordt vervangen door: 2°.

Artikel 55 wordt vervangen door:

Artikel 55. Zij doen uitspraak in hoogste ressort, indien partijen zijn overeengekomen van hoger beroep af te zien en het geschil slechts zaken betreft die te hunner vrije bepaling staan.

HOOFDSTUK III. WIJZIGING VAN DE FAILLISEMENTSWET

ARTIKEL I

In de Faillissementswet² worden de in de volgende bepalingen van dit hoofdstuk aangegeven wijzigingen aangebracht.

ARTIKEL II

In **artikel 4** wordt na het eerste lid een nieuw tweede lid ingevoegd, luidende:

Een gehuwde schuldenaar kan slechts aangifte doen met medewerking van zijn echtgenoot, tenzij iedere gemeenschap tussen de echtgenoten is uitgesloten.

Artikel 7 wordt gelezen:

Artikel 7. Hangende het onderzoek kan de rechtbank de verzoeker desverlangd verlof verlenen de boedel te doen verzegelen. Zij kan daaraan de voorwaarde van zekerheidstelling tot een door haar te bepalen bedrag verbinden.

De verzegeling geschiedt door een bij dit verlof aan te wijzen notaris. Buiten de verzegeling blijven zaken die onder artikel 21 vallen; in het proces-verbaal wordt een korte beschrijving daarvan opgenomen.

Aan **artikel 16** lid 2 wordt een zin toegevoegd luidende:

Zij worden bij voorrang boven alle andere schulden voldaan.

In **artikel 21** onder 1° worden de woorden «de goederen vermeld in artikel 447, nrs. 2–5, van het Wetboek van Burgerlijke Rechtsvordering, de gelden of jaarwedden vermeld in artikel 756, 3°, van dat Wetboek» vervangen door: de zaken vermeld in artikel 447, nrs. 1–3, van het Wetboek van Burgerlijke Rechtsvordering, de toerusting van de leden van de krijgsmacht volgens hun dienst en rang. Aan het artikel wordt de volgende zinsnede toegevoegd: 6° de goederen bedoeld in artikel 60c, derde lid. Achter de zinsnede onder 5° wordt een puntkomma in plaats van een punt geplaatst.

Aan **artikel 33** lid 2 worden de volgende twee zinnen toegevoegd:

Het beslag herleeft, zodra het faillissement een einde neemt ten gevolge van vernietiging of van opheffing van het faillissement, mits het goed dan nog tot de boedel behoort. Indien de omschrijving van het beslag in de openbare registers is doorgehaald, vervalt de herleving, indien niet binnen veertien dagen na de herleving een exploit ter inschrijving wordt aangeboden, waarbij van de herleving mededeling aan de schuldenaar is gedaan.

In **artikel 34** vervallen vóór «goederen» de woorden: roerende en onroerende.

De artikelen 35–37 worden vervangen door:

Artikel 35. Indien op de dag van de faillietverklaring nog niet alle handelingen die voor een levering door de schuldenaar nodig zijn, hebben plaatsgevonden, kan de levering niet geldig meer geschieden.

Heeft de schuldenaar voor de dag van de faillietverklaring een toekomstig goed bij voorbaat geleverd, dan valt dit goed, indien het eerst na de aanvang van die dag door hem is verkregen, in de boedel, tenzij het gaat om nog te velde staande vruchten of beplantingen die reeds voor de faillietverklaring uit hoofde van een zakelijk recht of een huur- of pachtovereenkomst aan de schuldenaar toekwamen.

Voor de toepassing van de artikelen 3.4.2.3a en 3.9.2.2a van het Burgerlijk Wetboek wordt degene die van de schuldenaar heeft verkregen, geacht na de bekendmaking van de faillietverklaring, bedoeld in artikel 14, derde lid, diens onbevoegdheid te hebben gekend.

Artikel 35a. Indien een beding als bedoeld in artikel 6.5.3.4 van het Burgerlijk Wetboek op de dag van de faillietverklaring nog niet in de openbare registers was ingeschreven, kan de curator het registergoed ten aanzien waarvan het is gemaakt, vrij van het beding overeenkomstig de artikelen 101 of 176 verkopen.

Artikel 35b. Aan een gift, door de schuldenaar gedaan onder een opschortende voorwaarde of een opschortende tijdsbepaling, die op de dag van de faillietverklaring nog niet was vervuld of verschenen, kan de begiftigde generlei recht tegen de boedel ontnemen.

Artikel 36. Wanneer een verjaringstermijn betreffende een rechtsvordering, als bedoeld in artikel 26, zou aflopen gedurende het faillissement of binnen zes maanden na het einde daarvan, loopt de termijn voort totdat zes maanden na het einde van het faillissement zijn verstreken.

Het eerste lid is van overeenkomstige toepassing op van rechtswege aangevande vervaltermijnen.

Artikel 36a. Wanneer een termijn die vóór de faillietverklaring uit hoofde van artikel 3.2.18, tweede lid, of artikel 6.1.8.13 aan de schuldenaar was gesteld, ten tijde van de faillietverklaring nog niet was verstreken, loopt de termijn voort voor zover dit redelijkerwijze noodzakelijk is om de curator in staat te stellen zijn standpunt te bepalen. De wederpartij kan de curator daartoe een nieuwe redelijke termijn stellen.

Artikel 37. Indien een wederkerige overeenkomst ten tijde van de faillietverklaring zowel door de schuldenaar als door zijn wederpartij in het geheel niet of slechts gedeeltelijk is nagekomen en de curator zich niet binnen een

hem daartoe schriftelijk door de wederpartij gestelde redelijke termijn bereid verklaart de overeenkomst gestand te doen, verliest de curator het recht zijnerzijds nakoming van de overeenkomst te vorderen.

Indien de curator zich wel tot nakoming van de overeenkomst bereid verklaart, is hij verplicht bij die verklaring voor deze nakoming zekerheid te stellen.

De vorige leden zijn niet van toepassing op overeenkomsten waarbij de gefailleerde slechts verbintenissen op zich heeft genomen tot door hem persoonlijk te verrichten handelingen.

Artikel 37a. Voor vorderingen die de wederpartij uit hoofde van ontbinding of vernietiging van een vóór de faillietverklaring met de schuldenaar gesloten overeenkomst op deze heeft verkregen, of die strekken tot schadevergoeding ter zake van tekortschieten in de nakoming van een vóór de faillietverklaring op deze verkregen vordering, kan zij als concurrent schuldeiser in het faillissement opkomen.

In **artikel 38** worden de woorden «in het geval, bedoeld bij het vorige artikel,» vervangen door: in het geval van artikel 37.

ARTIKEL III

De **artikelen 42–47** worden vervangen door:

Artikel 42. De curator kan ten behoeve van de boedel elke rechtshandeling die de schuldenaar vóór de faillietverklaring onverplicht heeft verricht en waarvan deze bij dit verrichten wist of behoorde te weten dat daarvan benadeling van de schuldeisers het gevolg zou zijn, door een buitengerechtelijke verklaring vernietigen. Artikel 3.2.14, tweede lid, van het Burgerlijk Wetboek is niet van toepassing.

Een rechtshandeling anders dan om niet, die hetzij meerzijdig is, hetzij eenzijdig en tot een of meer bepaalde personen gericht, kan wegens benadeling slechts worden vernietigd, indien ook degenen met of jegens wie de schuldenaar de rechtshandeling verrichtte, wisten of behoorden te weten dat daarvan benadeling van de schuldeisers het gevolg zou zijn.

Wordt een rechtshandeling om niet wegens benadeling vernietigd, dan heeft de vernietiging ten aanzien van de bevoordeelde, die wist noch behoorde te weten dat van de rechtshandeling benadeling van de schuldeisers het gevolg zou zijn, geen werking, voor zover hij aantoonde dat hij ten tijde van de faillietverklaring niet ten gevolge van de rechtshandeling gebaat was.

Artikel 43. Indien de rechtshandeling waardoor de schuldeisers zijn benadeeld, is verricht binnen een jaar voor de faillietverklaring en de schuldenaar zich niet reeds voor de aanvang van die termijn daartoe had verplicht, wordt vermoed dat men aan beide zijden wist of behoorde te weten dat een zodanige benadeling het gevolg van de rechtshandeling zou zijn:

1°. bij overeenkomsten, waarbij de waarde der verbintenis aan de zijde van de schuldenaar aanmerkelijk die der verbintenis aan de andere zijde overtreft;

2°. bij rechtshandelingen ter voldoening van of zekerheidstelling voor een niet opeisbare schuld;

3°. bij rechtshandelingen, door de schuldenaar met of jegens zijn echtgenoot, zijn pleegkind, of een bloed- of aanverwant tot in de derde graad verricht;

4°. bij rechtshandelingen door de schuldenaar verricht met of jegens een rechtspersoon waarin hij, zijn echtgenoot, zijn pleegkind of een bloed- of aanverwant tot in de derde graad bestuurder of commissaris was, dan wel waarin deze personen, afzonderlijk of te zamen, als aandeelhouder rechtstreeks of middellijk voor ten minste de helft van het kapitaal deelnamen

5°. bij rechtshandelingen door de schuldenaar die rechtspersoon is, verricht met of jegens een bestuurder of een commissaris van de rechtspersoon, dan wel met of jegens de echtgenoot, een pleegkind of een bloed- of aanverwant tot in de derde graad van een van hen;

6°. bij rechtshandelingen, door de schuldenaar die rechtspersoon is verricht met of jegens iemand die, al dan niet te zamen met zijn echtgenoot, zijn pleegkinderen en zijn bloed- en aanverwanten tot in de derde graad, als aandeelhouder rechtstreeks of middellijk voor ten minste de helft van het kapitaal deelnam;

7°. bij rechtshandelingen, door de schuldenaar die rechtspersoon is, verricht met of jegens iemand, wiens echtgenoot, pleegkinderen of bloedverwanten tot in de derde graad, afzonderlijk of te zamen als aandeelhouder rechtstreeks of middellijk voor ten minste de helft van het kapitaal deelnamen:

8°. bij rechtshandelingen, door de schuldenaar die rechtspersoon is, verricht met of jegens een groepsmaatschappij.

Met iemands echtgenoot wordt gelijkgesteld degene met wie hij ten tijde van de handeling een duurzame gemeenschappelijke huishouding had.

Onder pleegkind wordt verstaan hij die duurzaam als eigen kind is verzorgd en opgevoed.

Onder bestuurder, commissaris of aandeelhouder wordt mede verstaan hij die minder dan een jaar vóór de rechtshandeling bestuurder, commissaris of aandeelhouder is geweest.

Artikel 45. In geval van benadeling door een rechtshandeling om niet, die de schuldenaar heeft verricht binnen één jaar vóór de faillietverklaring, wordt vermoed dat hij wist of behoorde te weten dat benadeling van de schuldeisers het gevolg van de rechtshandeling zou zijn.

Artikel 47. De voldoening door de schuldenaar aan een opeisbare schuld kan alleen dan worden vernietigd, wanneer wordt aangetoond, hetzij dat hij die de betaling ontving, wist dat het faillissement van de schuldenaar reeds aangevraagd was, hetzij dat de betaling het gevolg was van overleg tussen de schuldenaar en de schuldeiser, dat ten doel had laatstgenoemde door die betaling boven andere schuldeisers te begunstigen.

ARTIKEL IV

Artikel 51 wordt gelezen:

Artikel 51. Hetgeen door de vernietigde rechtshandeling uit het vermogen van de schuldenaar gegaan is, moet door hen jegens wie de vernietiging werkt, aan de curator worden teruggegeven met inachtneming van afdeling 6.4.2 van het Burgerlijk Wetboek.

Rechten, door derden te goeder trouw vóór de faillietverklaring anders dan om niet op de terug te geven goederen verkregen, worden geëerbiedigd. Tegen een derde te goeder trouw die om niet heeft verkregen, heeft geen terugvordering plaats voor zover hij aantoonst dat hij ten tijde van de faillietverklaring niet ten gevolge van de rechtshandeling gebaat was.

Het door de schuldenaar uit hoofde van de vernietigde rechtshandeling ontvangene of de waarde daarvan, wordt door de curator teruggegeven, voor zover de boedel erdoor is gebaat. Voor het tekortkomende kunnen zij jegens wie de vernietiging werkt, als concurrent schuldeiser opkomen.

In artikel 52 lid 1 wordt «ter vervulling» vervangen door «tot nakoming».

De artikelen 53–60 worden vervangen door:

Artikel 53. Hij die zowel schuldenaar als schuldeiser van de gefailleerde is, kan zijn schuld met zijn vordering op de gefailleerde verrekenen, indien beide zijn ontstaan vóór de faillietverklaring of voortvloeien uit handelingen, vóór de faillietverklaring met de gefailleerde verricht.

De vordering op de gefailleerde wordt zonodig berekend naar de regels in de artikelen 130 en 131 gesteld.

De curator kan geen beroep doen op artikel 6.1.10.13 van het Burgerlijk Wetboek.

Artikel 54. Niettemin is degene die een schuld aan de gefailleerde of een vordering op de gefailleerde vóór de faillietverklaring van een derde heeft

overgenomen, niet bevoegd tot verrekening, indien hij bij de overneming niet te goeder trouw heeft gehandeld.

Na de faillietverklaring overgenomen vorderingen of schulden kunnen niet worden verrekend.

Artikel 55. De schuldenaar van de gefailleerde die zijn schuld wil verrekenen met een vordering aan order of toonder, is gehouden te bewijzen dat hij het papier reeds op het ogenblik der faillietverklaring te goeder trouw had verkregen.

Artikel 56. Hij die met de gefailleerde deelgenoot is in een gemeenschap waarvan tijdens het faillissement een verdeling plaatsvindt, kan toepassing van artikel 3.7.1.13, eerste lid, van het Burgerlijk Wetboek verlangen, ook als de schuld van de gefailleerde aan de gemeenschap er een is onder een nog niet vervulde opschortende voorwaarde. De artikelen 130 en 131 zijn van toepassing.

Artikel 57. Pand- en hypotheekhouders kunnen hun recht uitoefenen, alsof er geen faillissement was.

Bij de verdeling kunnen uit eigen hoofde mede de beperkt gerechtigden opkomen, wier recht vóór de faillietverklaring was gevestigd, maar door de executie door een pand- of hypotheekhouder is vervallen, voor hun recht op schadevergoeding, bedoeld in artikel 3.10.1.3d van het Burgerlijk Wetboek.

Bij de verdeling van de opbrengst oefent de curator ten behoeve van de boedel mede de rechten uit, die de wet aan beslagleggers op het goed toekent. Hij is gehouden mede de belangen te behartigen van de bevoorrechte schuldeisers die in rang boven de voormelde pand- en hypotheekhouders en beperkt gerechtigden gaan.

Zo een rangregeling nodig is, wordt deze verzocht aan de president van de rechtbank waarvan de rechter-commissaris in het faillissement lid is. De verdeling geschiedt ten overstaan van deze rechter-commissaris op de wijze voorgeschreven in het Wetboek van Burgerlijke Rechtsvordering.

Artikel 58. De curator kan de pand- en hypotheekhouders een redelijke termijn stellen om tot uitoefening van hun rechten overeenkomstig het vorige artikel over te gaan. Heeft de pand- of hypotheekhouder het onderpand niet binnen deze termijn verkocht, dan kan de curator de goederen opeisen en met toepassing van de artikelen 101 of 176 verkopen, onverminderd het recht van de pand- en hypotheekhouders op de opbrengst. De rechter-commissaris is bevoegd de termijn op verzoek van de pand- of hypotheekhouder een of meer malen te verlengen.

De curator kan een met pand of hypotheek bezwaard goed tot op het tijdstip van de verkoop lossen tegen voldoening van hetgeen waarvoor het pand- of hypotheekrecht tot zekerheid strekt, alsmede van de reeds gemaakte kosten van executie.

Artikel 59. Indien de opbrengst niet toereikend is om een pand- of hypotheekhouder of een dergenen wier beperkt recht door de executie is vervallen, te voldoen, kan hij voor het ontbrekende als concurrent schuldeiser in de boedel opkomen.

Artikel 60. De schuldeiser die retentierecht heeft op een aan de schuldenaar toebehorende zaak, verliest dit recht niet door de faillietverklaring.

De zaak kan door de curator worden opgeëist en met toepassing van artikel 101 of 176 worden verkocht, onverminderd de voorrang, aan de schuldeiser in artikel 3.10.4A.4 van het Burgerlijk Wetboek toegekend. De curator kan ook, voor zover dit in het belang is van de boedel, de zaak in de boedel terugbrengen door voldoening van de vordering waarvoor het retentierecht kan worden uitgeoefend.

De schuldeiser kan de curator een redelijke termijn stellen om tot toepassing van het vorige lid over te gaan. Heeft de curator de zaak niet binnen deze termijn verkocht, dan kan de schuldeiser haar verkopen met overeenkomstige toepassing van de bepalingen betreffende parate executie door een

pandhouder of, als het een registergoed betreft, die betreffende parate executie door een hypotheekhouder. De rechter-commissaris is bevoegd de termijn op verzoek van de curator een of meer malen te verlengen.

Betreft het een registergoed, dan dient de schuldeiser, op straffe van verval van het recht van parate executie, binnen veertien dagen na het verstrijken van de in het vorige lid bedoelde termijn, aan de curator bij exploit aan te zeggen dat hij tot executie overgaat, en dit exploit in de openbare registers te doen inschrijven.

Artikel 60a. Is de gefailleerde rechthebbende op een goed waarvan een ander krachtens de artikelen 3.4.2.3a of 3b van het Burgerlijk Wetboek overdracht kan vorderen, dan kan overeenkomstig deze artikelen van de curator overdracht uit de boedel worden gevorderd.

In het geval van artikel 3.4.2.3a wordt de in het derde lid van dat artikel bedoelde vergoeding gesteld op het bedrag dat het goed bij tegeldemaking door de curator naar schatting zou hebben opgebracht.

Artikel 60b. Een aan de gefailleerde krachtens de artikelen 3.4.2.3a of 3.4.2.3b toekomend recht op overdracht kan, zo dit in het belang is van de boedel, door de curator worden uitgeoefend. Maakt de curator van deze bevoegdheid gebruik, dan wordt de in deze artikelen bedoelde vergoeding uit de boedel voldaan.

Artikel 60c. Indien tot het vermogen van de gefailleerde onder bewind staande goederen behoren en zich schuldeisers ter verificatie hebben aangemeld, die deze goederen onbelast met het bewind kunnen uitwinnen, zal de curator deze goederen van de bewindvoerder opeisen, onder zijn beheer nemen en te gelde maken, voor zover dit voor de voldoening van deze schuldeisers uit de opbrengst nodig is. Door de opeising eindigt het bewind over het goed. De opbrengst wordt overeenkomstig deze wet onder deze schuldeisers verdeeld, voor zover zij zijn geverifieerd. De curator draagt hetgeen na deze verdeling van de opbrengst over is, aan de bewindvoerder af, tenzij de andere schuldeisers de onder bewind staande goederen onder de last van het bewind kunnen uitwinnen in welk geval het restant overeenkomstig deze wet onder deze laatste schuldeisers verdeeld wordt.

Indien zich slechts schuldeisers ter verificatie hebben aangemeld die de goederen onder de last van het bewind kunnen uitwinnen, worden deze goederen door de curator overeenkomstig de artikelen 101 of 176 onder die last verkocht.

Buiten de gevallen, bedoeld in de vorige leden, blijven de onder bewind staande goederen buiten het faillissement en wordt slechts aan de curator uitgekeerd wat de goederen netto aan vruchten hebben opgebracht.

De bewindvoerder is te allen tijde, zodra de curator dit verlangt, verplicht aan deze rekening en verantwoording af te leggen overeenkomstig artikel 3.6.1.8 van het Burgerlijk Wetboek.

Artikel 60d. Zijn krachtens het vorige artikel goederen buiten het faillissement gebleven en heeft de bewindvoerder opgehouden de schuldeisers te betalen die deze goederen onbelast met bewind kunnen uitwinnen, dan kan de rechtbank die de faillietverklaring heeft uitgesproken op verzoek van ieder van deze schuldeisers die niet in het faillissement kan opkomen, de curator opdragen ook het beheer van deze goederen op zich te nemen en voor de vereffening te hunnen behoeve zorg te dragen.

De bepalingen betreffende faillietverklaring en faillissement zijn van overeenkomstige toepassing.

ARTIKEL V

Artikel 62 vervalt.

Na artikel 63 wordt een nieuw artikel ingevoegd luidende:

Artikel 63a. De rechter-commissaris kan op verzoek van elke belanghebbende of ambtshalve bij schriftelijke beschikking bepalen dat elke bevoegdheid van derden tot verhaal op tot de boedel behorende goederen of tot opeising van goederen die zich in de macht van de gefailleerde of de curator bevinden, voor een periode van ten hoogste één maand niet dan met zijn machtiging kan worden uitgeoefend. De rechter-commissaris kan deze periode éénmaal voor ten hoogste één maand verlengen.

De rechter-commissaris kan zijn beschikking beperken tot bepaalde derden en voorwaarden verbinden zowel aan zijn beschikking als aan de machtiging van een derde tot uitoefening van een aan deze toekomstige bevoegdheid.

Gedurende de in het eerste lid bedoelde perioden lopen aan of door de derden ter zake van hun bevoegdheid gestelde termijnen voort, voor zover dit redelijkerwijze noodzakelijk is om de derde dan wel de curator in staat te stellen na afloop van de periode zijn standpunt te bepalen. Degene die de termijn heeft gesteld kan opnieuw een redelijke termijn stellen.

De in de eerste zin van het eerste lid bedoelde beslissing kan ook op verlangen van de aanvrager van het faillissement of van de schuldenaar worden gegeven door de rechter die de faillietverklaring uitspreekt.

In **artikel 67** wordt na «58, eerste lid» ingevoegd: , 60, derde lid,.

In **artikel 68** lid 2 worden de woorden «en 58, tweede lid» vervangen door: , 58, tweede lid, 60, tweede en derde lid, 60b en 60c, eerste lid.

In **artikel 83**, leden 1 en 2, wordt telkens «gemachtigde» vervangen door: gevolmachtigde.

In **artikel 93** wordt aan het slot van lid 1 toegevoegd «door een notaris». Lid 2 vervalt.

Artikel 99 lid 2 wordt gelezen:

Protesten, exploiten, verklaringen en termijnstellingen betreffende de boedel geschieden door en aan de curator.

Het derde lid vervalt.

In **artikel 104** worden de woorden «dadingen te treffen en akkoorden of schikkingen aan te gaan» vervangen door: vaststellingsovereenkomsten of schikkingen aan te gaan.

In **artikel 110** lid 1 wordt «recht van terughouding» vervangen door: retentierecht.

In **artikel 113** wordt telkens «recht van terughouding» vervangen door: retentierecht.

In **artikel 119** lid 1, tweede zin, wordt «recht van terughouding» vervangen door: retentierecht.

In **artikel 120** lid 1 wordt «gemachtigde» vervangen door: gevolmachtigde.

Artikel 122 lid 3 vervalt.

In **artikel 132** worden de woorden «door hypotheek of pand gedekt» vervangen door: door pand, hypotheek of retentierecht gedekt.

Aan het artikel wordt een tweede lid toegevoegd luidende:

Het bedrag waarvoor pand- en hypotheekhouders batig gerangschikt kunnen worden, wordt bepaald met inachtneming van artikel 483e van het Wetboek van Burgerlijke Rechtsvordering met dien verstande dat voor het tijdstip van het opmaken van de staat in de plaats treedt de aanvang van de dag waarop de faillietverklaring werd uitgesproken.

Artikel 135 vervalt.

Artikel 136 leden 2 en 3 wordt vervangen door:

Een hoofdelijke schuldenaar kan, zo nodig voorwaardelijk, worden toegelaten voor de bedragen waarvoor hij op de gefailleerde, krachtens hun onderlinge rechtsverhouding als hoofdelijke medeschuldenaren, een vordering heeft verkregen of zal verkrijgen. De toelating geschiedt echter slechts:

- a. voor zover de schuldeiser daarvoor zelf niet kan opkomen of, hoewel hij het kan, niet opkomt;
- b. voor het geval de schuldeiser gedurende het faillissement voor het gehele bedrag waarvoor hij is opgekomen, wordt voldaan;
- c. voor zover om een andere reden de toelating geen voor de concurrente schuldeisers nadelige invloed heeft op de aan hen uit te keren percenten.

In **artikel 143** lid 1 worden de woorden «de hypotheek- of pandhoudende en bevoorrechte schuldeisers» vervangen door: de schuldeisers aan wier vordering voorrang verbonden is. De woorden «hypotheek, pand of voorrecht» worden vervangen door: voorrang.

In **artikel 145** worden de woorden «niet bevoorrechte, door geen pand of hypotheek gedekte» vervangen door: door geen voorrang gedekte.

In **artikel 153** lid 2 onder 1° vervallen de woorden «met inbegrip van de zaken waarop recht van terughouding wordt uitgeoefend».

In **artikel 160** wordt vóór «medeschuldenaren» ingevoegd: andere.

ARTIKEL VI

In **artikel 173b** worden de woorden «door pand of hypotheek» vervangen door: door pand, hypotheek of retentierecht.

Artikel 176 lid 3 vervalt.

Artikel 180 lid 2 wordt gelezen:

Voor de concurrente schuldeisers worden de door de rechter-commissaris te bepalen percenten uitgetrokken. Voor de schuldeisers die voorrang hebben, ongeacht of deze betwist wordt, en die niet reeds overeenkomstig artikel 57 of 60 lid 3 voldaan zijn wordt het bedrag uitgetrokken waarvoor zij bating gerangschikt kunnen worden op de opbrengst der goederen waarop hun voorrang betrekking heeft. Zo dit minder is dan het gehele bedrag van hun vorderingen, worden voor het ontbrekende – zo de goederen waarop hun vordering betrekking heeft nog niet verkocht zijn, voor hun hele vordering – gelijke percenten als voor de concurrente schuldeisers uitgetrokken.

Artikel 182 lid 1 wordt gelezen:

De algemene faillissementskosten worden omgeslagen over ieder deel van de boedel, met uitzondering van hetgeen na een executie overeenkomstig artikel 57 of artikel 60, derde lid, tweede zin, toekomt aan de pand- of hypotheekhouders, aan de schuldeisers met retentierecht en aan de beperkt gerechtigden wier recht door de executie is vervallen, maar met inbegrip van hetgeen krachtens een zodanige executie aan de curator is uitgekeerd ten behoeve van een schuldeiser die boven een of meer van voormelde personen bevoorrecht was.

Artikel 188 lid 1 wordt vervangen door de volgende twee leden:

Door levering ingevolge verkoop door de curator en de voldoening van de koopprijs gaan alle op het verkochte goed rustende hypotheeken teniet en vervallen de beperkte rechten die niet tegen alle geverifieerde schuldeisers ingeroepen kunnen worden.

De rechter-commissaris geeft desverlangd aan de koper een verklaring af van dit tenietgaan en vervallen. De verklaring kan bij of na de levering in de registers worden ingeschreven. Zij machtigt dan de bewaarder der registers tot doorhaling van de betrokken inschrijvingen.

Artikel 190 wordt gelezen:

Artikel 190. Indien enig goed met betrekking waartoe een schuldeiser voorrang heeft, wordt verkocht nadat hem ingevolge artikel 179 in verband met het slot van artikel 180, reeds een uitkering is gedaan, wordt hem bij een volgende uitdeling het bedrag waarvoor hij op de opbrengst van goed batig gerangschikt is, niet anders uitgekeerd dan onder aftrek van de percenten die hij reeds tevoren over dit bedrag ontving.

Afdeling 9 van titel I, houdende de artikelen 198–202, vervalt.

Artikel 205 lid 1 wordt gelezen:

Gelijke verplichting tot vergoeding jegens de boedel rust op hem die zijn vordering of zijn schuld geheel of gedeeltelijk aan een derde overdraagt, die daardoor in staat wordt gesteld in het buitenland een door deze wet niet toegelaten verrekening in te roepen.

In **artikel 206** vervallen de woorden: , ook in geval van artikel 198,.

ARTIKEL VII

Artikel 229 lid 2 wordt gelezen:

Artikel 61 vindt overeenkomstige toepassing.

Artikel 230 lid 3 wordt vervangen door twee nieuwe leden, luidende:

Het in de voorgaande leden bepaalde vindt geen toepassing ten aanzien van executies en beslagen ten behoeve van vorderingen waaraan voorrang is verbonden, voor zover het de goederen betreft, waarop de voorrang rust.

Ter zake van schulden waarvoor het eerste lid geldt, is artikel 36 van overeenkomstige toepassing.

Artikel 232 wordt gelezen:

Artikel 232. De surséance werkt niet ten aanzien van:

1° vorderingen waaraan voorrang is verbonden, behoudens voor zover zij niet verhaald kunnen worden op de goederen waarop de voorrang rust;

2° vorderingen wegens kosten van levensonderhoud of van verzorging of opvoeding, verschuldigd krachtens de wet en vastgesteld bij overeenkomst of rechterlijke uitspraak, behoudens voor zover het gaat om vóór de aanvang der surséance vervallen termijnen, waarvan de rechtbank het bedrag heeft vastgesteld, waarvoor de surséance werkt;

3° termijnen van huurkoop;

4° vorderingen tot overdracht van een goed op grond van de artikelen 3.4.2.3a, tweede lid, en 3.4.2.3b, tweede lid, van het Burgerlijk Wetboek.

In **artikel 233** vervallen de woorden «, behoudens overeenkomstige toepassing van het derde lid van artikel 176».

De **artikelen 234–236** worden vervangen door:

Artikel 234. Hij die zowel schuldenaar als schuldeiser van de boedel is, kan zijn schuld met zijn vordering op de boedel verrekenen, indien beide zijn ontstaan vóór de aanvang van de surséance of voortvloeien uit een handeling vóór de aanvang van de surséance met de schuldenaar verricht.

De vordering op de schuldenaar wordt zo nodig berekend naar de regels in de artikelen 261 en 262 gesteld.

Van de zijde van de boedel kan geen beroep worden gedaan op artikel 6.1.10.13 van het Burgerlijk Wetboek.

Artikel 235. Niettemin is degene die een schuld aan de boedel of een vordering op de boedel vóór de aanvang van de surséance van een derde heeft overgenomen, niet bevoegd tot verrekening, indien hij bij de overneming niet te goeder trouw heeft gehandeld.

Na de aanvang van de surséance overgenomen vorderingen of schulden kunnen niet worden verrekend.

De artikelen 55 en 56 zijn van overeenkomstige toepassing.

Artikel 236. Indien een wederkerige overeenkomst bij de aanvang van de surséance zowel door de schuldenaar als door zijn wederpartij in het geheel niet of slechts gedeeltelijk is nagekomen en de schuldenaar en de bewindvoerder zich niet binnen een hun daartoe schriftelijk door de wederpartij gestelde redelijke termijn bereid verklaren de overeenkomst gestand te doen, verliezen zij het recht hunnerzijds nakoming van de overeenkomst te vorderen.

Indien de schuldenaar en de bewindvoerder zich wel tot nakoming van de overeenkomst bereid verklaren, zijn zij verplicht desverlangd voor deze nakoming zekerheid te stellen.

De vorige leden zijn niet van toepassing op overeenkomsten waarbij de schuldenaar slechts verbintenissen op zich heeft genomen tot door hem persoonlijk te verrichten handelingen.

Artikel 236a. Voor vorderingen die de wederpartij uit hoofde van ontbinding of vernietiging van een vóór de aanvang van de surséance met de schuldenaar gesloten overeenkomst op deze heeft verkregen, of die strekken tot schadevergoeding ter zake van tekortschieten in de nakoming van een vóór de aanvang van de surséance op deze verkregen vordering, kan zij opkomen op de voet, in artikel 233 bepaald.

In **artikel 237** worden de woorden «in het geval, bedoeld bij het vorige artikel,» vervangen door: in het geval van artikel 236.

In **artikel 241** worden de woorden «medeschuldenaren en borgen» vervangen door: borgen en andere medeschuldenaren.

Na artikel 241 worden twee nieuwe artikelen ingevoegd, luidende:

Artikel 241a. De in de surséance benoemde bewindvoerders kunnen een bewind als bedoeld in artikel 3.6.1.14c, tweede lid, met inachtneming van een redelijke termijn, opzeggen.

Artikel 241b. De rechtbank kan op verzoek van de schuldenaar of de bewindvoerder bepalen dat elke bevoegdheid van derden tot verhaal op tot de boedel behorende goederen of tot opeising van goederen die zich in de macht van de schuldenaar bevinden, voor een periode van ten hoogste één maand niet kan worden uitgeoefend dan met machtiging van de rechtbank of, zo een rechter-commissaris is benoemd, van deze. De rechtbank kan deze periode éénmaal voor ten hoogste één maand verlengen.

De rechtbank kan haar beschikking beperken tot bepaalde derden en daaraan voorwaarden verbinden. De rechtbank en rechter-commissaris kunnen voorwaarden verbinden aan een door hen gegeven machtiging van een derde tot uitoefening van een aan deze toekomende bevoegdheid.

Gedurende de in het eerste lid bedoelde perioden lopen aan of door de derden ter zake van hun bevoegdheid gestelde termijnen voort, voor zover dit redelijkerwijze noodzakelijk is om de derde dan wel de schuldenaar en de bewindvoerder in staat te stellen na afloop van de periode hun standpunt te bepalen. De wederpartij kan hun daartoe opnieuw een redelijke termijn stellen.

In **artikel 257** lid 2 worden de woorden «en gaat het voorrecht, het pand of de hypotheek verloren» vervangen door: en gaat een aan de vordering verbonden voorrecht, retentierecht, pandrecht of hypotheek verloren.

Artikel 272 lid 2 onder 1° wordt gelezen:

1° indien de baten van de boedel de bij het akkoord bedongen som te boven gaan;

HOOFDSTUK IV. SLOTBEPALINGEN

ARTIKEL I

1. De bepalingen van deze wet treden in werking op nader door ons te bepalen tijdstippen.

2. Op het tijdstip van inwerkingtreding van de Boeken 3-6 van het nieuwe Burgerlijk Wetboek treden tevens de artikelen 429a-429r van het Wetboek van Burgerlijke Rechtsvordering in werking voor zaken die met een verzoekschrift worden ingeleid of waarin de rechter op vordering van het openbaar ministerie of ambtshalve een beschikking geeft ingevolge het bij of krachtens de Boeken 3-6 van het Burgerlijk Wetboek of Hoofdstuk I van de onderhavige wet bepaalde. Op dat tijdstip treedt met betrekking tot die zaken artikel 345 van het Wetboek van Burgerlijke Rechtsvordering buiten werking.

ARTIKEL II

1. Onze Minister van Justitie kan de nummering van artikelen, afdelingen en titels van het Wetboek van Burgerlijke Rechtsvordering opnieuw vaststellen en de leden van de artikelen van nummers voorzien. Hij brengt de aanhalingen van de artikelen, leden, afdelingen en titels met de nieuwe nummering in overeenstemming en draagt zorg dat de dienovereenkomstig bijgewerkte tekst in het Staatsblad wordt geplaatst.

2. Onze Minister van Justitie kan deze wet en andere gedeelten van de Invoeringswetgeving betreffende de Boeken 3-6 van het nieuwe Burgerlijk Wetboek splitsen en samenvoegen tot de Invoeringswet Boeken 3-6 van het nieuwe Burgerlijk Wetboek, zulks met de daartoe nodige vernummering.

¹ Laatstelijk gewijzigd bij de wet van 21 mei 1986, Stb. 285.

² Laatstelijk gewijzigd bij de wet van 16 mei 1986, Stb. 275.

Zie voor de behandeling in de Staten-Generaal:

Kamerstukken II 1980/81; 1981/82, 16 593
Hand. II 1982/83, blz. 4464

Kamerstukken I 1984/85, 16 593 (141, 141a)
1985/86, 16 593 (106)

Hand. I 1985/86, blz. 1132-1134

ARTIKEL III

Deze wet kan worden aangehaald als Invoeringswet Boeken 3-6 Nieuw B.W. (eerste gedeelte).

Lasten en bevelen, dat deze in het Staatsblad zal worden geplaatst, en dat alle ministeriële departementen, autoriteiten, colleges en ambtenaren, wie zulks aangaat, aan de nauwkeurige uitvoering de hand zullen houden.

Gegeven te 's-Gravenhage, 7 mei 1986

Beatrix

De Minister van Justitie,
F. Korthals Altes

Uitgegeven de vierentwintigste juni 1986

De Minister van Justitie,
F. Korthals Altes